

Finnish
Is This The Sign Of The End, Sir?
62-1230E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Miehet, onko tämä lopun merkki?

Jeffersonville, Indiana, USA

30.12.1962, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Tässä saarnassa käytetyt Raamatun lainaukset on käännetty William Branhamin käyttämän Kuningas Jaakon käännöksen mukaisesti.

...Golgatan Puul'.
Sillä minä...

Kohottakaamme nyt kätemme Hänen puoleensa.

...Minä rakastan... (Todellinen rakkaus!)
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Puul' Golgatan
Kyllä, minä rakastan Häntä... (Koko sydäimestäni!)

⁴⁵⁴ Seuraa sinä, veli Neville. Minä menen taakse. Ilmoita kokouksen ajankohta. [Veli Neville jatkaa laulun *Minä rakastan Häntä* laulamista seurakunnan kanssa ja päättää kokouksen.]

Miehet, onko tämä lopun merkki?

¹ Kiitos, hyvin paljon, veli Neville.

Hyvää iltaa, kalliit ystäväni. Olen niin iloinen voidessani jälleen olla Herran, meidän Jumalamme, palveluksessa tänä iltana.

² [Veli Neville sanoo veli Branhamille: "Tämä tässä toimii."] Tämä on... Tämä tässä. Oi, kyllä. Sepä hienoa.

³ Pidin teitä pitkään tänä aamuna, joten minusta tuntuu siltä, että minun pitäisi tänä iltana olla todella nopea. Kuinka onkaan täytynyt olla hirvittävää seistä, ja aivan yhtä huonosti on tänä iltana. Niinpä ei mene kauaa, kun me saamme hieman tilaa teitä varten, niin pian kuin rakennustyö saadaan päätökseen. Ei, me emme suunnittele viipyvämme tänä iltana liian pitkään.

⁴ Mutta huomenillalla meillä on tarkoitus viipyä jonkin aikaa. Huomenillalla, jos jotkut teistä voivat silloin tulla, niin me odotamme suurta aikaa Herrassa. Huomen illalla täällä tulee olemaan joitakin hienoja miehiä. Meillä tulee kaikilla olemaan aika...

⁵ [Veli Branhamin veli, Edgar Branham, sanoo: "Oi, rakas, odotahan! Minulla on sinulle pyyntö. Unohdin kertoa siitä sinulle. Mutta monet ihmiset täällä ovat sanoneet, että kiirehdit aina lähtemään kokouksesta pois. Mutta huomenna voit ottaa niin paljon aikaa kuin haluat, kello seitsemästä yhteentoista, jos vain haluat. Nyt, näin on yleisö pyytännyt minua kysymään sinulta. Joten selitätkö nyt sen heille, jos et ole samaa mieltä."]

⁶ Huomenillalla me tulemme ottamaan ehtoollisen keskiyöllä. Olen varma, että te haluatte olla siinä mukana. Kun muut juhlivat, huutavat, ammuskelevat, ryypäävät ja niin edelleen, me tulemme vain kumartumaan kunnioittavasti Jumalan edessä ja ottamaan ehtoollisen ja aloittamaan vuoden lupaamalla sydämemme Jumalalle ja vihkiytyäksemme Hänelle.

⁷ Täällä tulee huomenillalla olemaan varmastikin tarpeeksi joitakin hienoja puhujia. Eräs veli Georgiasta on käymässä täällä, veli Palmer, ihmeellinen puhuja. Veli Junior Jackson tulee olemaan täällä huomenillalla, veli Beeler, veli Neville. Oi! Enemmän ja enemmän tulee hienoja jumalanmiehiä olemaan täällä. Veli Willard Collins ja kaikki nuo veljet, jotka ovat tuoneet meille niin suuria sanomia. Ja ehkä muitakin tulee käymään, joten me odotamme huomenillalla suurta aikaa.

⁸ Nyt, vaimoni sanoi: “Älä sano tätä”, mutta minun täytyy sanoa se joka tapauksessa. Olen pahoillani, että sanoin tänä aamuna “imperiumi” [Englanniksi empire.], sen sijaan että olisin sanonut “erotuomari” [Englanniksi umpire.] [Veli Branham ja seurakunta nauravat.]

Billy siellä takana sanoo: “Siinä sitä ollaan.”

⁹ Minä sanoin: “Imperiumi [empire], hänellä täytyy olla imperiumi.” Minä tarkoitin erotuomaria [umpire].

¹⁰ Olen samanlainen kuin tuo hollantilainen, josta puhutaan. “Älkää ottako sitä, mitä minä sanon, vaan se, mitä minä tarkoitan.”

¹¹ Niinpä minä sanoin: “Uskon, että he ymmärtävät minua kaikkien näiden vuosien jälkeen.” Tehän tiedätte, tämä on ...

¹² Kolmaskymmentä vuotta olen ollut tämän saarnastuolin takana. Kolmekymmentä vuotta täällä tabemaakkelissa. Teidän tulisi jo tähän mennessä tuntea minut, vai mitä? Oi, koulusivistykseni on todella rajallinen. En osaa puhua, mutta saan aikaan totuudellista melua Herralle.

¹³ Ja veli, uskon, että se oli tohtori Lamsa, Lamsa-Raamatun kääntäjä, joka sanoi...

¹⁴ Olin kerran puhumassa enkä tiennyt hänen olevan siellä. Hän tuli ja puhui Uurimista ja Tummimista. Sitten hän puhui tuosta Valosta ja hän sanoi: “Mikä on tänään vikana näiden ihmisten kohdalla?” Hän sanoi: “Syy siihen, miksi ihmiset, raamatunkääntäjät, eivät voineet kääntää Raamatua oikealla tavalla, oli siinä, että nuo kääntäjät yrittivät kääntää sitä yläluokan juutalaisten kielestä, ja Jeesus käytti puhuessaan tavallisen kansan kieltä, kieltä, jota kadun ihmiset puhuivat.”

¹⁵ Tehän tiedätte, että siellä Luukkaassa on Kirjoitus, joka sanoo: “Tavalliset ihmiset kuuntelivat Häntä mielellään.” Hän puhui heidän kieltänsä. Toivon, että niin on jälleen.

¹⁶ Me olemme onnellisia Herrasta. Nyt minä tiedän... Näen noiden naisten seisovan... On tarpeeksi paha nähdä miesten seisovan, puhumattakaan noista tytöistä, pojista ja naisista ja aivan pienistä lapsista, jotka seisovat seinustoilla. Mutta meillä ei yksinkertaisesti ole riittävästi istumatilaa. Joten me rukoilemme, että seuraavan kerran, kun meillä on kokouksia, tämän viikon jälkeen, tämän kerran jälkeen...

¹⁷ Tiedättehän, seuraava asia, joka on edessämme, niin pitkälti kuin tiedämme, ovat nuo Seitsemän Sinettiä. Ja jos Herra suo, me aloitamme niistä

minne olemme menossa, tietämättä mitä tulemme tekemään, kun pääsemme sinne. Me vain menemme.

⁴⁴⁹ Jumala on meille outo, koska Hänen tiensä ovat tutkimattomat. Hän haluaa tottelevaisuutta.

“Minne olet menossa?”

“Se ei ole sinun asiasi tietää, jatka vain eteenpäin.”

“Mitä Sinä haluat minun tekevän, Herra?”

⁴⁵⁰ “Se ei kuulu sinulle. Seuraa sinä Minua. Jatka vain kulkemista.”

“Minne tulen pysähtymään?”

“Mitä se sinulle kuuluu? Mene vain edelleen.”

Niinpä tässä minä menen. Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

*Minä rakastan Häntä,
Minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Puul’ Golgatan.
Minä... (Hän on elämäni)
Minä... (kaikki, jonka puolesta olen elänyt)
Koska Hän ensin rakasti mua,
Ja osti pelastukseni
Puul’ Golgatan.*

⁴⁵¹ Herrat, onko tämä se aika? [Veli Branham ja seurakunta hyräilevät kertosäkeen *Minä rakastan Häntä* yhdessä loppuun.] Ja sillä aikaa kun me laulamme se uudelleen, puristakaa jonkun toisen vierellä olevan kättä. Sanokaa: “Veli, sisar, rukoile puolestani. Minä rukoilen puolestasi.”

Minä...

⁴⁵² [Veli Branham kääntyy ympäri.] Rukoile puolestani, veli Neville. [Veli Neville sanoo: “Teen sen, veli. Rukoile sinä puolestani, veli. Kiitos.”] Todella vilpittömiä. [Joku sanoo: “Jumala siunatkoon sinua, veli Branham.”] Rukoile puolestani, veli. Rukoile puolestani, sisar, Rukoile puolestani. [Veli Branham hyräilee laulua *Minä rakastan Häntä*.]

Ja lunasti...

⁴⁵³ Rukoile, rukoile puolestani...?... Rukoile puolestani...?... Rukoile puolestani...?... Rukoile puolestani.

⁴⁴³ Eikä tarkoitukseni ole jäädä perheeni kanssa länteen. Minä tulen etsimään, kunnes löydän sen, mitä Jumala haluaa minun tekevän.

⁴⁴⁴ Jos se ei selviä tänä vuonna, sitten ensi vuonna. Tulen kävelemään ulos erämaahan ilman vettä ja leipää ja odotan, kunnes Hän kutsuu minua. En voi jatkaa tällä tavalla. Teidän täytyy tulla epätoivoiseksi. Teidän täytyy tulla sille paikalle, että haluatte tietää Jumalan tahdon, ja kuinka te voisitte tehdä Jumalan tahdon, jos te ette tiedä tuota tahtoa?

⁴⁴⁵ Minä hapuilen tuon näyn pohjalta, mitä tehdä. Kuljen ympäri lähetysaarnaajana ja saarnaan evankeliumia, kunnes tuo kutsu tulee. Muistatteko, kun me alussa laskimme tuon kulmakiven? ”Tee evankelistan työ”, Hän sanoi. Hän ei sanonut, että olisit evankelista, vaan tee sellaisen työ ehkäpä siihen asti, kunnes on tullut aika jotakin muuta varten, toinen muutos työssä. Se saattaa olla jotakin erilaista. Minä en tiedä.

⁴⁴⁶ Rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”] Olkaa todella varmoja siitä. Olkaa todella varmoja siitä. Ne, jotka rakastavat Herraa.

*Ne jotka odottavat Herraa, ovat uudistava voimansa,
He kohoavat ylös kuin kotkan siivillä.
He juoksevat eivätkä väsy.
He kävelevät eivätkä näänny.
Oi, opeta minua Herra, opeta minua Herra odottamaan.*

Minä rakastan Häntä ja tiedän, että myös te rakastatte. Nyt, huomenillalla...

⁴⁴⁷ Uskon tehneeni sen täysin selväksi. Olenko tehnyt sen? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”] Niin selväksi kuin vain olen tiennyt, miten se tehdään. Siinä on kaikki, mitä tiedän. Siinä on kaikki, mitä tiedän sanoa. Ja jos jotakin siitä tullaan paljastamaan minulle, tulen nopeasti kertomaan sen teille. Tiedän, että te olette kiinnostuneet tietämään. Minä olen kiinnostunut tietämään sen. En tiedä, mitä se merkitsi. En tiedä, minne olen menossa. En tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Minä vain... Ainoa asia, minkä tiedän, on se, että minä vain menen Jumalan armosta. Hän ehkä tulee kertomaan sen minulle sitten, kun pääsen sinne. Mutta minun osani nyt on mennä. Voi olla etten ole siellä kahta viikkoa ennen kuin jo olen jossakin muualla ja voin olla takaisin täällä. Niin se on. Minä en tiedä. Mutta minä...

⁴⁴⁸ Tuossa näyssä minulla oli vaimoni ja lapseni mukana. Ja se mitä se oli, niin olin peitetyissä vankkureissa, ja sillä hetkellä kun astuin sinne, olin omassa farmariautossani. Ja sillä tavalla me lähdemme parin päivän kuluttua tietämättä

välittömästi heti kun rakennustyö on valmis ja voimme päästä tänne. Me tulemme uudelleenviikimistä varten ja ehkä meillä silloin on kaksi tai kolme viikkoa yhtämittaa kestävät kokoukset, kun me tulemme näitä Seitsemää Sinettiä varten. Niinpä me odotamme tuona aikana suurta aikaa Herrassa. Ja me tulemme... Kaikille teille, jotka olette tulleet kaupungin ulkopuolelta, me tulemme postittamaan kortin ja annamme teidän tietää tarkan ajan, ehkä viikkoa tai kahta aikaisemmin.

¹⁸ Rakennusurakoitsija, niin kuin ymmärrän Billyn sanoneen minulle tänä iltana, saa työnsä päätökseen helmikuun kymmenentenä. Niinpä jos hän on lopettanut kymmenentenä, me tulemme sitten aloittamaan noin viidentenätoista. Niin pian kuin he saavat työn päätökseen, me tulemme aloittamaan välittömästi.

¹⁹ Vanha sisar Kidd, joka soitti minulle hetki sitten, melkein kyynelehti. Hän sanoi: ”Veli Branham, me yritimme niin kovasti käynnistää vanhaa autoamme, eikä se tahtonut lähteä käyntiin.” Niinpä hän sanoi: ”Rukoile sinä, että se käynnistyisi, ja me tulemme huomenillalla.” Hän sanoi: ”Voisinkohan löytää paikkaa johon majoittua?”

²⁰ Minä sanoin: ”Älä huolehdi, meillä tulee olemaan sinulle huone, sisar Kidd, niin pian kuin tulet tänne.”

²¹ Hän sanoi: ”Jumala siunatkoon sydäntäsi.” Hän sanoi: ”Tiedäthän, jos teillä tulee olemaan jumalanpalvelus kello kahteentoista asti, niin en halua lähteä tielle kello kahdeltatoista.”

²² Tiedättekö, hän ja veli Kidd ovat kumpikin noin kahdeksankymmenenviiden ja he ovat yhä palvelustehtävässä. Tiedättekö, mitä he tekevät? Heillä on nauhuri ja he ottavat minun sanomiani ja menevät sairaalasta sairaalaan ja talosta taloon soittaen näitä ääninauhuja. Siinä ei ole kyse mistään luovuttamisesta. Siinä ei ole kyse mistään eläkkeellä olemisesta. Kyse on uskon säilyttämisestä loppuun asti, kuolemisen Miekka kädessä. Siinä on tie, jota kulkea. Sillä tavalla minä haluan toimia.

²³ Sitten hän sanoi: ”Tiedätkö, jos lähtisin valtatielle kello kahdentoista jälkeen yöllä yrittääkseni päästä kotiin, ja kaikki nuo juopuneet perkeleet ajelisivat ympäriinsä ryypäten.” Hän sanoi: ”Noiden pahojen henkien kulkiessa ympäriinsä minä pelkäisin kuollakseni.”

²⁴ Veli Pat, sisar Kidd on pieni ja vanha. Kuinka moni tuntee sisar Kiddin? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”] Hän istuu täällä, tuo pyhältä näyttävä pieni olento?

²⁵ Ajatelkaa vain, että vuosia ennen kuin minä synnyin (ja minä olen vanha mies), hän oli siellä ylhäällä noilla vuorilla, hän ja veli Kidd. Hänellä oli tapana pestä koko pitkän päivän ajan pyykkilaudalla saadakseen viisitoista tai kaksikymmentä senttiä pyykinpesustaan, voidakseen lähettää miehensä jonnekin ulos tuona iltana saarnaamaan. Noissa hiilikaivoksissa siellä ylhäällä Kentuckyssa, missä jonkun täytyi vartioida teitä kiväärin kanssa, jotta saatoitte päästä ylös mäelle saarnaamaan. Oi, silloin ajattelen:

*Täytyykö minut kuljettaa Taivaan kotiin helppouden kukkavuoteella,
Kun muut taistelevat voittaakseen palkinnon ja purjehtiessaan läpi
veristen merien?
Minun täytyy taistella, jos aion hallita; lisää minulle rohkeutta, Herra.*

²⁶ Ja sitä minä haluan. Haluan Hänen tukevan minua Sanallansa. Sitä minä haluan tänä iltana. No niin, oletan, että nauhurit ovat nyt päällä.

²⁷ [Veli sanoo: “Älä unohda lasten siunaamista.”] Oi, kyllä. Minulla... Olen pahoillani.

²⁸ Eräällä pikku sisarella oli täällä vauva tänä aamuna, jonka hän halusi luovuttaa Herralle. Sanoin hänelle, että tekisimme sen tänä iltana. Ja huomenillalla meillä tulee olemaan lasten siunaaminen Herralle, parantumiskokous ja kaikkea, mihin vain mahdollisesti pystymme. Meillä tulee olemaan runsaasti aikaa. Joten jos pikku sisar on täällä, ja hänelle on pikkuisensa mukanaan.

²⁹ Ja luulen, että on ollut muutamia ihmisiä, jotka ovat tulleet kaukaa ja heillä on ollut henkilökohtainen keskustelu, tai jotain sellaista. Ja heidän oli tarkoitus tavata siellä tänä aamuna, ja Billyn täytyi antaa heidän odottaa tähän iltana asti. Ja hän ei voinut tänä iltana löytää heitä mistään. Jos sinä, sisar, olet täällä, niin olen ollut siellä takana melko pitkän aikaa ja odottanut ja katsonut, josko hän olisi löytänyt tuota rouvaa. Luulisin, että kahdella heistä, jotka olivat kaukaa maalta, oli henkilökohtainen keskustelu. Niinpä me luotamme siihen, että jos emme löydä sinua, voin ottaa sinut niin pian kuin mahdollista, ehkä huomenillalla, kun olen tulossa sisään.

³⁰ Nyt, uskon, onko tämä tuo rouva, tuo, joka tulee pienen lapsensa kanssa, jolla on sininen liivimekko?

³¹ “Liivimekko?” Meda, en tarkoittanut sitä, kultaseni, mikä se sitten onkaan. Se näyttää ikään kuin jonkinlaiselta mekolta... Liivimekko, kuinka moni tietää millainen liivimekko on? No, tietenkin. Minusta se on vanha päällysvaate. Niin...

³⁴⁴ Ja Jumala auttakoon meitä, on minun rukoukseni. No niin, en halunnut tulla ja kertoa teille tätä, mutta en halunnut pitää mitään salassa teiltä.

³⁴⁵ Nyt, niin pitkälti kuin tiedän. Sallikaa minun sanoa se teille. Niin pitkälti kuin tiedän, tulen lähtemään seuraavan kahden tai kolmen päivän kuluttua, keskiviikkoamuna, Tucsoniin. Minä en mene Tucsoniin saarnaamaan. Minä en mene sinne saarnaamaan. Minä menen Tucsoniin järjestääkseni perheeni kouluun, ja sitten tulen kulkijaksi.

³⁴⁶ Minä menen Phoenixiin ja pidän pienen kokoussarjan, joka luultavasti tulee olemaan vain lyhyitä sanomia. Ja ehkä...

³⁴⁷ Uskon, että he tahtovat minun saarnaavan konventissa yhtenä iltana. He eivät puhuneet siitä mitään. He vain sanoivat, että tulisin olemaan siellä. Näettekö, se ei kuulosta minusta kovin hyvältä.

³⁴⁸ Minulla on myös sana NÄIN SANOO HERRA veli Shakarianille. En tiedä, mitä hän tulee tekemään sen kanssa, mutta minulla on sana kerrottavaksi hänelle. En tiedä, mitä hän tulee tekemään. Se on hänen asiansa. Huomasitteko tuota viimeistä Liikemiesten *Voice* [lehteä]? Sen ei pitänyt olla organisaatio, mutta he ilmoittivat oman uskontunnustuksensa. Organisaatio, silloin minä tipahdan pois. Minä olen ulkona sellaisesta.

³⁴⁹ Nyt, oletettavasti veli Arganbrightin ja veli Rolen, joka oli Washingtonin diplomaatti seitsemän presidentin aikana, täytyy olla Afrikassa. Veli Role, minä ja veli Arganbright tulemme lähtemään heti Afrikkaan joitakin kokouksia varten siellä Etelä-Afrikassa ja Tanganikassa veli Bozen kanssa. Ja sitten tulomatkalla luultavasti sieltä alas Australian kautta, ellei Herra tee jotakin muuta. Mutta ennen lähtöäni tulen olemaan täällä takaisin.

³⁴⁰ Sitten kun tulen sieltä takaisin, jos Jumala ei puhu minulle jollakin toisella tavalla, tulen ottamaan perheeni ja tulen muuttamaan ylös Anchoragen tienoille Alaskaan. Tämä on lounaassa, se tulee olemaan luoteessa. Sitten annetaan heidän jäädä sinne kesäksi, kun alhaalla Tucsonissa on niin kuumaa, että nahkanne palaa selästänne. En usko heidän kestävän sitä. He tulevat ikävöimään kotiin ja olemaan masentuneita. Me emme myy tätä paikkaa. Talo jää sinne huonekaluineen. Minä en tiedä mitä tehdä.

³⁴¹ Sitten, kun kesä on ohitse, jos Herra suo, haluan lähteä Alaskasta ja tulla alas noin Denverin korkeudelle, keskilänteen. Lounaaseen, luoteeseen ja keskilänteen ja huutaa: “Oi, Herra, mitä Sinä haluat minun tekevän?”

³⁴² Sillä välin jokainen sanoma, niin pitkälti kuin tiedän, tullaan saarnaamaan juuri täältä, tästä tabernaakkelista. Täällä tulevat ääninauhat olemaan. Täällä on päämaja.

ohitse, vastaanota meidät ylös Sinun Kuningaskuntaasi. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

⁴²⁸ Jokainen teistä, puhdistakaa jokainen sydämenne. Pankaa syrjään kaikki, jokainen paino. Pitäkää se poissa tieltänne. Älkää antako minkään vaivata teitä. Älkää olko peloissanne. Ei ole mitään, mitä pitäisi pelätä. Jos Jeesus on tulossa, on se juuri se hetki, jota koko maailma on vaikeroinut ja pyytänyt. Jos se on jotakin, mikä on murtautumassa esiin nyt, jonkin uuden tuleminen, uuden lahjan tai jonkin sellaisen, niin se tulee olemaan ihmeellistä. Jos se on tulossa siihen aikaan, että tuo Seitsemän Ukkosenjyrinän ilmestys tullaan paljastamaan Seurakunnalle, miten mennään, minä en tiedä. Minä olen vain tuonut julki sen, minkä näin. Oi, millainen aika! On vakavaa ja juhlallista ajatella sitä.

⁴²⁹ Ja jos olisi aika minun mennä, niin minä olen Sinun, Herra, minä olen Sinun. Kun Sinä olet valmis, tule, Herra Jeesus.

⁴³⁰ Missä se saattaakin tapahtua, tai minä hetkenä se voikin tapahtua, minä olen Hänen. Minä en sano, että kaipaisin lähteä. Minä en halua. Minulla on perhe kasvatettavana. Minulla on Evankeliumi saarnattavana, mutta tapahtukoon se Hänen tahtonsa mukaisesti, ei minun. Hänen tahtonsa mukaisesti. Minä en tiedä.

⁴³¹ Minä vain ilmoitan teille sen, mitä on tapahtunut. Jumala tulee toteuttamaan sen. Mutta kerron teille mitä sen, minkä näin ja mitä tapahtui. Mitä se merkitsee, minä en tiedä sitä, mutta, miehet, voisiko tämä olla loppu? Oi.

⁴³² Nuo ihmiset ovat nyt läsnä, nuo kuusi ihmistä, joilla oli nuo unet. Eikö ollutkin outoa, ettei niitä ollut ollut seitsemää? On hyvin omituista, että kuusi unta oli johdantona, ja sitten välittömästi näky. Nuo ihmiset ovat täällä. Veli Jackson tässä oli yksi. Veli Parnell oli toinen. Sisar Collins oli yksi. Sisar Steffy oli yksi. Veli Roberson oli yksi. Ja veli Beeler oli yksi. Ja taivaallinen Isä tietää, ettei niitä ollut enempää, jotka koskivat sitä. Heti viimeisen jälkeen, joka oli sisar Steffy, tuli esiin näky. Näettekö te? Näettekö te, miksi olen lähdössä? Näettekö te, miksi minun täytyy mennä? Minun täytyy tehdä se.

⁴³³ Ystävät, älkää katsoko minuun. Minä olen teidän veljenne. Älkää kiinnittäkö minuun mitään huomiota, koska minä olen vain kuolevainen. Minun täytyy kuolla niin kuin jokaisen muunkin. Älkää kuunnelko minua, mutta kuunnelkaa sitä, mitä olen sanonut. Se, mitä olen puhunut, on Sanoma. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota sanansaattajaan. Tarkatkaa sanomaa. Pitäkää silmänne, ei sanansaattajassa, vaan sanomassa, siinä, mitä se sanoo. Katsokaan siihen.

³² No, sehän on Dallsin pikku lapsi. Oi, se on hyvä. Veli, kävelisitkö tänne? Suo anteeksi. [Veli Branham lähtee mikrofonin luota ja menee saarnastuoli toiselle puolen.]

³³ No niin, no niin, minä jotenkin tykkään tuosta nauhasta siinä, tuon, jonka olet pukeutut päälle. Mikä sen nimi on? [Isä sanoo: "Rebekah Lynn."] Rebekah Lynn, L-y-n-n. Ja mikä sukunimesi olikaan? Stayton. Rebekah Lynn Stayton. Oliko se oikein? Saisinko ottaa hänet? ["Toki."] Tiedän, että on jotenkin vaikeaa antaa jotain tuollaista. Eikä olekin sievä? Rebekah Lynn Stayton.

³⁴ Tämä perhe on mennyt monen läpi. Tämä pieni, nuori rouva tässä ja hänen miehensä ovat juuri äskettäin pelastuneet ja tulleet tuntemaan Herran. Ja nyt heidän liitostaan on Jumala antanut tulla tämän kauniin, pienen Rebekahin, ja he tuovat sen nyt Herralle.

³⁵ Nyt, monet ihmiset kutsuvat lapsikastetta, metodistikirkko ja monet muut, ja he ripottelevat heitä vedellä, kun he ovat lapsia. No niin, se sopii, mitä minuun tulee. Mutta me aina yritämme pysyä siinä, mitä Raamattu sanoo, että on tehtävä. Ja Raamatussa ei ole koskaan ollut sellaista asiaa kuin vastasyntyneen kastaminen, ei missään kohtaa historiassa, ennen Katolista kirkkoa, joka tapahtui niin myöhään kuin Nikean kirkolliskouksessa.

³⁶ [Lapsi huutaa: "Bää."] No tuo oli vain tapa sanoa: "Aamen." Näettehän, teillä on... Näettehän, teillä täytyy olla selitys.

³⁷ No niin, mutta Raamatussa tuotiin lapsia Jeesuksen luokse, jotta Hän siunaisi heidät. Ja Hän laski kätensä heidän päällensä ja siunasi heidät. Ja me jatkamme sen tekemistä.

Kumartakaamme nyt päämme.

³⁸ Taivallinen Isä, tämä nuori nainen ja nuori mies ovat tänä iltana tulleet tämän ihanan pikku Rebekahin kanssa, joka on annettu heille, heidän vastuulleen, jotta he kasvattaisivat hänet Jumalan nuhteessa. Ja he tuovat sen tänä iltana esittääkseen sen Herralle. Ja niin kun äiti antoi hänet käsivarsiltaan minulle, niin minä annan tämän pikku Rebekahin Sinun käsivarsillesi. Jumala, ole hänen kanssaan ja siunaa häntä. Siunaa hänen isäänsä ja äitiänsä. Voikoot he olla uskollisia, eläkööt he kauan, ja jos on mahdollista, nähkööt he Herran Jeesuksen tulemuksen. Voikoon tämä lapsi kasvaa Herran tuntemisessa. Ja jos huomista vielä tulee, voikoon hän olla Sinun suuri todistajasi. Suo se, Herra. Nyt, jos Sinä olisit täällä maan päällä, nämä miehet ja naiset toisivat lapsensa Sinun luoksesi. Mutta me, Sinun sananpalvelijasi, olemme Sinun edustajiasi. Joten me luovutamme Sinulle tämän lapsen palveluksen elämää varten Sinun Valtakunnassasi, Poikasi, Herran Jeesuksen Kristuksen, Nimessä. Aamen.

³⁹ Jumala siunatkoon sinua, pikku Rebekah! Kuinka suloinen pikkuinen! Siunatkoon Jumala teitä molempia ja lasta ja antakoon teille pitkän, onnellisen elämän palvellessanne Jumalaa.

⁴⁰ En tiedä olenko riittävän vahva vai en. Tämäpä on poika. Mikä hänen nimensä on? [Äiti sanoo: "Stanley Victor Cleveland."] Stanley... ["Stanley."] Stanley Victor... ["Cleveland."] Clayland? Clay... ["Cleveland."] Cleveland. Pikku Stanley, onpa nätti pikku nimi, ja kuinka nätti pikkuinen poika! No niin, arvaan, että... Tulehan tänne, Stan. Eikö olekin hieno poika? Oi, tähän tiedätte. Me emme harjoita tätä. Me vain teemme näin, tiedättehän, eikä tässä ole lainkaan muodollisuutta. Näin on. Hän on todella suloinen pieni kaveri. Unohdin hänen sukunimensä. Luulenpa etten lausu sitä oikein ["Cleveland."] Cleveland. Hyvä on.

Painakaamme nyt päämme.

⁴¹ Taivallinen Isä, tämä pariskunta tuo tämän lapsen, pikku Stanley Clevelandin, jotta se vihittäisiin Herralle Jeesukselle. Ja täällä olevana seurakunnan pastorina minä seison yhdessä yksimielisesti Herran teoissa, ja me annamme tämän lapsen Sinulle palveluksen elämää varten. Sinä annoit hänet äidille ja isälle, ja nyt he antoivat sen minulle, minun käsivarsilleni, ja minä lasken hänet käsivarsiltani Sinun käsivarsillesi. Jumala siunaa hänen isäänsä ja äitiänsä. Siunaa pientä poikaa, ja voikoot he kaikki elää pitkän, onnellisen elämän Sinun palveluksessasi. Voikoon lapsi kasvaa Jumalan nuhteessa palvellakseen Häntä ja pelätäkseen Häntä ja rakastaakseen Häntä koko elämänsä ajan. Nyt, he toivat lapsensa Sinulle, jotta Sinä siunaisit heitä, ja me, kädet laskettuina hänen päällensä, siunaamme hänet Herran Nimessä. Ja voikoon hän elää pitkän, onnellisen, terveen ja vahvan elämän Sinun palveluksessasi. Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua, pikku Stanley. Teilläpä on hieno poika.

⁴² Nyt aion pyytää pientä suosionosoitusta teiltä lapsilta ja teini-ikäisiltä. Tiedän, että on vaikeata. Te ette voi seistä hiljaa kovin kauaa, koska teidän jäsenenne jäykistyvät. Mutta tänä iltana olen lähestymässä jotakin, jota en ole koskaan aikaisemmin tehnyt. On jotakin, josta tulen puhumaan, jotakin, josta en koskaan ajatellutkaan puhuvani.

⁴³ Tästä syystä en tänä aamuna halunnut käyttää siihen aikaa ennen sanomaa, ja enkä päässyt loppuun puhuessani Absoluutistani, enkä usko että koskaan tulen pääsemäänkään. Toivon, etten koskaan tee niin. Hän on niin ihmeellinen!

⁴⁴ Mutta tänä iltana tulen puhumaan jostakin, josta en tiedä. No niin, on melkoinen asia, että saarnaaja sanoo niin, että hän tulee puhumaan jostakin

⁴²⁰ Isä, ehkä minusta tuntui joltakin sen kaltaiselta, kun eräänä aamuna näin nuo Enkelit. Voi minua, sillä olen mies, jolla on saastaiset huulet ja asun saastaisen kansan keskellä. Isä, puhdistu minut.

⁴²¹ Ja tässä olen minä, lähetä minut. Herra, mitä se sitten onkin mitä... Kun seison tämän saarnastuolin ääressä, jossa olen ollut kolmekymmentä vuotta. Jos on jotakin, Herra, mitä Sinä haluat minun tekevän, tässä minä olen. Minä olen valmis, Herra. Mutta salli minun löytää armo Sinun silmissäsi. Nöyrästi minä rukouilen.

⁴²² Minä rukouilen sen pienen lauman puolesta, jonka valvojaksi Pyhä Henki on minut pannut, että ruokkisin heitä. Olen tehnyt kaiken sen, mitä olen osannut tehdä, Herra, ruokkiakseni heitä Elämän Leivällä. Niin kuin tuossa näyssä monia vuosia sitten, kun tuo suuri verho oli siinä Lännessä ja siinä oli Elämän Leivän vuori. Tuo pieni kirja *Minä en ollut tottelematon taivaalliselle näylle*, ja tässä se kaikki on tapahtumassa, on paljastettu suoraan kasvojemme edessä.

⁴²³ Sinä olet Jumala, eikä ole ketään toista kuin Sinä. Vastaanota meidät Herra. Anna anteeksi meidän syntimme. Minä kadun kaikkea epäuskoani, kaikkea vääryyttäni. Minä esitän anomukseni Jumalan alttarilla.

⁴²⁴ Kun tänä iltana tulen tämä pieni seurakunta edessäni. Uskon kautta me siirrymme tästä rakennuksesta ylöstempaukseen, kun istumme yhdessä Taivaallisissa paikoissa Jumalan Valtaistuimen ympärillä. Sydämemme ovat lämmenneet monta kertaa niistä asioista, joita me olemme nähneet Sinun tekevän, ja kun olet avannut Salaisuuksiasi meille. Mutta Herra, tänä iltana olen kokonaan uuvuksissa. Voi minua.

⁴²⁵ Niin kuin Jaakob, kun hän näki noiden Enkelien laskeutuvan alas ja nousevan ylös noita tikkaita, hän sanoi: "Tämä on peljättävä paikka, se ei ole muuta kuin Jumalan Huone." Ja siellä Beetel perustettiin.

⁴²⁶ Jumala, ihmiset eivät ymmärrä, että... He ajattelevat, että se tulee olemaan niin iloista, mutta Herra, kuinka rasittava, kuinka pelottava asia onkaan, kun inhimillinen olento tulee suuren mahtavan Taivaan Olennon läsnäoloon.

⁴²⁷ Minä rukouilen täällä anteeksiantoa pienelle seurakunnalleni, jota Sinä olet lähettänyt minut johtamaan ja opastamaan. Siunaa heitä Herra. Minä olen tehnyt parhaan tietoni mukaan, niin kuin näyt ja unet ja asiat ovat sanoneet. Olen varastoinut kaiken ruuan heitä varten, niin kuin vain olen osannut, Herra. Mitä tahansa se onkin, Herra, me olemme Sinun. Me jätämme itsemme Sinun käsiisi, Herra. Ole laupias meille ja anna meille anteeksi ja salli meidän olla Sinun todistajiasi, niin kauan kuin olemme maan päällä. Sitten kun elämä on

armollinen.” Olen yrittänyt elää parhaan tietoni mukaan. Olen yrittänyt tuoda sanomia parhaalla tietämälläni tavalla Jumalan Sanasta. Jumala tuntee sydämeni.

⁴¹⁵ Mutta kun tuo Enkeli muodostelma pyyhkäisi tuota maata, minä olin halvaantunut. En voinut edes tuntea pitkään aikaan. Tuntui jopa aivan siltä kuin... Kauan aikaa myöhemmin, kun yritin kävellä ympäri huonetta, niin jopa selkäytimeni ja aina ylös niskaani asti, kaikki oli täysin halvaantunutta, ikään kuin ilman tuntoa. En voinut tuntea käsilläni. Olin huumaantunut koko päivän. Minä vain menin sisälle huoneeseen ja istuuduin.

⁴¹⁶ Sunnuntaina tulin tänne puhumaan ja yritin ravistella itseni irti siitä puhumalla. Maanantaina se oli siellä jälleen. Ja se on nyt täällä.

⁴¹⁷ Minä en tiedä, minä en tiedä, miehet. Olen vain rehellinen kanssanne veljenänne. Minä en tiedä. Onko tämä tuo aika? Onko kaikki Salaisuudet saatettu päätökseen? Onko kaikki julistaminen ohitse? Ovatko nuo Seitsemän Ukkosenjylinää todella aikeissa puhua jotakin, niin että tuo pieni ryhmä, joka on kokoontunut yhteen, tulee saamaan ylöstempaususkon mennäkseen Ylöstempauksessa, kun Hän tulee. Sillä meidät tullaan muuttamaan aivan yhtä nopeasti kuin nuo Enkelit tulivat, hetkessä, silmän räpäyksessä, ja meidät temmataan yhdessä niiden kanssa, jotka nukkuvat, kohdataksemme Herran ilmassa.

Minun rukoukseni on:

⁴¹⁸ Jumala, jos tämä on niin, minä en tiedä Herra, minä vain kerroin Seurakunnalle. Jos niin on, Herra, valmista minun sydämeni. Tee meidät valmiiksi, Herra, tuota suurta hetkeä varten, jota koko historian ajan kaikki profeetat ja viisaat ovat odottaneet. Herra, minä en tiedä mitä sanoa. Pelkäisin sanoa: “Älä tule Herra.” Tunnen häpeäväni itseäni, kun katson ja näen, missä tilassa maailma on, enkä ole tehnyt enempää sen puolesta kuin se mitä olen tehnyt. Häpeän itseäni. Jos vielä tulee huominen, Herra, niin voitele minun sydämeni. Voitele minua enemmän, Isä, voidakseni tehdä kaiken voitavanim jotta voisin tuoda toisia Sinun luoksesi. Minä olen Sinun.

⁴¹⁹ Minusta tuntuu kuin Jesajasta temppelissä tuona päivänä, kun hän näki noiden Enkelien lentävän edes takaisin siivet kasvojensa ja jalkojensa peittona ja lentävän kahdella siivellä ja sanovan: “Pyhä, pyhä, pyhä.” Oi, kuinka se järkyttikään tuota nuorta profeettaa! Hänelle alkoi tulla vähän ikää. Ja kun hän näki sen, ja vaikka hän olikin nähnyt näkyjä, hän huusi: “Voi minua.”

josta hän ei tiedä. Mutta uskaltaudun tekemään niin, parhaan tietoni mukaan, jotta tämä seurakunta voisi ymmärtää. Minä en millään tavalla haluaisi pidättää teiltä mitään, mikä on hyödyllistä.

⁴⁵ Sitten tämä ääninauha, oletan, että pojat valmistavat nauhan. Ja jos te satutte saamaan nauhan, kuka tahansa, joka kuuntelee tuota nauhaa, niin muistakaa, jos te olette ymmällä jostakin, niin älkää sanoko sitä, ellei se ole ääninauhalla! Älkää sanoko jotakin vastoin sitä, mikä on ääninauhalla.

⁴⁶ Niin monet kirjoittivat, koskien *Käärmeen Siementä*, ja sanoivat minun sanoneen niin-ja-niin. Menen noutamaan ääninauhan ja soitan sen. Enkä minä sanonut sitä sillä tavalla. Ihmiset tuomitsevat asiat väärin.

⁴⁷ Tehän tiedätte, miten Jeesus kerran ylösnousemuksensa jälkeen käveli siellä rannalla apostolien kanssa, ja Johannes nojasi Hänen rintaansa. He sanoivat: “Mitä tulee tapahtumaan tälle miehelle?”

Jeesus sanoi: “Mitä se sinulle kuuluu, jos hän viipyy täällä siihen asti, kunnes Minä tulen?”

⁴⁸ Ja siitä lähti sanonta, että Johannes tulisi elämään nähdäkseen Jeesuksen tulevan.

⁴⁹ Kirjoitus sanoo: “Kuitenkaan, Hän ei sanonut sitä sillä tavalla.” Näettekö, Hän ei koskaan sanonut niin. Hän vain sanoi: “Mitä se sinulle kuuluu, jos hän viipyy täällä siihen asti, kunnes Minä tulen?” Hän ei koskaan sanonut, että hän tulisi viipymään, mutta väärinymmärtäminen on niin helppoa.

⁵⁰ Nyt, ei ole kyse sitä, että tuomitsisin jonkun sen tekemisestä, koska teen niin itsekin. Kaikki ihmiset tekevät niin. Jos nuo apostolit, jotka vaelsivat meidän Herramme kanssa, ymmärsivät Häntä väärin. Eivätkä he koskaan selvästi ymmärtäneet Häntä.

⁵¹ Mutta aivan lopussa he sanoivat: “Katso, nyt me ymmärrämme! Nyt me uskomme ja me olemme varmoja, ettei kukaan voi sanoa Sinulle mitään, sillä Sinä tiedät kaikki asiat.”

⁵² Ja Jeesus sanoi: “Nytkö te uskotte? Kaiken tämän ajan jälkeen, onko se lopultakin tullut teille selväksi, että te uskotte?”

⁵³ Se vain on inhimillistä, ja me kaikki olemme inhimillisiä. Me tulemme ymmärtämään väärin.

⁵⁴ Mutta jos se on teistä hieman hämmäntävää, kelatkaa nauha takaisin ja kuunnelkaa sitten tarkasti. No niin, olen varma, että Pyhä Henki tulee paljastamaan sen teille.

⁵⁵ Sitten te pienet kaverit, jos te vain voisitte pidätellä “aamenianne”, te lapset. Odottakaa vain hetken aikaa, koska haluan, että tämä tulee varmasti ymmärrettyä, sillä monilla ei tule olemaan ääninauhaa. Niinpä haluan teidän olevan varmoja siitä, että te ymmärrätte sen. Ja lähestykäämme sitä nyt ehkä kolmenkymmenenviiden tai neljäkymmenen minuutin ajan, niin kunnioittavasti kuin vain tiedämme, miten tehdä se.

⁵⁶ Koska tämä on valtavaa aikaa minulle. On tapahtunut jotakin, enkä tiedä mitä tehdä. Olen kaikkein hirvittävimmissä ahdingossa, missä olen koskaan ollut palvelutehtävänä aikana, niin pitkälti kuin tiedän.

Niinpä kumartakaamme nyt päämme ennen kuin lähestymme Sanaa.

⁵⁷ Taivaallinen Isä, jonkin aika sitten saarnasin aiheesta *Olettaminen*. *Olettaminen* on “uskaltautumista ilman arvovaltaa”. Ehkä tänä iltana, Herra, olen ottanut tehtäväkseni tulkita jotakin ihmisille, ilman että minulla olisi siitä näkyä. Sen vuoksi, Herra, valvo minua niissä kohdissa, joissa tulee valvoa. Sulje minun suuni, Herra. Sinä suljit leijonien suut siellä luolassa Danielin kohdalla, niin etteivät ne vahingoittaneet häntä. Herra, minä rukoulen, että jos yrittäisin tulkita jotakin väärin, sinulla on yhä valta sulkea suu. Mutta jos se on totuus, silloin Herra siunaa se ja lähetä se eteenpäin. Sinä tunnet tilanteet ja sen mikä on aivan tapahtumaisillaan. Siksi olen tullut, aivan viime hetkeen saakka, yrittääkseni saarnastuolista käsin tulkita näitä asioita. Minä rukoulen Sinua auttamaan meitä.

⁵⁸ Siunaa tätä pientä seurakuntaa, tätä ryhmää, joka tulee tämän katon alle, joka vaeltaa kanssamme tässä kaupungissa ja on tullut monista osavaltioista. Oi, kun illan varjot ovat lankeamassa, me olemme niin iloisia siitä, että meillä on paikka, johon voimme tulla. Kun maailma on niin hämmennyksessä, eivätkä he tiedä, missä seisoisivat, me olemme iloisia, että Herra Nimi on mahtava torni. Vanhurskas pakenee sinne ja on turvassa. Kyseessä ei ole niinkään paljosta sanoja vaan ilmestyksestä.

⁵⁹ Niinpä me rukoulemme, Isä, ehtoovalojen tullessa auringon laskiessa. Me uskomme, että me elämme siinä ajassa, auringonlaskun ajassa. Me mitä vakavimmin kiitämme Sinua, Herra, sydäntemme pohjasta niistä asioista, joita Sinä olet tehnyt meille. Herra, minä kiitän Sinua näyistä, joita olet antanut menneinä aikoina. Jokainen niistä on ollut täydellinen, ja jokaisen unen tulkinta on ollut tarkalleen sillä tavalla. Niinpä me tiedämme, että kyseessä voi olla vain Sinä, Herra, sillä me olemme kuolevaisia, me olemme kaikki syntyneet synnissä eikä meissä ole mitään hyvää. Mutta ajatella, että Sinä voit jopa ottaa inhimillisen olennon ja pestä heidät Sanan Vedellä ja Kristuksen Verellä. Ja sitten voit ojentaa tuon käden sellaisella tavalla, että henkilö ei enää käytä omia

⁴⁰⁸ Menkäämme hetkeksi taaksepäin. Seurakunta tietää, että se on totuus. Tieteellinen maailma tietää, että se on totuus. Ja täällä on tänä iltana istunut ihmisiä, ja monet ovat yhä elossa, jotka seisovat siellä virran rannalla, kun tuo Ääni puhui ja sanoi: “Niin kuin Johannes lähetettiin sanoman kanssa ennen ensimmäisestä tulemusta, niin tämä toinen sanoma on lähetetty ennen toista tulemusta.” Muistatteko te? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

⁴⁰⁹ Ja jos se on päätöksessä, niin mitä Johannes teki? Johannes oli se joka sanoi: “Katso, tuossa on Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin. Se on Hän.” Onko tuo hetki, onko se tullut, veljeni? En sano, että niin on. Minä en tiedä, vaan kysyn sitä teiltä. Haluan teidän ajattelevan. Tai tuleeko tämä olemaan aika, jolloin tulee jälleen olemaan: “Katso, Jumalan Karitsa.”

⁴¹⁰ Tai Malakia neljän aika: “Kääntää lasten sydämet takaisin isien uskoon”. Onko oleva sellainen räjähdys, että se tulee tekemään niin mahtavia asioita, että se tulee asettamaan Seurakunnan, joka on ollut luisumassa, eikä voi ymmärtää Jumalan Salaisuuksia ja niin edelleen. Kun he näkevät tuon mahtavan räjähdysten pyyhkäisevän esiin, tuleeko se kääntämään heidän sydämensä takaisin isien puoleen, niin kuin Raamattu sanoo, että se tulee tekemään? Minä en tiedä.

⁴¹¹ Tämä on lopunajan merkki, miehet. Vai onko tämä merkki siitä, että se on ohitse? Minusta se näyttää hyvin kirjoitustenmukaiselta. Minä en tiedä. Siellä olivat nuo Enkelit. Siellä oli räjähdys, ukkosen kaltainen, joka ravisteli koko maata. Jumala tietää, että kerron totuuden.

⁴¹² Vain muistakaa, että jotakin on tapahtumaisillaan. Minä en tiedä, mitä se merkitsee, mutta voisiko se olla tämä? Siksi sanon tämän: valmistakaa itsenne. Rukoilkaamme, (rukoilla kuinka?) ottamalla asemamme Hänen uskovaistensa armeijassa ja valmistaa itsemme, sillä voi olla myöhäisempää kuin me luulemmekaan.

⁴¹³ Te tunnette minut, enkä vielä koskaan ole kertonut teille valhetta, josta olisin tietoinen. Niin kuin Samuel sanoi heille: “Olenko minä koskaan sanonut teille mitään Herran Nimessä, niin ettei se olisi tapahtunut?” No niin, minä sanon nyt teille, minä en tiedä, mistä on kyse. En osaa sanoa, mistä on kyse. Minä en tiedä. Mutta minä kerron teille totuuden. Minä olen peloissani. Teidän veljenänne olen ollut peloissani viime lauantaista asti.

⁴¹⁴ Voi olla lopun aika. Voi olla aika sateenkaaren pyyhkäistä yli taivaan, ja ilmoituksen taivaista sanaa: “Aikaa ei enää ole.” Jos niin on, valmistakaamme itsemme, ystävät, kohtaamaan Jumalaamme. Nyt on varastoitu paljon ruokaa. Ottakaamme se käyttöön. Käyttäkäämme se hyödyksi nyt. Ja minun kanssani tältä puhujanlavalta käsin, minä huudan Jumalalle: “Herra Jeesus, ole minulle

Persoonassa silloin, nyt Hän on koko Seurakunnassa. Näettekö? “Enemmän kuin tämä te olette tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö.”

³⁹⁸ Jos tämä on tuo Kolmas Nykäisy, silloin on oleva suuri palvelustehtävä, joka odottaa edessäpäin. Minä en tiedä. En osaa sanoa, minä en tiedä.

³⁹⁹ Tarkatkaa. Kolmas Nykäisy. Pysähtykäämme siihen hetkeksi. Tuossa näyssä ensimmäinen lento olivat nuo pienet sanansaattajalinnut. Se tapahtui, kun me ensin aloimme. Se kasvoi siitä, että otettiin henkilöä kädestä.

⁴⁰⁰ Ja muistattekko, mitä Hän sanoi minulle? “Jos olet vilpittön, on tapahtuva, että tulet tietämään jopa heidän sydäntensä salaisuudetkin.” Kuinka moni muistaa, kun se ilmoitettiin täällä ja yli koko kansakunnan? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ja tapahtuiko se? [“Aamen.”] Tarkalleen. Sitten Hän sanoi: “Älä pelkää, Minä tulen olemaan kanssasi.” Ja se on jatkuva.

⁴⁰¹ Nyt tuo Ensimmäinen Nykäisy oli nuo pienen pienet linnut, nuo lennot. Ne menivät kohtaamaan aikaa, kohtaamaan Herran tulemusta, tuo ensimmäinen sanoma.

⁴⁰² Toinen kerta, sydämen salaisuudet. Ensin henkilöä vain otettiin kädestä ja vain seistiin siellä ja kerrottiin, mitä heillä oli. Seuraavalla kerralla se paljasti heidän syntinsä ja kertoi heille, mitä tehdä ja. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Sitten se tapahtui täydellisesti, aivan niin kuin Jumala oli sanonutkin sen, ja te olette sen todistajia, ja niin on maailmakin ja niin on seurakuntakin.

⁴⁰³ Kun minä sanoin: “Minä näin Enkelin, ja se oli smaragdinvärinen palava tuli”, ihmiset nauroivat ja sanoivat: “Billy, menehän itseesi.” Mutta kameran maagillinen, tieteellinen silmä kuvasi Sen. Minä en ollut valehdellut. Kerroin totuuden, Jumala vahvisti sen.

⁴⁰⁴ Minä sanoin: “Pimeys varjostaa. Se on kuolema, musta. Ja tämä on valkoinen. Yksi on elämä, toinen on kuolema.” Siellä takana on siitä valokuva.

⁴⁰⁵ Niin kuin George J. Lacy sanoi: “Kameran mekaaninen silmä ei ota psykologiaa.” Seuraatteko mukana? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

⁴⁰⁶ Huomatkaa, tuo ensimmäinen pieni lento: käsi. Toinen oli suurempi, valkoisempi: kyyhkyset, Pyhä Henki paljastaen sydänten salaisuudet. Ja kolmas lento olivat Enkelit, (ei lintuja), Enkeleitä! Ja kyseessä on lopun aika. Siinä kaikki. Tuleeko tämä olemaan tuo aika, veljet? Onko tämä tuo aika?

⁴⁰⁷ No niin, kuunnelkaa todella tarkoin älkääkä tulkitko tätä väärin. Minä haluan kysyä teiltä jotakin.

ajatuksiaan vaan antaa sijan Kristuksen mielelle, joka tietää kaikki asiat. Salli Sen tulla ja puhua ja käyttää majaa. Kiitos Sinulle, Isä.

⁶⁰ Nyt me siunaamme Sinun Pyhää Nimeäsi. Me siunaamme tänä iltana tätä pientä ryhmää Sinun Nimessäsi. Me siunaamme pastoria, veli Nevilleä, Jumalan uskollista palvelijaa. Me siunaamme diakoneita ja luotettuja ja jokaista Kristuksen Ruumiin jäsentä, sekä täällä että ympäri maailman, Herran Jeesuksen Nimessä.

⁶¹ Oi, kun me näemme tämän pimeän, likaisen, kauhistuttavan varjon lankeavan kristillisyyden ylle, me tiedämme, että tuo aika on lähestymässä. Tulee tapahtumaan Ylöstempaus, ja Seurakunta tulee otetuksi ylös. Herra, salli meidän marssia eteenpäin ja katsoa uskomme alkajaan ja päättäjään, Kristukseen. Suo se, Herra, ja kun me nyt menemme eteenpäin Herran Jeesuksen Nimessä, voidaksemme käsitellä näitä asioita, jotka on pantu sydämellemme. Me rukoilemme, että Sinä tulisit olemaan kanssamme ja auttaisit meitä ja saisit siitä kunnian, Herra, sillä me jätämme itsemme Sinulle Sinun Sanasi kanssa, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

⁶² Nyt jos teillä on kynät ja paperit, haluaisin, että te teidän kirjoittaisitte muistiin joitakin asioita, tai mitä tahdottekin tehdä. Pitäkää vain ne valmiina. Ja sitten myöskin te ääninauhalla, jos te milloin tahansa haluatte kirjoittaa raamatunpaikkoja muistiin, koska uskon, että Kirjoitus on se, joka jotakin merkitsee.

⁶³ Nyt tänä iltana me haluamme lukea Kirjoituksen Jeesuksen Kristuksen Ilmestyskirjasta. Minä uskon, että tämä on ilmestys Jeesuksesta Kristuksesta, niin kuin se on kirjoitettuna Kirjaan. Mikä muu ilmestys tahansa, joka on vastoin tätä ilmestystä, on väärin. Uskon, että olisi hyvä sanoa se uudestaan. Mikä tahansa ilmestys, joka ei sovi yhteen tämän ilmestyksen kanssa ja tuo tätä ilmestystä valoon, on väärä ilmestys. Sen täytyy olla Kirjoitusten mukainen.

⁶⁴ No niin, haluan lukea muutaman ensimmäisen jakeen Jeesuksen Kristuksen Ilmestyskirjan 10:stä luvusta, ensimmäiset seitsemän jaetta, yhdestä seitsemään. Kuunnelkaa nyt tarkasti ja rukoilkaa puolestani.

Ja minä näin tulevan alas taivaasta toisen mahtavan enkelin, joka oli verhottu pilvellä, ja hänen päänsä päällä oli sateenkaari, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, ja hänen jalkansa niin kuin tulipatsaat.

Ja hänellä oli kädessään avoinna pieni kirja, ja hän asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman jalkansa maan päälle,

Ja huusi suurella äänellä niin kuin leijona ärjyy, ja kun hän oli huutanut, seitsemän ukkosenjylinää antoivat äänensä kuulua.

Ja kun seitsemän ukkosenjylinää olivat antaneet äänensä kuulua, minä olin kirjoittamaisillani, ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Sinetöi nuo asiat, jotka seitsemän ukkosenjylinää lausuivat äläkä kirjoita niitä.

Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti kätensä taivasta kohti,

Ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iäti, joka loi taivaan ja ne asiat, jotka siellä ovat, ja maan ja ne asiat, jotka siinä ovat, ja meren ja ne asiat, jotka siinä ovat, että enää ei olisi aikaa.

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hänen äänensä alkaa kuulua, Jumalan salaisuus tulee täyttymään, niin kuin hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille.

⁶⁵ Ja tekstini tänä iltana, jos sitä sellaiseksi kutsuisin, on tämä: *Miehet, onko tämä lopun merkki?*

⁶⁶ Me kaikki tiedämme, että elämme Seurakunnan kannalta loistavassa ajassa, mutta kauhistuttavassa ajassa uskomattomalle. Me elämme yhdessä kaikkein vaarallisimmista ajoista, mitä on maailman alusta koskaan ollut. Ei yksikään profeetta, ei kukaan apostoli, ole koskaan minään aikana elänyt sellaisessa ajassa, jossa me nyt elämme. Tämä on loppu.

⁶⁷ Se on kirjoitettuna taivaissa. Se on kirjoitettuna yli maan pinnan. Se on kirjoitettuna jokaisessa sanomalehdessä. Tämä on loppu, jos te voitte lukea kirjoituksen. Tuo profeetta eli aikana, jolloin kirjoitus oli seinällä kansakuntaa varten, mutta me elämme ajassa, jolloin kirjoitus on seinällä aikaa varten. Jokaisen kansakunnan, maan, kaiken aika on loppumassa. Niinpä meidän täytyy tutkia Kirjoituksia voidaksemme löytää sen hetken, jossa me elämme.

⁶⁸ Todellinen Jumalan profeetta tulee aina menemään Kirjoituksiin. Sen vuoksi hän on ehdottoman varma siitä, että tulee tapahtumaan sillä tavalla. Vanhassa Testamentissa, kun profeetat sanoivat jotakin, oli aina jossakin Sanan kanssa profeetta, joka pysyi Sanan kanssa. Hän odotti Jumalalta näkyjä. Jos hänen näkynsä oli vastoin Sanaa, silloin tämä näky oli väärin. Se on Jumalan tapa saada Sanansa kansallensa.

⁶⁹ Voitteko te kuulla minua siellä takana, hyvä on? [Veli Branham pitää tauon.] Minä tuskin tiedän mistä aloittaa.

⁷⁰ Minulle on ollut suuri etuoikeus tietää, että tämä tabernaakkeli oli ensimmäinen kirkkoni. Se on ihana asia. En ole koskaan unohtava sitä, vaikka Jeesus viipyisi ja eläisin satavuotiaaksi. Tulen aina muistamaan tuon päivän, kun laskin tuon kulmakiven, ja siellä nurkassa on tuo näky, jonka Hän antoi

³⁸⁸ Tai onko tämä tuo toinen huippukohta josta puhuin yhtenä päivänä. Onko jotakin tulossa esiin Seurakunnalle? Minä en tiedä. Voisin viipyä siinä hieman, mutta menen eteenpäin.

³⁸⁹ Voisiko olla kyse tuosta mahtavasta Ukkosenjyrinästä tai tuosta Seitsemänneestä Enkelistä tuossa seitsemän muodostelmassa, seitsemän pisteen muodostelmassa, joka muodosti pyramidin, (kolme sivuilla ja yksi huipulla), ja ne tipahtivat Iankaikkisuudesta. Voisiko olla kyse siitä?

³⁹⁰ Onko tämä Ukkosenjyrinöiden salaisuus se, joka on tuova takaisin Pääkiven? Te tiedätte, ettei pyramidia koskaan tehty valmiiksi. Pääkivi on vielä tuleva. Se on ollut hyljätty. Voisiko se olla, veljet, sisaret?

³⁹¹ Tai, onko kyse tästä Kolmannesta Nykäisystä, josta Hän kertoi minulle kolme tai neljä vuotta sitten?

³⁹² Ensimmäinen nykäisy, te muistatte mitä tapahtui, ettekö muistakin? Minä yritin selittää sitä. Hän sanoi: "Älä tee sitä."

³⁹³ Toinen Nykäisy, Hän sanoi: "Älä yritä..." Ja minä vedin joka tapauksessa. Muistatteko? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Te kaikki muistatte sen, se on ääninauhalla ja kaikkialla.

³⁹⁴ Sitten Hän sanoi: "Nyt on tulossa Kolmas Nykäys, mutta älä yritä selittää sitä." Näettekö, te kuinka minä lähestyin tätä tänä iltana? Minä en tiedä. Mutta tunnen velvollisuudekseni Seurakuntaani kohtaan sanoa jotakin. Vetäkää te omat johtopäätöksenne.

³⁹⁵ No niin, tuleeko tämä olemaan tuo Salaisuus, joka on avaava, joka on tuova Kristuksen, tuova voiman Seurakunnalle? Katsokaahan me olemme jo...

³⁹⁶ Me uskomme katumukseen ja olemme kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Me uskomme Pyhän Hengen vastaanottamiseen. Meillä on merkkejä, ihmeitä, kielilläpuhumista ja noita asioita, joita alkuseurakunnalla oli. Ja suoraan sanoen, enemmän, kuin mitä on kirjoitettuna Apostolien Tekojen kirjassa, on tapahtunut juuri täällä, tässä pienessä ihmisryhmässä, täällä meidän hyvin vähäisen palvelustehtävämme kautta. Entä miten on maailman laajuisesti? Enemmän kuin mitä on kirjoitettuna Apostolien Teoissa. Saman kaltaista, kuolleiden herättämistä. Muistakaa, Jeesus Kristus herätti vain kolme ihmistä kuolleista, ja meillä on rekisteröitynä (lääkärien mukaan) viisi.

³⁹⁷ "Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te tekevä, ja vielä enemmänkin." Minä tiedän Kuningas Jaakon käännöksen sanovan suurempia, mutta te ette voisi tehdä mitään suurempaa, ainoastaan enemmän sellaisia. Hän oli yhdessä

³⁷⁹ Sillä aikaa kun he tutkivat sitä, minä livahdin Lanttä kohden. Mitä varten? Ehkä ymmärtääkseni sen tulkinnan, joka on kirjoitettuna tämän huipussa. Voisiko se olla?

³⁸⁰ Ja tuo räjähdys, joka pari aamua sitten ravisteli minua niin että kohosin ylös ilmaan tämän rakennuksen korkeudelle tuohon seitsemän Enkelin muodostelmaan, kun nuo seitsemän Enkeliä olivat pyramidin muodossa. Onko kyse noista Ukkosenjyrinöistä, jotka ovat tulossa esiin? Voisiko se olla?

³⁸¹ Tämä on kaikki tulkittua. Hänen unensa mukaan, se on kaikki saatettu päätökseen. Jumalan Sanan mukaisesti Seitsemäs Sanansaattaja tulee päättämään... Seitsemäs sanoma tulee päättymään. Sitten nuo Seitsemän Ukkosenjyrinää, ja hän näki, että huippukivi oli vieritetty pois.

³⁸² Monet ihmiset eivät edes tiedä, että on olemassa nuo Seitsemän Sinettiä, joiden tulee tulla paljastetuiksi. Olen lukenut monien miesten kirjoja Ilmestyskirjasta, enkä koskaan ole kuullut siitä puhuttavan. He hyppäivät sen ylitse. Mutta teille on kerrottu, että se on siellä.

³⁸³ Minä en tiedä, mistä on kyse. Voisiko olla kyse siitä? Jumala olkoon meille laupias. Jos niin on, silloin me olemme vakavassa hetkessä. Nyt vain minuutti lisää. Katsokaa. Jos niin on, ja tuo salaisuus on päätöksessä, joku oli kirjoitettuna näissä kivissä.

³⁸⁴ Olen iloinen, että istun seurakunnassa jumalisten ihmisten kanssa, joille Jumala voi antaa unia. Olen iloinen esitellessäni näille miehille ja naisille, jotka käyvät Juniorin seurakunnassa ja tässä seurakunnassa, veli Nevillelle ja heille, että tässä seurakunnassa istuu ihmisiä, joista Raamattu sanoo: "He tulevat näkemään unia viimeisinä päivinä." Ja tässä se on, ja katsokaa sitä. Se on yhtäpitävä Sanan kanssa.

³⁸⁵ Tietämättä mitään siitä, tapahtui räjähdys, ja tässä tulivat seitsemän Enkeliä, jotka tulivat Iankaikkisuudesta. Minä sanoin: "Herra, mitä Sinä tahdot minun tekevän?" Sitä ei kerrottu. Minun ehkä täytyy mennä ensin saadakseni sen selville. Minä en tiedä. Saattaa olla, ettei edes ole kyse siitä, minä en tiedä. Minä vain sanon: "Mitä jos siitä on kyse?" Jos se on kirjoituksenmukaista, se kuulostaa olevan hyvin lähellä sitä. Ettekö tekin ajattele niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

³⁸⁶ Katsokaahan sitten, tuota Huippukiveä ei tulkittu, näettehän. "Mene länteen ja tule takaisin." Vai onko tästä kyse? Olisiko kyse näistä seitsemästä Enkelistä tässä muodostelmassa, jotka tulivat luokseni?

³⁸⁷ Kun tapaan teidät tuona ylösnousemuksen päivänä, te tulette näkemään, että minä en valehtelee. Jumala on tuomariini.

minulle tuona aamuna tästä tabernaakkelista. Te kaikki muistatte sen. Se on kirjoitettuna kirjoissa. Se on ehdottomasti täyttynyt kirjaimellisesti. Hitustakaan erehtymättä.

⁷¹ No niin, en usko, ettei mikään, mistä olen puhunut ihmisille, mistä Hän on puhunut kaikkina näinä elämäni vuosina, ole jäänyt tapahtumatta. Monet ihmiset ovat tulleet unien kanssa, jotka Hän armostansa on antanut minun tulkita ihmisille. Monet ovat tulleet unien ja ongelmien kanssa, joita en kyennyt tulkitsemaan.

⁷² Mutta en ole yrittänyt esittää teille ihmisille jotakin silmänkääntötempun tekijää, jolla olisi kaikki vastaukset. Olen yrittänyt olla rehellinen ja kertoa teille sen, mikä on totuus, ja olen voinut kertoa sen teille sen, vain niin kuin Hän on sen minulle kertonut. Niin kuin se on tullut minulle, niin olen voinut kertoa sen teille.

⁷³ Minä haluan varoittaa teitä. Tässä ajassa, jossa me elämme, on monia... En puhu mitään ihmisiä vastaan. Mutta kun te näette jonkun henkilön, jolla on vastaus kaikkeen, se on vastoin Sanaa.

⁷⁴ Jeesus sanoi: "Elian päivinä oli monia pitaalisia, mutta vain yksi parantui." Elian päivinä oli monia leskiä, mutta hänet lähetettiin vain yhden luo. Me näemme, että on monia asioita, joita Jumala tekee ja joita Hän ei paljasta palvelijoillensa, eikä yksikään palvelija ole Herraansa suurempi.

⁷⁵ Ja sitten, Jumala ei jaa kunniaansa kenenkään kanssa. Hän on Jumala. Kun palvelija tulee sille paikalle, että hän yrittää ottaa Jumalan paikan, silloin Jumala ottaa hänen elämänsä tai siirtää hänet jonnekin pois, tai jotakin sellaista. Meidän täytyy muistaa se.

⁷⁶ Nyt, noista näyistä ja tulkinnoista, en voi kertoa unen tulkintaa ennen kuin näen tarkalleen, näyn kautta, mikä tuo uni oli. Monet teistä tiedätte, kuinka kerroitte minulle unenne, ettekä edes kertoneet siitä kaikkea. Kun minä näin tuon unen tulevan takaisin minulle, käännyin ympäri ja sanoin teille, että te olitte jättäneet paljon pois, ja sitten kerroin teille, mitä olitte jättäneet siitä pois. Te tiedätte, että se on oikein. Jos se on oikein, sanokaa: "Aamen." Nuo asiat, joista te ette kertoneet minulle. Sen vuoksi te näette, että on aivan samalla tavoin, kuin oli silloin, kun Nebukadnessar sanoi: "Jos te ette osaa kertoa minulle, mitä uneksin, kuinka silloin voisin tietää, että teillä on sen tulkinta?"

⁷⁷ Mutta kaikista vaikutelmista, meidän ei tule ottaa niitä ja sanoa: "NÄIN SANOO HERRA." Me emme saa tehdä niin. Meillä täytyy olla suora ääni (vastaus Jumalalta) ennen kuin voimme sanoa, että se on Jumala. Ei jokin mielikuva. Ei jokin aistimus. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon se sykkii.

Ja te saatatte sanoa: “Uskon, että se voisi olla tällä tavalla.”

⁷⁸ Mutta kun te sanotte: “NÄIN SANOO HERRA”, silloin ei ole kyse teistä. Tarkatkaa sitä puhujanlavalla. Oletteko koskaan nähneet sen pettävän? NÄIN SANOO HERRA on täydellinen. Se ei ole koskaan pettänyt. Niin kauan kuin se on NÄIN SANOO HERRA, se ei voi pettää.

⁷⁹ Mutta tähän asti Hän on suojellut minua, koska olen odottanut Häntä. En ole yrittänyt etsiä suosiota tai turhaa ihmiskunniaa. Olen yrittänyt parhaani elääkseni nöyrästi ja elääkseni sen kaltaista elämää, jota uskon, että kristityn pitäisi elää. En ole kyennyt tekemään sitä itsessäni, mutta Hän on tehnyt sen, tähän päivään asti. Niin kuin sanoin, Hän on ollut Se, joka on johtanut minua.

⁸⁰ Monia tämän tapaisia asioita voitaisiin sanoa, mutta kestäisi liian pitkään. Mutta te kaikki olette tietoisia näistä asioista. Ainoa syy siihen miksi panin teidät sanomaan “aamen” hetki sitten, teidät ihmiset, jotka olette kertoneet minulle unianne, ja keille sitten olen sanonut, mitä te olitte jättäneet pois, on se, että tämä sanoma äänitetään. Ja ihmiset kaikista kansoista tulevat kuulemaan tämän ja kun he kuulevat tuon “aamenen”, silloin he tietävät, että siellä on ääniä, jotka ovat istuneet tämän palvelutehtävän alaisuudessa ja jotka tietävät olla tekemättä jotakin väärää, tai että sanoisivat “aamen”, jollekin, mikä on väärin. “Aamen” merkitsee “niin se olkoon”. Se on hyväksymisen antamista sille.

⁸¹ Nyt, koko elämäni ajan, siitä lähtien kun oli pieni poika, jokin on vaivannut minua. Minulla on ollut hyvin omituinen elämä, sitä on ollut vaikea ymmärtää. Jopa vaimoni raapii päätään ja sanoo: “Bill, minä en usko, että kukaan voisi ymmärtää sinua.”

⁸² Minä sanoin: “Minä en itsekään ymmärrä itseäni”, koska jätin itseni Kristukselle monia vuosia sitten. Hän on se, joka johdattaa. Minä en yritä ymmärtää sitä. Minä vain parhaan tietoni mukaan menen sinne, minne Hän johtaa.

⁸³ Olen kiitollinen hienosta vaimosta ja lapsista, joilla on luottamus siihen, etten kertoisi heille mitään väärää, ja että he uskovat. Joka kerta kun kerron heille jotakin, he ovat heti mukana. He tietävät, etten kertoisi heille mitään väärää.

⁸⁴ Ja kertoisinko minä sitten yhdellekään Jumalan lapsista jotakin väärää? En tietoisesti, en koskaan. Jumala haluaa, että Hänen lapsiansa harjoitetaan oikealla tavalla. Minä uskon, että kun ollaan sen kanssa rehellisiä ja totuudenmukaisia, silloin Hän tulee siunaamaan sen.

Te tiedätte, että se on Totuus! Kyllä.

*Mutta me vaellamme siellä, missä apostolit ovat kulkeneet.
Sillä Lunastuksen päivä on lähellä,
Miesten sydämet pysähtyvät pelosta.
Olkaa täytetyt Hengellä, lamppunne puhdistettuina ja kirkkaina.
Katsokaa ylös, teidän lunastuksenne on lähellä.*

³⁷¹ Se voi olla lähempänä kuin te luulettekaan, että se on. Se on saanut minut pelkäämään. Oi, minä en ole tehnyt tarpeeksi! Missä me olemme?

³⁷² “Ei ole enää oleva enempää aikaa.” Hän ilmoittaa ajan olevan ohitse. Mitä tapahtuu? Mitä tapahtuu? Voisiko se olla niin, veljet ja sisaret? Ajatelkaa vakavasti! Jos se on niin, silloin pyramidi on saanut huippunsa Seitsemän Ukkosenjylinän kautta.

³⁷³ Muistattekko tuota pyramidi-sanomaa? Se on huippukivi. Mitä se teki? Pyhä Henki tuli lopuksi ja sinetöi yksilön, sinetöi sen, kun me lisäsimme uskoomme vanhurskauden ja jumalisuuden ja uskon ja niin edespäin. Me lisäsimme jatkuvasti, kunnes meillä oli nuo seitsemän asiaa, ja tuo seitsemäs oli rakkaus, joka on Jumala. Siten Hän valmistaa yksilön. Hän päättää hänet ja sinetöi hänet Pyhällä Hengellä.

³⁷⁴ Sitten jos se on niin, Hänellä on Seitsemän Seurakunta-ajanjaksoa, joissa Hänellä on ollut Seitsemän Salaisuutta, jotka ovat kuuluneet, ja he taistelivat tuodakseen takaisin. Ja nyt Huippukivi tulee päättämään Seurakunnan. Merkitsevätkö Ukkosenjyrinät sitä, veljeni? Miehet, sinäkö me olemme?

³⁷⁵ Junie, haluan ottaa sinun unesi. Katsokaahan! Junior, kuukausia ennen kuin pyramidista edes saarnattiin, hän näki tämän unen.

Te sanotte: “Mitä unista.”

³⁷⁶ Nebukadnessar näki unen, jonka Daniel tulkitsi, ja se kertoi pakanain ajan alkamisen, ja milloin se tulisi päättymään. On tarkalleen tapahtunut sillä tavalla. Hitustakaan ei ole jäänyt täyttymättä.

³⁷⁷ Pankaa merkille, tuo kirjoitus, joka oli kivissä. Minä olin tulkitsemassa sitä hänelle. He olivat haltioissaan. Se on tuo Jumalan Salaisuus, jota ei ole ymmärretty vuosikausiin. Voisiko olla kyse siitä?

³⁷⁸ Ja sitten huomataan. Jollakin salaperäisellä tavalla me nostimme ylös ilmasta terävän työkalun, joka avasi sen huipun, ja siellä sisällä oli valkoista graniittia, mutta sitä ei tulkittu. Siellä ei ollut minkäänlaisia kirjaimia. Minä en tulkinnut sitä, Junior. Minä vain katsoin sitä ja sanoin veljille: “Katselkaa tätä”, ja se on täytynyt tänä iltana!

kuten Seurakunnan Ajanjaksojen sanansaattajat. Se on saatettu päätökseen. Mutta tämä Enkeli tuo seuraavan ilmoituksen, ja enkeli merkitsee sanansaattaja, ja Hän tulee alas Taivaasta vaatetettuna tuolla Tulipatsaalla, pilvellä, sateenkaari päänsä päällä. Ja sateenkaari on liitto. Se oli Kristus, joka asetti yhden jalan maan ja yhden jalan meren päälle ja vannoi, ettei aikaa olisi enää oleva.

Missä me olemme, miehet? Mistä tässä kaikessa on kysymys? Kysyn sitä teiltä.

³⁶⁷ Nuo toiset enkelit olivat sanansaattajia, maallisia miehiä. Mutta tämä Enkeli... Näille sanottiin: “Laodikean Seurakunnan enkelille, Efeson Seurakunnan enkelille”, maallisille sanansaattajille. Näettekö? He olivat miehiä, sanansaattajia, profeettoja Seurakunnalle ja niin edelleen.

³⁶⁸ Mutta Tämä ei tullut maasta, Hän tuli alas Taivaasta, koska kaikki Salaisuudet ovat päätetty. Ja kun tuo Salaisuus on päätetty, tuo Enkeli sanoi: “Aikaa ei ole enää oleva”, ja nuo Seitsemän Ukkosenjylinää antoivat ääntensä kuulua.

³⁶⁹ Mitä jos se on jotakin, joka antaa meidän tietää, kuinka päästä sisälle ylöstempauskoon, olisiko se sitä? Tulemmeko me juoksemaan ja hyppäämään yli muurien? Onko jotakin tapahtumaisillaan, ja nämä vanhat pilatut, kehnnot ruumiit tullaan muuttamaan? Voinko minä elää nähdäkseni sen, oi Herra? Onko se niin lähellä, että minä tulen näkemään sen? Onko tämä tuo sukupolvi? Miehet, veljeni ja sisareni, mikä aika on? Missä me olemme?

³⁷⁰ Katsokaamme kelloa, kalenteria, nähdäksemme, missä ajassa me elämme. Israel on Palestiinassa, kotimaassansa. Lopun merkki, kuusisakarainen Daavidin tähti, (kahden tuhannen vuoden takaa, kyllä, ja lähes 2 500 vuoden takaa), vanhin lippu on liehumassa. Israel on takaisin kotimaassaan. “Kun viikunapuu työntää esiin silmunsa, tämä sukupolvi ei tule kuolemaan, ei tule katoamaan pois, ei tule katoamaan, ennen kuin kaikki asiat ovat täyttyneet.”

*Kansakunnat hajoavat, Israel herää,
Merkit, jotka profeetat ovat ennustaneet.
Pakanain päivät luetut;, kauhujen täyttämät,
Palatkaa, oi, hajotetut omaanne.
Lunastuksen päivä on lähellä
Miesten sydämet pysähtyvät pelosta.
Olkaa täytetyt Hengellä, lamppunne puhdistettuina ja kirkkaina.
Katsokaa ylös, teidän lunastuksenne on lähellä.
Väärät profeetat valehtelevat, Jumalan totuuden he kieltävät,
Että Jeesus Kristus on meidän Jumalamme.*

⁸⁵ Nyt, koko matkan ajan on tapahtunut asioita, joita en ole voinut ymmärtää. Yksi niistä asioista, joita en ole voinut ymmärtää, oli se, kun olin pieni poika, ja nuo näyt tulivat ylleni. Näin niitä ja kerroin vanhemmilleni asioita, joita tulisi tapahtumaan. He ajattelivat, että olin hermostunut. Mutta outoa oli se, että tapahtui juuri sillä tavalla kuin Se oli sanonut sen.

Te sanotte: “Tapahtuiko se ennen kääntymystäsi?” Kyllä.

⁸⁶ “Lahjat ja kutsumukset ovat ilman parannuksen tekemistä”, sanoo Raamattu. Te olette syntyneet tähän maailmaan jotakin tarkoitusta varten. Teidän katumuksenne ei tuo lahjoja, ne ovat ennalta määrättyjä teille.

⁸⁷ Nyt, matkan varrella, kun olin pieni poika, minulla oli kaipaus. Olin tyytymätön siihen seutuun, jossa asuin. Jotenkin kaipasin mennä länteen.

⁸⁸ Ja kun olin pieni poika, minulla oli leikkaus, kun minua oli ammuttu,. Kun heräsin ensimmäisestä nukutuksesta, ajattelin olevani kiusattavana ja olin menossa alaspäin. Minut oli nukutettu eetterillä, ja uskon, että olin ollut tajuttomana kahdeksan tuntia. He olivat huolissaan saisivatko he minut jälleen tajuihini. He tekivät suuren leikkauksen ilman penisilliiniä, ilman verensiirtoa. Molemmat jalkani olivat melkein ammuttu irti haulikolla, kun erään poikakaverini ase laukesi.

⁸⁹ Noin seitsemän kuukautta myöhemmin minulla oli jälleen nukutus, ja kun selvisin siitä, ajattelin seisovani läntisillä preerioilla, ja taivaalla oli suuri kultainen risti, josta Jumalan Kirkkaus loisti alas, ja minä seisoin siellä tällä tavalla.

⁹⁰ Kun tuo Valo, jonka te tänä iltana näette tuossa valokuvassa, ja jonka tieteellinen tutkimus on vahvistanut olevan Yliluonnollinen Oleno. Minun mielestäni se oli tuo sama Valo, joka iski maahan Pyhän Paavalin. Se oli tuo sama Valo, joka yöllä johti Israelin lapsia. Panitteko merkille tässä tämän Enkelin. Hänet oli vaatetettu pilvellä. Näettekö, Hän oli pilvi päivällä. Nyt tuo sama Valo.

⁹¹ Koska ihmiset aluksi eivät ymmärtäneet sitä, he ajattelivat, että se oli väärin, että minä vain sanoin sen. Mutta Pyhällä Hengellä sattui olemaan tieteellinen instrumentti, ja ihmisiä siellä Sen vahvistamiseksi, ja he ovat useita kertoja ottaneet Siitä valokuvan.

⁹² Minä sanoin: “Minä näen erään henkilön, joka on varjostettu kuolemaan”, hänen yllään on musta varjo. Muutama viikko sitten kun olin eräässä kaupungissa, ja kun me olemme saarnaamassa... Teidän ei tulisi ottaa valokuvia, tiedättehän, heidän saarnatessaan, ja kun... Samoin asia oli silloin, kun se otettiin. Mutta jollakin oli kamera. Minä sanoin tuolle tuntemattomalle

naiselle, joka siellä istui. Olin Southern Pinesissa. Minä sanoin: “Siellä on varjo tämän neiti sen-ja-sen yllä”, erään naisen, jota en ollut koskaan elämässäni nähnyt. “Sinä tulet juuri lääkäristä, ja sinulla on kaksi syöpää, yksi kummassakin rinnassa, ja sinun kohdallasi on luovuttu toivosta. Sinä olet varjostettu mustalla hupulla kuolemaan.”

⁹³ Jokin sanoi eräälle lähellä istuvalle sisarelle, jolla oli salamavalokamera: “Ota kuva.” Hän ei halunnut tehdä sitä. Kuitenkin: “Ota kuva”, ja yhä hän pidättäytyi tekemästä sitä. Ja sitten se tuli uudestaan. Hän otti kameran ja laukaisi kuvan, ja siellä se on, tieteellisesti vahvistettuna. Se on ilmoitustaululla. Tuo mustahuppuinen varjo.

⁹⁴ Sitten kun tuo nainen uskoi, ja oli rukoiltu, hän otti toisen kuvan heti sen perään, se oli poissa. Minä sanoin: “Varjo on poissa.” Tuo nainen elää Jumalan armosta.

⁹⁵ Näettekö te mitä tarkoitan? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Jos te sanotte totuuden, teille voidaan nauraa jonkin aikaa, teidät voidaan väärin ymmärtää jonkin aikaa, mutta Jumala tulee vahvistamaan, että se on totuus, jos te vain pysytte sen kanssa. Pitäkää vain kiinni siitä. Se voi kestää vuosia, kuten Abrahamin ja muin kohdalla, mutta Hän tulee aina vahvistamaan sen totuudeksi.

⁹⁶ Kun tuo enkeli siellä... Ja oletan että vaimoni lisäksi täällä on tänä iltana ihmisiä kolmenkymmenen vuoden takaa, jotka olivat seisomassa lähellä sen tullessa alas... Onko siellä kuulijakunnassa joku, joka oli siellä, kun tuo Herran Enkeli tuli alas siellä joen yllä ensimmäisen kerran ihmisten edessä, kohottaisitteko kätenne? Kyllä, siellä he ovat. Näen rouva Wilsonin kohottaneen kätensä. Hän oli seisomassa siellä. Vaimoni siellä, hän oli siellä. En tiedä keitä muita oli seisomassa täällä joen rannalla, kun monien, monien ihmisten edessä olin kastamassa kello kahdelta iltapäivällä.

⁹⁷ Ja suoraan pilvettömältä taivaalta, kun ei ollut satanut viikkoon, tässä Hän tuli jylisten. Hän sanoi: “Niin kuin Johannes Kastaja lähetettiin kulkemaan Kristuksen ensimmäisen tulemuksen edellä, sinut on lähetetty sanoman kanssa edeltämään Kristuksen toista tulemusta.”

⁹⁸ Monia miehiä, kaupungin liikemiehiä seisoi rannalla ja he kysyivät minulta, mitä se merkitsi. Minä sanoin: “Se ei ollut minua varten, se oli teitä varten.” Hän meni länttä kohden noustessaan ylös, suoraan sillan ylitse ja länttä kohden.

³⁵⁸ Tämä on Jeesuksen Kristuksen täydellinen ilmestys. Ja jos me panemme sen sinne, se ei ole sopusoinnussa muiden Kirjoitusten kanssa. Raamatussa on 66 kirjaa, eikä yksikään sana ole ristiriidassa toisensa kanssa.

³⁵⁹ Sitten jos tämä on jatko näiden viimeisten Pasuunoiden soimiselle tai näille viimeiselle Seitsemälle Ukkosenjyrinälle, jotka ovat tulossa, nämä Salaisuudet, tämä viimeinen Sinetti, sen on pakko olla sopusoinnussa lopujen Kirjoitusten kanssa. Ja jos nuo ensimmäiset siellä avautuivat ukkosenjyrinän kanssa, samoin tulevat avautumaan nämä toiset, jotka ovat takapuolella. Tarkatkaa mitä tapahtuu. Jos tuo näky oli Kirjoitus, silloin se täytyy tulkita Kirjoituksella tai tuon saman Kirjoituksen jatkolla.

³⁶⁰ Huomatkaa, Ilmestyskirja kolme ja neljä. “Seitsemän Ukkosenjylinää.” Seitsemän Ukkosenjylinää! Ja sitten huomatkaa, kolmas ja neljäs. Ja sitten mitä? Mahtava Enkeli vannoi, että aika oli päättynyt. Kun nämä Ukkosenjylinät, näettehän, toivat esiin omat Äänensä, silloin tuo Enkeli...

³⁶¹ Ajatelkaa vain sitä. Enkeli puettuna pilvellä, ja hänen päänsä päällä oli sateenkaari. No niin, te tiedätte, kuka se on! Hän laski jalkansa maan ja meren päälle, kohotti ylös kätensä ja vannoi, että kun nuo Seitsemän Ukkosenjylinää antaisivat oman Äänensä kuulua, aikaa ei enää olisi!

³⁶² Jos Jumalan Salaisuuksien palvelustehtävä on päätöksessä, niin mitä jos kyseessä on noiden Seitsemän Ukkosenjylinän esiintulo? Että Kaikkivaltias on tullut ja ottanut huomioon kansansa alhaisen aseman, meidän kaltaisessa pienessä nöyrässä seurakunnassa. Te sanotte: “No, minä en ajattele niin.” Se ei ehkä ole niin, mutta mitä jos se on niin? Silloin aika on loppunut. Oletteko te ajatelleet sitä? Olkaa vakavissanne. Voi olla myöhäisempää kuin me luulemmekaan.

³⁶³ Noiden tähtien pudotessa muodostelmaansa siellä menneisyydessä, kun tuo Enkeli tuli ja sanoi: “Niin kuin Johannes lähetettiin päättämään Vanha Testamentti ja tuomaan esiin Kristuksen esittelemisen, sinun sanomasi tulee päättämään nämä irtonaiset päät ja se tulee esittelemään Messiaan juuri ennen Hänen Tulemustaan.” -Viimeisten päivien sanoma.

³⁶⁴ Huomatkaa, tuo mahtava Enkeli vannoi valalla, ettei aikaa olisi enempää.

³⁶⁵ No niin, en halua pitää teitä liian pitkään. Ajatelkaa nyt vain tätä hetken aikaa.

³⁶⁶ Kuunnelkaa nyt. Tämä Enkeli tuli alas Taivaasta. Näettekö, toiset Seitsemän Seurakunnan Seitsemän Enkeliä olivat maallisia sanansaattajia, mutta tämä Enkeli, koko sanoma on päätöksessä. Tuo Seitsemäs Enkeli päättää koko asian. Tämä Enkeli ei tule maan päälle. Hän ei ole joku mies maasta,

³⁴⁹ Ukkonen jyrisi. Ensimmäinen Sinetti. Ja Sinetti oli ukkosenjyrinä. Pasuuna avautui tuohon aikaan, ja pasuunaan puhallettiin tietenkin Helluntaina. Minä en nyt tule menemään siihen.

³⁵⁰ Nyt, jos tuo näky oli kirjoitustenmukainen, tuo näky, josta puhun, tuo, jonka näin viime lauantaiaamuna viikko sitten. Jos, nyt muistakaa tässä, jos tuo näky oli kirjoitustenmukainen, se on tulkittava Kirjoituksella tai tuon saman Kirjoituksen jatkolla! [Veli Branham odottaa hetken aikaa.] Minä vain odotin, niin että se imeytyisi sisälle. Jos...

³⁵¹ Tätä, mitä olen nähnyt, mitä se oli, minä en tiedä, mutta pelkään kuollakseni. Olemmeko kuluttaneet aikamme loppuun? Olemmeko me lopussa? Muistakaa, tämä Enkeli sanoi, että kun tämä tapahtuisi, Hän vannoi, ettei enää tulisi olemaan. Ihmettelenpä, käsitämmekö me tätä todella?

³⁵² Te sanotte: “No, näyttää siltä, kuin se räjähtäisi.” Veli, Hän tulee sinä hetkenä, jolloin te ette ajattele. Te tulette kuulemaan sen viimeistä kertaa.

³⁵³ Onko se nyt selvää? Kun Ensimmäinen Sinetti avattiin, Sinetti, joka oli Kirjan sisäpuolella, nämä salaisuudet, jotka ovat tulleet esiin: Vanhurskauttaminen, Pyhitys, roomalaiskatolinen kirkko, protestantit. Ja kun kaikki heidän pienen taistelunsa jättivät näitä irtonaisia päitä Jumalan Sanassa, tulee Seitsemäs Enkeli ja kokoaa ne kaikki yhteen ja selittää ne. Näettekö? Ja kun hän päättää, Seitsemän Ukkosenjylinää puhuvat!

³⁵⁴ Ja Johannes alkoi kirjoittaa. Hän sanoi: “Älä kirjoita sitä, vaan sinetöi se.”

³⁵⁵ Kun Ensimmäinen Sinetti Kirjan sisäpuolella olevista Sineteistä avautui, se avautui Ukkosenjyrinän kanssa. Oi!

³⁵⁶ Jos tämä on Kirjoitus, se voi olla vain... Jos mikä Kirjoitus tahansa on jotakin, jonka pitäisi olla Raamatusta...

³⁵⁷ On kyse aivan samasta kuin se, että te ette voi sanoa minulle, että olisi jotakin sellaista asiaa kuin kiirastuli. Raamatusta ei ole yhtään Kirjoitusta tukemassa sitä. Te ette voi antaa minulle näitä asioita, kuten Makkabealaisten kirjaa, joka kyllä saattaa olla ihan hyvin, ja neljättä Danielin kirjaa, jossa Enkeli tarttui häntä hiuksista ja laski hänet alas. Raamatusta ei tapthunut mitään sellaista asiaa kuin, että Jeesus Nasaretilainen olisi tehnyt pienen savilinnun ja pannut sille jalat ja sanonut: “Lennä pois pieni lintunen.” Se on hölynpölyä. Raamatusta ei ole mitään, joka tukisi sitä. Niinpä se ei petä... Nuo kääntäjät, Jumala on pitänyt huolen siitä, etteivät nuo kääntäjät lisänneet siihen mitään opinkappaleita ja muuta hölynpölyä. Nuo makkabealaisveljekset ovat voineet olla hyviä ihmisiä. En sano, etteivätkö he olleet hyviä ihmisiä, mutta se ei ollut kirjoituksenmukaista.

⁹⁹ Myöhemmin tapasin erään astronomin, joka on sama kuin nuo itämaiset tietäjät. He kertoivat minulle tähdistä, jotka olivat tulleet yhteen eräessä määrättyssä tähtikuviossa.

¹⁰⁰ Silloin kun nuo viisaat miehet Babylonissa näkivät Palestiinan suunnalla nämä kolme tähteä kuviona. Te olette kuulleet minun monta kertaa kertovan siitä. Tiedätekö, että se on näinä parina viime viikkona todistettu totuudeksi. Veli Sothmann, onko sinulla mukanas tuo lehti, missä oletkin? Se on sunnuntain lehdessä, joulukuun 9. päivän lehdessä. Reporterit meni sinne, ja he olivat kaivaneet ylös kaikkia näitä asioita. Ja me itse asiassa elämme nyt, on todistettu, että me olemme... Tämä tuleva vuosi on vuosi 1970. Meillä on seitsemän vuoden ero ajassa, ajanlaskumme on todistettu vääräksi näiden ylös kaivettujen kivien perusteella. On myöhempiä kuin te luulettekaan! En näe veli Frediä. Veli Sothmann, oletko täällä? Onko sinulla tuo lehti mukanas? Kyllä, hänellä on se mukana. Ehkä huomenillalla pyydän sinua lukemaan sen meille. Meillä ei ole aikaa tehdä sitä tänä iltana. Niinpä te voitte nähdä.

¹⁰¹ Ja tarkatkaa, tarkalleen. Nuo juutalaiset viisaat, nuo tietäjät Babylonissa, kun he tutkivat tähtiä, he näkivät noiden tähtien muodostavan kuvion, ja sen tapahduttua he tiesivät, että Messias oli maan päällä. Ja tässä he kahden vuoden matkan jälkeen tulivat Jerusalemiin ja huusivat: “Missä on Hän, joka on syntynyt juutalaisten Kuninkaaksi?” Ylös ja alas katuja he kulkivat, ja tiedätekö mitä?

Israel nauroi heille: “Tällainen fanaatikkojen joukko.” He eivät koskaan tienneet mitään siitä. Mutta Messias oli maan päällä. Ja nyt... Te tunnette lopun tuosta kertomuksesta siitä, mitä he sanoivat.

Me tulemme lukemaan sen huomenillalla.

¹⁰² Nyt me tulemme siihen, että näyt eivät petä, koska ne tulevat Jumalalta. Koko matkan ajan jokin on vetänyt minua, kiskonut minua.

¹⁰³ Sitten kun tuo tähdistäennustaja kertoi minulle nämä asiat, kun olin vain poika, riistanvartija, tai uskon sen olleen sitä ennen. Hän kertoi minulle näistä asioista, ja se pelotti minua, koska pelkäsin sitä, millainen tuo tietäjä oli. Mutta myöhemmin huomasin, että tietäjä Raamatusta oli oikeassa, koska Jumala ilmoittaa sen Taivaalla ennen kuin Hän ilmoittaa sen maan päällä. He tarkkailevat noita taivaankappaleita.

¹⁰⁴ “Jumala ei missään kansakunnassa katso henkilöön”, sanoi Pietari, “vaan ne, jotka kaikkien kansojen keskellä pelkäävät Häntä, heidät Jumala hyväksyy.” [Tyhjä kohta nauhassa.]

¹⁰⁵ Me näemme sitten, minä yritin päästä eroon tuosta ajatuksesta. Mutta, oi, veisi tunteja mennä siihen, kuinka he jatkuvasti, se liikkui tuohon suuntaan. Mutta pelkäsin sitä.

¹⁰⁶ Tämä tietäjä sanoi minulle: “Sinä et koskaan tule menestymään Idässä.” Hän sanoi: “Sinä olet syntynyt erään merkin alla.” Hän sanoi: “Tuo merkki, tuo tähtikuvio, kun ne leikkasivat toisiansa siellä matkallaan, sinä päivänä, jona sinä synnyit, ne riippuivat länttä päin. Ja sinun täytyy mennä länteen.”

Minä sanoin: “Unohda se.”

¹⁰⁷ Minulla ei ollut mitään tekemistä sen kanssa. Koko aikana en kuitenkaan saanut sitä pois sydämeistäni.

¹⁰⁸ Sitten, kun olin tuona yönä siellä ylhäällä näiden näkyjen tähden, joita en voinut ymmärtää. Baptistiveljeni sanoivat minulle, että se oli perkeleestä. Sitten kun tuo Enkeli ilmestyi, Hän ehdottomasti vei sen Kirjoitukseen ja sanoi: “Niin kuin oli silloin.”

¹⁰⁹ Kun nuo papit väittelivät asioista eivätkä tienneet minkälaisia vaatteita heidän pitäisi käyttää ja kaikkea sellaista ja väittelivät eroavaisuuksistaan, nuo tietäjät seurasivat Kristuksen tähteä.

¹¹⁰ Kun nuo saarnaajat sanoivat, että Jeesus oli huijari, Beelsebul, nousi perkele ylös ja sanoi: “Me tiedämme kuka Sinä olet, Jumalan Pyhä. Miksi tulet kiusaamaan meitä ennen aikaa?”

¹¹¹ Kun Paavali ja Siilas tulivat ja saarnasivat Evankeliumia, siellä oli eräs pieni ennustelija. Ja kun tuon maan saarnaajat sanoivat: “Nämä miehet ovat huijareita. He repivät meidän seurakuntiamme ja niin edelleen ja kääntävät maailman ylösalaisin turmeluksellansa.”

¹¹² Mutta mitä tapahtui? Tuo pieni tietäjä, tuo pikku ennustelija, sanoi: “Nämä ovat jumalanmiehiä, jotka kertovat meille elämän tien.” Paavali nuhteli tuota hänessä olevaa henkeä, koska hän ei tarvinnut minkäänlaista apua todistamaan, kuka hän oli.

¹¹³ Jeesus aina käski heitä olemaan hiljaa. Mutta se osoittaa, että joskus perkeleet tietävät enemmän Jumalan asioista kuin saarnaajat. He tulevat niin kirkollisuuden sitomiksi. Niin oli Raamatussa, eikä Jumala muutu.

¹¹⁴ Eräänä päivänä viisi vuotta sitten, kun olin tulossa veli Normanin luota, ajoin tietä pitkin. Minulla oli juuri ollut siellä kokous, ja Herra Jumala ilmestyi minulle näyssä. Istuin porttini edessä, täällä kotonani. Näytti olevan huono ilma.

tahansa osan siitä Sanan avulla, ei teidän tekstikirjanne avulla, ei sen avulla, mitä tohtori Se-ja-se tai joku pyhä se-ja-se on sanonut. Minä haluan tietää, mitä Jumala on sanonut. Se olkoon perustana. Minä haluan, tietää mitä se on. He eivät tee sitä.

³⁴² Nyt katsokaahan, kun on tullut noiden Seitsemän Äänen aika. Kun on aika noiden seitsemän äänen, noiden Ilmestyskirjan kymmenennen luvun äänien tulla paljastetuksi. Huomatkaa nyt. Kuunnelkaa.

³⁴³ En nyt tule pitämään teitä paljoakaan pidempään. Tiedän, että te olette väsyneitä. Kello on kahtakymmentä vaille kymmenen. [Seurakunta sanoo: “Ei. Jatka vain.”] Kuunnelkaa nyt tarkasti. Tiedän, että te seisotte, vaihdatte jokainen asentoa ja muuta sellaista. Tulen olemaan iloinen, kun rakennus saadaan uusituksi, jotta meillä ei enää tulisi olemaan niin ahdasta. Silloin voimme käyttää koko päivän saarnaamiseen.

³⁴⁴ Huomatkaa nyt. Pankaa merkille. Nuo Seitsemän Ääntä olivat ukkosenjylinöitä, räjähdysä.

Jumala auttakoon meitä! Jos olen väärässä, Herra anna minulle anteeksi.

³⁴⁵ Kysyn teiltä erään kysymyksen. Silloin kun tämä ääni kuului, räjähti ukkonen. Huomasitteko, kun nuo Seitsemän Sinettiä, jotka seurasivat Seitsemää Seurakunta-ajanjaksoa, kun Ensimmäinen Sinetti avattiin, tapahtui ukkosenjyrähdys. Eikö silloin Ensimmäinen Sinetti Kirjan ulkopuolellakin avaudu samalla tavalla? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Jumala ei muuta ohjelmaansa. Menkäämme Ilmestyskirjan 6. lukuun.

Ja minä näin, että Karitsa avasi yhden sineteistä, ja minä kuulin ikään kuin ukkosen jyrinän, kun yksi neljästä olennosta sanoi: Tule ja katso.

³⁴⁶ No niin, ei enää koskaan tapahtunut toista ukkosenjyrähdystä. Ja kun viimeinen Sinetti avattiin, Taivaassa oli hiljaisuus puolen tunnin ajan. Mutta kun Ensimmäinen Sinetti avattiin, tapahtui ukkosenräjähdys.

³⁴⁷ Oi seurakunta, voisiko se olla? Olemmeko me niin pitkällä? Ystävät, ajatelkaa! Ehkä... Toivon ettei niin ole, mutta mitä jos on niin? Mikä oli tuo räjähdys? Jumalan ja tämän avoimen Raamatun edessä minä en valehtele! Räjähdys joka ravisteli maata.

³⁴⁸ Ja kun ensimmäinen noista Seitsemästä Sinetistä Raamatussa avattiin, jyrähti vain kerran, mutta tuo räjähdys ravisteli koko maata. Ukkosenjyrinä. Silloin, jos Sinetit, jotka ovat Kirjan takapuolella, avautuvat, niin eikö se myöskin ole ukkosenjyrinä? Minä en tiedä. En osaa sanoa.

istuuduin sinne. Katselin heitä sillä tavalla, ja siellä oli Suur-Chicagon Saarnaajayhdistys. Katselin ympäriinsä heitä. Jokainen oli esitellyt itsensä kuten tohtori Ph.D. [filosofian tohtori], LL. [lakitieteen tohtori], "Q.U.S.T." ja kaikkia tuon kaltaisia asioita. Minä vain istuin ja kuuntelin heitä. Sitten kun he olivat syöneet, veli Carlson nousi ylös ja sanoi: "Hyvät herrat..."

³³⁷ Ja te kaikki tunnette Hank Carlsonin. Ja meillähän on se ääninauhalla täällä. Jos haluatte ostaa tuon nauhan, niin pojilla on se täällä.

³³⁸ Hän sanoi: "Hyvät herrat..." Hän sanoi: "Seuraavaksi esittelen teille veli Branhamin." Hän sanoi: "Te kaikki saatatte olla eri mieltä hänen kanssaan hänen opistansa, mutta sallikaa minun sanoa teille jotakin. Kolme päivää sitten me istuimme eräässä paikassa. Ja jos tuo mies ei kertonut minulle kaikkea sitä, mitä on tapahtunut tänä aamuna, silloin minä en seiso tässä. Hän kertoi minulle, että te kaikki aioitte esittää kysymyksiä hänen opistansa. Ja hän sanoi minulle, että minun täytyisi peruuttaa tuo toinen paikka, ja että me olisimme täällä. Ja kertoi minulle tarkalleen, missä tohtori Mead ja nämä ihmiset tulisivat istumaan, aivan tarkalleen. Ja tässä he ovat." Hän sanoi: "Te saatatte olla eri mieltä hänen kanssaan, mutta yhden asian minä sanon: hän on peloton sen kanssa, mitä hän ajattelee asioista."

Hän sanoi: "Veli Branham, nyt on sinun vuorosi puhua."

³³⁹ Minä sanoin: "Ennen kuin aloitamme..." Luin sen minkä luin tänäkin aamuna: "Minä en ollut tottelematon taivaalliselle näylle." Minä sanoin: "Selvittäkäämme tämä nyt. Te kaikki sanoitte olevanne jumaluusopin tohtoreita, ja minä seison täällä yksinäni. Jos on niin, että te haluatte kysellä minulta kasteesta Jeesuksen Nimessä, niin aloittakaamme sen kanssa. Haluan yhden teistä miehistä ottavan Raamattunsa ja seisovan täällä rinnallani koskien mitä tahansa, jota mitä olen opettanut." Minä sanoin: "Seiskää täällä vierelläni ja todistakaa se vääräksi Jumalan Sanalla." Minä odotin, eikä kukaan sanonut mitään. Minä sanoin: "Minä pyydän, että joku teistä miehistä tulee ja seisoo vierelläni. Mikä teissä on vikana? Jos te pelkääte seistä täällä rinnallani, niin pysykää silloin poissa niskastani."

³⁴⁰ Eivät he minun pelkää, vaan Kaikkivaltiasta Jumalan Enkeliä. Ja he tiesivät, että jos Hän voi kertoa ennalta minulle... He olivat älykkäämpiä kuin luulinkaan heidän olevan. He tiesivät paremmin kuin seisoa siellä. Te tiedätte, että sellaisiakin aikoja on ollut, mutta he eivät tehneet sitä. Missä on vika? Jos se on niin suurta, ja he tietävät sen olevan niin totuudenmukaista.

³⁴¹ Olen sanonut sen ääninauhoilla ja kaikkialla muualla, että olen valmis keskustelemaan siitä kristillisellä tavalla kenen veljen kanssa tahansa. Minä en väittele kenenkään kanssa, mutta haluan teidän tulevan ja todistavan minkä

¹¹⁵ Monet teistä ihmisistä muistavat tuon näyn. Se on kirjoitettuna minun näkyjeni kirjassa. Kirjoitan ne muistiin ollakseni varma, etten unohda niitä.

¹¹⁶ Ja tässä näyssä minä näin, jokin oli kulkenut tuon kujan kautta, ja kaikkialla ympäri pihaani lojui kiviä. Siellä kujalla oli tiehöyliä ja kaavinvaunuja joka puolella, ja puita oli kaadettu ja revitty juurineen ylös. Aloin kääntyä mennäkseni sisälle portista, ja se oli kokonaan tukittu kivillä. Nousin ulos autosta sanoakseni tuolle miehelle: "Miksi on näin?"

Ja hän tuli hyvin vihaiseksi. Hän tönäisi minua taaksepäin ja sanoi: "Niin se on teidän saarnaajien kanssa."

¹¹⁷ Minä sanoin: "Minä vain kysyin sinulta: 'Miksi sinä teet tämän?' Olet tulossa tänne minun puolelleni katua. Miksi olet tehnyt tämän?" Ja hän melkein läimäytti minua ja tönäisi minua taaksepäin.

¹¹⁸ Minä ajattelin: "Minäpä tulen sanomaan hänelle, että hän ei tiedä, mistä hän puhuu."

¹¹⁹ Ja ääni puhui ja sanoi: "Älä tee sitä. Sinä olet sananpalvelija."

Minä sanoin: "Hyvä on."

¹²⁰ Käännyin ympäri, ja oikealla puolellani, portin edustalla, seisoi vanha preeria-kuunari, tähän tiedätte, katettu vankkuri, jonka eteen oli valjastettu hevoset. Ja vastapäätä ajurinpaikkaa istui minun vaimoni. Katsoin sinne takaosaan, ja lapseni istuivat siellä. Kiipesin ylös vankkureihin. Sanoin vaimolleni: "Kultaseni, olen kestänyt niin paljon kuin voin kestää." Nostin ylös ohjaket ja nykäisin johtajahevosta ja lähdin matkaan ja suuntasin länteen päin.

¹²¹ Ääni sanoi minulle: "Kun tämä tapahtuu, mene silloin länteen."

¹²² Veli Wood, urakoitsija täällä seurakunnassa ja luotettu. Kuinka monet nyt muistavat tuon näyn? Muistatteko minun kertoneen sen teille? Varmasti. Se on kirjoitettu paperille. Sanoin veli Moodille... Hän osti seurakunnalta tämän tontin, joka on siellä välissä. Hän aikoi rakentaa kivitalon sinne. Minä sanoin: "Älä tee sitä, veli Wood, koska he eivät koskaan tule antamaan sinulle rahojasi siitä." Ehkäpä... Se oli vuosia sitten, viisi vuotta sitten. Minä sanoin: "He ehkä tulevat rakentamaan sillan tästä lävitse, ja nuo kivet, jotka lojuivat siellä, olivat luultavasti peräisin hajotetusta jalkakäytävästä. Sen sijaan että ne olisivat olleet kiviä, ne olivatkin betonilohkareita, ja sitten he tulevat rakentamaan sen tätä kautta, koska lehdistä sanottiin, että he yrittävät tehdä niin." No niin, hän ei rakentanut sitä. Lopulta he päättivät noin vuosi tai kaksi myöhemmin, että he toisivat sen täältä alemmaksi. Niinpä se selvitti sen, joten minä vain unohdin sen, ja annoin sen olla.

¹²³ Nyt eräs outo asia tapahtui noin vuosi sitten. Minä olin pitämässä kokousta alhaalla veli Junior Jacksonin luona, joka istuu täällä. Hän on metodistisaarnaaja, joka on vastaanottanut Pyhän Hengen ja on kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja on pastorina yhdessä meidän sisarseurakunnistamme.

¹²⁴ Vain näyttääkseni teille, kuinka Jumala toimii näiden ihmisten kanssa, sanon tämän koko sydämestäni. En tiedä yhtään seurakuntaa koko maailmassa, seurakuntaa kokonaisuutena, jossa uskon Jumalan olevan niin kuin tässä seurakunnassa. Heillä on eroavaisuutensa. Varmastikaan he eivät ole sillä tasolla, missä heidän pitäisi olla, ei kukaan meistä, mutta he ovat aivan niin lähellä kuin kuka tahansa, josta olen tietoinen.

Nyt, osoittaakseni teille, että tiedän, mitä tulisi tapahtumaan.

¹²⁵ Veli Jackson näki unen. Hän ei voinut saada rauhaa sen johdosta. Olin lähdössä hänen seurakunnastansa, eikä hän voinut kestää sitä.

¹²⁶ Kuinka pitkän aikaa sitten se oli, veli Jackson? [Veli Jackson sanoo: "Minä näin tuon unen helmikuussa vuonna -61."] Helmikuussa -61, hän näki tuon unen.

¹²⁷ Ja hän tuli luokseni ja sanoi: "Minun sydämelläni on jotakin, joka minun täytyy kertoa sinulle, veli Branham."

Minä sanoin: "Tee se, veli Jackson."

¹²⁸ Ja hän sanoi: "Minä näin unen", ja siinä se oli! Minä vain istuin hiljaa. Kuuntelin ja tarkkasin. Hän sanoi: "Näin unta, että oli suuren suuri kukkula, ikään kuin jonkinlaisella tummanvihreällä ruhoniityllä, tai jotakin sellaista." Hän sanoi: "Ja tämän mäen huipulla, mistä vesi oli pessyt pois mullan, siellä oli huippukallio kukkulan laella, ikään kuin vuorenhuippu. Se oli kalliota, ilman mitään ruohoa. Kun vesi oli virrannut alas, se oli leikannut jonkinlaista kirjoitusta näihin kiviin, ja sinä seisoi siellä tulkitsemassa tätä kirjoitusta näistä kivistä." Hän sanoi: "Me kaikki...", ja tällä tavalla hän sen sanoi, "veljet Georgiasta ja kaikkialta ympäristöstä, me kaikki seisoiimme yhdessä ja kuuntelimme, kun sinä tulkitisit tuota salaperäistä kirjoitusta, joka oli noissa kivissä, tuossa vuoressa."

¹²⁹ Ja hän sanoi: "Sitten sinä nostit ylös jotakin, ikään kuin ilmasta, jonkin sen kaltaisen kuin sorkkarauta tai rautakanki", oliko se niin, veli? Jonkin sellaisen, jonkinlaisen sorkkaraudan, todella terävän. Ja hän sanoi: "En tiedä, miten sinä teit sen. Sinä iskit tuota vuorenhuippua, viilsit sen auki ympäriinsä ja nostit tuon huipun siitä pois." No niin, se oli kuukausia ja kuukausia ja kuukausia ennen pyramidi-sanoman saarnaamista. Ja hän sanoi: "Se oli

³²⁷ Minä sanoin: "Miksi? Minä olen tehnyt sinulle monta palvelusta." Panin hänet hyvin tiukalle.

³²⁸ Ja veli Carlson sanoi: "Oi, veli Branham, hän ei voi tehdä sitä."

Minä sanoin: "Miksi?"

Hän sanoi: "No, hän, hän, hmm, hmm..."

³²⁹ Minä sanoin: "Tiedätkö miksi? Te tiedätte miksi, mutta te ette halua kertoa sitä minulle. He ovat asettaneet minua varten ansan."

³³⁰ Minä sanoin: "Veli Carlson, sinullahan on varattuna tuo hotellihuone, joka meillä oli aikaisemmillä juhlapäivällisillä?"

"Kyllä."

Minä sanoin: "Te ette tule saamaan sitä."

³³¹ Hän sanoi: "Mutta veli Branham, me olemme jo antaneet käsirahan siitä."

³³² Minä sanoin: "En välitä siitä, mitä te olette antaneet, se ei tule olemaan siellä. Se on vihreän värinen huone. Me tulemme olemaan ruskean värisessä huoneessa. Minä tulen olemaan takana nurkassa. Tohtori Needle tulee istumaan oikealla. Tuo värillinen mies ja hänen vaimonsa tulevat istumaan täällä, ja niin edelleen. Siellä tulee istumaan buddhalainen pappi äärimmäisenä minun oikealla puolellani. Ja kuinka he tulevat olemaan puettuina."

³³³ Ja minä sanoin: "Sinä tiedät, mistä siinä on kyse, Tommy. Sinä tiedät, että Suur-Chicagon Saarnaajayhdistys aikoo haastaa minut kasteesta Jeesuksen Kristuksen Nimeen! Suur-Chicagon Saarnaajayhdistys aikoo haastaa minut siitä onko kielilläpuhuminen merkki Pyhästä Hengestä! He tulevat haastamaan minut Käärmeen Siemenestä ja armon saarnaamisesta."

³³⁴ Tommy katsoi minua ja sanoi: "Hyvänen aika." Hän sanoi: "En usko, että tulen edes menemään sinne."

Minä sanoin: "Kyllä, tule vaan mukaan."

³³⁵ Ja seuraavana päivänä tuo mies, joka oli ottanut ennakon, antoi sen hänelle takaisin ja sanoi: "Meillä on orkesteri. He olivat tilanneet huoneen, ja me unohdimme sen ja olimme kadottaneet tuon varauksen. Meidän täytyi antaa se tuolle orkesterille, ettekä te voi saada sitä." Ja me menimme Town And Countryyn.

³³⁶ Kävellessäni sinne sisälle tuona aamuna he kaikki seisoivat siellä. Istuin alas erään tiskin taakse, sinne takaosaan, odottaakseni, että he olisivat syöneet aamiaisensa. Meillä oli ollut aamiainen huoneessa. Ja tultuani ulos huoneesta,

“Älä kirjoita sitä, vaan sinetöi se. Sinetöi se, pane se Kirjan taakse.” Se täytyy tulla paljastetuksi. Se on salaisuudet.

³²⁰ No niin, me selvitämme nämä asiat Pyhän Hengen avulla. Se kertoi meille, ettei ollut kyse mistään omenista. Kyse oli sukupuolisuudesta. Hän kertoi meille nämä asiat. Kukaan ei kykene seisomaan sitä vastaan. En koskaan elämässäni ole nähnyt yhdenkään saarnaajan olevan samaa mieltä sen kanssa. Mutta olen pyytänyt heitä...

³²¹ Te tiedätte Chicagossa, missä me seisoinme noin 350 saarnaajan edessä. Te naiset täällä, jotka olette Chicagosta, te olitte siellä ja kuulitte siitä.

³²² Herra kertoi sen minulle kolme iltaa aikaisemmin. Hän sanoi: “He tulevat asettamaan sinulle ansan.” Hän sanoi: “Seiso ikkunan ääressä, ja Minä tulen näyttämään sinulle.” Hän sanoi: “Herra Carlson ja Tommy Hicks tapaavat sinut huomenaamulla ja he tahtovat mennä aamiaiselle. Ja käske sinä Tommyä jäämään. Mutta”, Hän sanoi, “tällaiselta se tulee näyttämään. Kerro heille, ettei heillä tule olemaan tuota kokousta paikassa, jota he ajattelevat. He tulevat olemaan eräässä toisessa paikassa.” Hän sanoi: “Älä pelkää, Minä tulen olemaan kanssasi.” Se on tarpeeksi hyvä minulle.

³²³ Seuraavana aamuna herra Carlson, Täyden Evankeliumin Liikemiesten presidentti, tuli ja sanoi... Hän soitti minulle ja sanoi: “Veli Branham, haluaisin mennä aamiaiselle kanssasi.”

³²⁴ Minä sanoin: “Hyvä on.” (Minä sanoin: “Huomaa, että Tommy Hicks myös on siellä.”)

³²⁵ Menimme Town And Countryyn, ja hän sanoi: “No niin, veli Branham, tämä on yksi...”

Minä sanoin: “Tommy, tekisitkö minulle palveluksen?”

“Varmasti, veli Branham.”

Minä sanoin: “Tahtoisitko puhua minun puolestani?”

Hän sanoi: “Oi, minä en voi tehdä sitä.”

³²⁶ Minä sanoin: “Miksi? Minä olen käynyt koulua vain seitsemän vuotta ja voisin sanoa “empire” “umpiren” sijasta. Ymmärrätkö? Minä en tiedä, kuinka puhua heidän edessään, ja siellä tulee olemaan Suur-Chicagon Saarnaajayhdistys. Kuinka minä voisin puhua heidän edessään seitsenvuotisella koulutuksellani, Tommy? Sinä olet jumaluusopin tohtori.” Minä sanoin: “Sinä tietäisit miten puhua, minä en.”

Hän sanoi: “Veli Branham, minä en voi tehdä sitä.”

pyramidin muotoinen, ja sinä revit tuon huipun siitä pois. Sen alla oli valkoista kiveä, graniittia, ja sinä sanoit: ‘Aurinko, tai valo, ei ole koskaan aikaisemmin loistanut tämän ylle. Katsokaa tätä. Tarkatkaa tätä.’”

¹³⁰ Se on oikein, koska kun maailmaa muotoiltiin, maailma muotoiltiin ennen kuin oli valoa. Me kaikki tiedämme sen. Jumala liikkui veden päällä ja sitten alussa Hän puhui valon olemassa oloon. Luonnollisestikin tuona aikana, jolloin tuo muotoilu tehtiin, tuo valo ei ollut koskaan tullut tuon kiven ylle.

¹³¹ Hän sanoi: “Katselkaa tätä. Valo ei ole koskaan aikaisemmin tullut sen ylle.” Kun he kaikki olivat tulleet ylös, käskin heitä tarkkaamaan sitä, ja he kaikki tulivat ylös katsoakseen sinne.

¹³² Mutta hän sanoi, että sillä aikaa kun he katselivat sinne, hän katseli silmänurkastansa, uskon sen olleen niin, ja tarkkasi minua. Minä livahdin yhdelle sivulle ja lähdin menemään länttä kohden, auringonlaskua kohden, ja tulin kukkulaa ylös, menin kukkulaa alas, tulin kukkulaa ylös, menin kukkulaa alas ja tulin pienemmäksi ja pienemmäksi ja menin kokonaan pois näkyvistä.

¹³³ Hän sanoi sitten, että kun tein niin, hän sanoi: “Sitten jonkin ajan kuluttua nuo veljet kääntyivät ympäri ja sanoivat: ‘Katosiko hän? Minne hän meni.’” Ja hän sanoi, että jotkut lähtivät tuohon suuntaan, jotkut lähtivät toiseen suuntaan ja jotkut toiseen, mutta hyvin harvat jäivät ja katsoivat sitä, mitä minä olin sanonut heille.

¹³⁴ Nyt, huomatkaa, tuon unen tulkinta. En ole koskaan sanonut siitä hänelle mitään, enkä ole kertonut yhdellekään heistä mitään näistä asioista. Mutta minä sanoin: “Kyllä”, ja sydämeni vapisi. Minä tarkkailin. Nyt, tuo salaperäinen kirjoitus... Odottakaa, tulen jättämään sen hetkeksi.

¹³⁵ Ei kovinkaan kauaa aikaa sitten veli Beeler... Veli Beeler on tavallisesti kanssamme. Oletko täällä, veli Beeler? Kyllä, täällä takana. Billy sanoi: “Veli Beeler on kokonaan rikkirevitty. Hän näki omituisen unen.”

¹³⁶ Menin eräänä iltana veli Beelerin luokse, kun olin menossa jonnekin kotikäynnille. Hän sanoi: “Veli Branham, näin oudon unen. Uneksin, että olin menossa virtaa alas länttä kohden. Siellä vasemmalla puolella oli tie, ja minä olin vasemmalla puolella menossa länteen tietä pitkin, ja näytti kuin olisin ollut etsimässä karjaa. Päästyäni sinne alas satuin huomaamaan oikealla puolella, että sinä olit siellä. Sinä olit keräämässä yhteen suurta karjalaumaa, ja siellä oli paljon ruokaa. Sitten sinä sait tuon karjan kootuksi ja lähdit viemään niitä takaisin ylävirtaan.” Ja näytti siltä kuin olisin nyökännyt hänelle, että hän valvoisi tuota karjaa. Hän sanoi: “Nyt tuolle karjalla tulee olemaan helppoa. Tiedän, että ne tulevat kulkemaan paljoakaan vastustelematta, mutta veli Branham haluaa niiden pysyvän virran oikealla puolella. Niinpä minä menen

takaisin ylöspäin tätä tietä ja estän niitä tulemasta virran ylitse tälle puolelle ja pidän ne tuolla puolella.” Mutta hän pani merkille, että minä en seurannutkaan tuota karjaa, vaan jatkoin edelleen länttä kohden. Hän sanoi: “Hänen täytyy olla etsimässä harhaan joutuneita.”

¹³⁷ Heti kun hän oli kertonut tuon unen, minä näin sen. Ja sitten, huomatkaa, hän sanoi, että hän tuli hieman huolestuneeksi minusta, joten hän palasi takaisin katsomaan. Ja hän sanoi, että olin tulossa vuoristoon, ja yhtäkkiä minä katosin näkyvistä. Hän ihmetteli, mikä oli vikana. Hän meni alas, ja sitten hänen puolellansa oli pieni virta, joka haaraantui vasemmalle. Uskon sen olevan oikein, veli Beeler. Kyllä. Ja sitten hän huomasi, että siellä minun puolellani oli valtavat putoukset. Sitten hän ajatteli, että olin voinut joutua noihin putouksiin ja tuhoutunut. Sitten hän pani merkille ja sanoi, että hän katsoi ympäri ja näki noiden putousten vaikutukset, ne olivat meneet alas tällä tavalla ja saaneet suihkulähteen suihkuttamaan ylös, mutta vesi ei mennyt takaisin maahan. Hän katsoi tuon pienen virran ylitse ja näki joitakin pieniä eläimiä, joilla oli pyöreät korvat. Hän sanoi: “Uskonpa ottavani yhden niistä.” Ja hän meni ylitse.

¹³⁸ Sitten hän alkoi ajatella minua. Hän nousi ylös pienelle kummulle katsoakseen ja nähdäkseen, olisiko siellä jotakin pientä kapeata ulkonemaa, jota pitkin olisin voinut kiertää ympäri, mutta hän sanoi: “Siellä ei ollut mitään.” Ja hän alkoi olla huolissaan ja sanoi: “Mitä on tapahtunut veljellemme? Ihmettelenpä, mitä on tapahtunut veli Branhamille?” Kun hän alkoi pelätä, hän sanoi, että hän kuuli minun puhuvan. Minä seisoin vuoren huipulla ja kerroin veli Beelerille unen tulkinnan, jonka olin antanut hänelle äskettäin, ja käskin hänen odottaa Herraa, että jonakin päivänä tulisin kohtaamaan hänet saarella, ja siellä hän oli.

¹³⁹ No niin, tuon unen tulkinta on tämä. Koska tuo virta oli suuri, se oli Elämän Virta. Minä olin menossa länteen sen mukana, ja niin oli hänkin, koska hän oli tiellä. Hän oli menossa alas tätä tietä, ja toisella puolella oli paljon ruohoa, mutta oli myös paljon pensaita, kanervikkoa ja viidakkoa. Mutta siellä oli paljon ruohoa. Sillä tavalla me etsimme Herraa ja Herran ruokaa: vaikeuksien kautta. Karjan yhteen kokoaminen: se oli tämä seurakunta, niiden pitäminen sillä puolella. Karja haluaa itse asiassa kulkea kirkkokuntien tasaista tietä, jos ne vain voivat, ja tuo tie esitti kirkkokuntaa. Lähetin hänet takaisin ylös tietä pitkin pitämään huolta siitä, etteivät ne menisi mihinkään kirkkokuntaan.

¹⁴⁰ Ja tuo seinä, jonka hän näki ja jonka ohi oli täysin mahdotonta kulkea ja joka esti minua menemästä länteen, se oli tuo veroasia hallituksen kanssa. Kukaan ei voi ymmärtää, kuinka minä koskaan selvisin siitä. Se oli tuo seinä,

Paavali teki ortodoksiselle seurakunnalle, kuten he muut, Luther, Wesley, tekivät organisaatiota vastaan. Kun hän julistaa sodan ja kertoo heille, että he valehtelevat, ja että se ei ole totuus, ja että he pettivät ihmisiä. Kun hän alkaa kuuluttamaan sitä, te ette voi epäonnistua näkemään sitä. Se ei voi pettää, koska hän tulee olemaan vahvistettu Jumalan Sanalla. Te tullette tietämään tarkalleen, mistä siinä on kyse. Ja kun hän tekee sen, hän tuo kutsun tulla ulos Babylonista: “Tulkaa ulos hänestä, te minun kansani, ja älkää olko osallisia hänen synteihinsä.” Jumala lähettää hänet. Älkää menettäkö sitä.

³¹⁴ Nyt, kun hänen äänensä alkaa kuulua, salaisuus tullaan saattamaan päätökseen. Nyt, pankaa merkille, sitten on aika noiden Seitsemän Sinetöidyn Äänen Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa tulla paljastetuksi. Ymmärrätekö te? Kun kaikki Kirjan salaisuudet on saatettu päätökseen, ja Raamattu sanoi täällä, että hän tulisi päättämään salaisuudet.

³¹⁵ Kun miehet menneinä ajanjaksoina taistelivat totuuden puolesta, he taistelivat vanhurskauttamisen puolesta, pyhittämisen puolesta, tämän ja tuon puolesta. He taistelivat tämän... Mitä he tekivät? He kääntyivät suoraan ympäri ja organisoivat sen. Saman asian ovat tehneet helluntailaiset, baptistit, presbyteerit, luterilaiset. He kääntyivät ympäri ja tekivät saman asian.

³¹⁶ Ja Raamattu sanoi Ilmestyskirja 17. luvussa, että he tulisivat tekemään niin. Vanha äitihuora ja hänen tyttärensä: “Salaisuus, Babylon.” Raamattu sanoi täällä, että se tulisi olemaan yksi noista salaisuuksista, jotka tulisi paljastamaan. Protestantit, prostituoidut, harjoittavat hengellistä haureutta ja johtavat ihmisiä kirkkokuntiensa ihmistekoisten oppiensä vääryyden maljalla ja vetävät heitä pois Verellä täytetyltä lähteeltä, missä Kaikkivaltiaan Jumalan voima virtaa vapaasti tuoden julki Jeesuksen Kristuksen! Jos se on totta, silloin Jumala tulee vahvistamaan sen. Ja Hän on tehnyt sen ja Hän tulee jatkamaan sen tekemistä. Mutta kun se tapahtuu, Sana on päätöksessä.

³¹⁷ No niin, on vain yksi asia jäljellä. Ne ovat nuo Seitsemän Ukkosenjylinää, joita me emme tunne. Eikä olisi ukkosten turhaan.

³¹⁸ Jumala ei tee mitään vain leikillään. Me leikittelemme ja toimimme typerästi, mutta ei Jumala. Kaikki Jumalan kanssa on “kyllä” ja “ei”. Hän ei tee mitään typerää. Hän ei leikittle. Hän tarkoittaa sitä, mitä hän sanoo, eikä Hän sano mitään ilman tarkoitusta.

³¹⁹ Ja nämä Seitsemän Ukkosenjylinää täällä Jeesuksen Kristuksen Ilmestyksessä ovat jokin salaisuus. Sanooko Raamattu, että tämä on Jeesuksen Kristuksen Ilmestys? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Hyvä on, silloin siellä on jokin kätetty salaisuus. Mikä se on? Seitsemällä Ukkosenjylinällä on se. Sillä Johannes oli juuri kirjoittamaisillaan, kun Taivaasta tuli alas ääni, joka sanoi:

³⁰⁶ Se on takapuolella, kun Kirja on saatettu päätökseen. No niin, Hän ei sanonut etupuolella, Hän sanoi takapuolella. Kun se on kaikki saatettu päätökseen, silloin nämä Seitsemän Ukkosenjylinän äänet ovat ainoat, jotka ovat enää Kirjassa paljastamatta. Sitä ei ole edes kirjoitettuna Kirjassa.

³⁰⁷ Oi! Toivoisinpa voivani saada sen, että ihmiset voisivat todella... Älkää kadottako tätä. Älkää epäonnistuko siinä. Olkaa hyvät, älkää tehkö sitä tällä kerralla. Minä olen aikeissa jättää teidät. Älkää epäonnistuko käsittämään! Jos olette koskaan kuunnelleet, kuunnelkaa nyt.

³⁰⁸ Nämä Sinetit ovat Kirjan takapuolella, ja sinä aikana, jolloin Seitsemännen Enkelin ääni kuuluu, kaikki salaisuudet, jotka ovat kirjoitettuna Kirjassa, tullaan saattamaan päätökseen. Ja välittömästi tuo Kirja, joka oli avoinna ja joka on kirjoitettu sisältä, on suljetaan. "Jumalan salaisuudet on saatettu päätökseen." Ja nämä ovat Jumalan salaisuuksia: Seurakunnan pois meneminen ja kaikki nämä muut asiat. Salaisuudet ovat ohitse. Kun tuo seitsemäs enkeli kuuluttaa jokaisen salaisuuden, se on ohitse. Olkoon hän kuka tahansa hän onkin. Mitä se sitten saattaakin olla, Jumalan Sana ei voi pettää. Ja Hän sanoi:

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hänen äänensä alkaa kuulua, Jumalan salaisuus tulee päätetyksi, niin kuin hän on ilmoittanut sen palvelijoilleensa profeetoille.

³⁰⁹ Kaikki nuo asiat, niin kuin että Rooma on huora, ja kaikki protestanttikirkot, kirkkokunnat, kirkkokunnallistuvat ovat samalla tavalla hänen jälkeensä tulleet portoiksi. Näettekö? Kaikki nuo salaisuudet, joista profeetat puhuivat, tullaan paljastamaan täällä tässä viimeisessä hetkessä.

³¹⁰ Ja kun tämä Seitsemäs Enkeli nousee Laodikean Ajanjaksossa ja alkaa toittottamaan todellista Pasuunaa, ja koska se tulee olemaan päinvastaista, he eivät tule uskomaan sitä. Varmasti he eivät tule uskomaan sitä. Mutta hän tulee olemaan inspiroitu profeetta, koska ei ole mitään tapaa ymmärtää sitä.

³¹¹ Ihmiset yrittävät kuvata kolminaisuutta ja tulevat harmaapäisiksi ja mielenvikaisiksi. Kukaan ei voi ymmärtää sitä. He yllä uskovat Eevan syöneen omenan ja kaikkia noita asioita. Koska se on perinne, josta ihmiset ovat pitäneet kiinni. Se on samanlainen tila, josta Jeesus löysi seurakunnan.

³¹² Sen täytyy olla jumalallisesti johdettu profeetta, jotta Jumalan Sana voi tulla hänelle todellisen tulkinnan kanssa Jeesuksen Kristuksen ilmestyksestä! Niinpä sen täytyy olla sillä tavalla! Jumala auttakoon meitä.

³¹³ Nyt "hänen äänensä kuuluessa", nyt tämä on NÄIN SANOO HERRA. Se on nyt meille selvää. Kun hän kuuluttaa sanomansa, julistaa sodan, niin kuin

joka oli tielläni, mutta Herra vei minut sen lävitse, ja selvisin siitä. Minä tulen kohtaamaan sinut saarella, veli Beeler.

¹⁴¹ Sitten välittömästi sen jälkeen, veli Roy Roberson. Veli Roy, oletko sinä täällä tänä iltana? Kyllä, uskoisin... Mitä? [Eräs veli sanoo: "Tuolla toisella puolella."] Kyllä, siellä puolella. Hän soitti minulle ja hän oli nähnyt unen. Hän näki unta, että me olimme kokoamassa karjaa. (Tämä on nyt kolmas.) Kokoamassa karjaa. Siellä oli ruohoa vatsaan asti, paljon ruokaa. Me kaikki veljet olimme yhdessä. Me tulimme erääseen paikkaan päivälliselle, ja veli Fred Sothmann nousi ylös ja sanoi: "Elia, tuo suuri profeetta, tulee tänään keskipäivällä puhumaan täältä." Sitten me kaikki olimme syöneet päivällisen, jokainen meni pois, ja hän ihmetteli, miksi he eivät odottaneet kuullakseen, että Se olisi puhuttu.

¹⁴² No niin, näettekö kuinka se tarkasti seuraa veli Jacksonin unta? Näettekö se on tarkasti, se sopii yhteen sen kanssa, mitä veli Beeler sanoi, näettekö? Kukaan ei odottanut saadakseen asiasta selvän.

¹⁴³ Huomatkaa nyt, välittömästi sen jälkeen, sisar Collins. Oletko täällä, sisar Collins? Hän näki unen, että hän oli täällä kirkossa, ja täällä oli meneillään vihkiäiset, ja kun se oli ohi, hän näki yljän tulevan täydellisenä, mutta morsian ei ollut kovin täydellinen. Kuitenkin se oli Morsian. No niin, se on Seurakunta. Täällä oli meneillään ikään kuin ehtoollinen, ikään kuin päivällinen olisi ollut katettu. Se jotenkin sai hänet hieman hermostumaan, koska veli Neville tarjoili päivällistä kirkossa, mutta hän sanoi, että se oli parasta ruokaa, mitä hän koskaan oli nähnyt. Hän oli niin nälkäinen. Hän ajatteli unessa, että ehkä veli Nevillen ei tulisi tarjoilla se. Ja hän ja veli Willard aikoivat mennä ylös Ranch House ravintolaan syömään. Ja kun he tekivät niin, sammui oikealla puolella oleva valo. Nyt te tiedätte, mikä Se on.

¹⁴⁴ Nyt, tuo ruoka. Morsian ei ole täydellinen, mutta Ylkä on täydellinen. Morsian ei ole vielä täydellinen, mutta tuo ruoka, jota annettiin, ei ollut kirjaimellista ruokaa, se on hengellistä ruokaa, jota te olette saaneet koko ajan.

Sallikaa minun pysähtyä tässä hetkeksi tähän neljänteen uneen.

¹⁴⁵ Ettekö te muista, veli Fred Sothmann, veli Banks Wood, kun me olimme Arizonassa viime vuonna, kun me olimme metsästävässä javelina-sikoja, ja Herra puhui. Ettekö tiedä niistä asioista, joita Hän teki täydellisesti ja osoitti, mitä tulisi tapahtumaan, kun olimme matkalla? Jos se on oikein, niin sanokaa te kaksi veljeä "aamen". [Kaksi veljeä sanoo: "Aamen."] Se ei koskaan osu harhaan.

¹⁴⁶ Ja minä näin näyssä, kun eräänä päivänä ajelimme, Herran näky tuli minulle, ja tultuani kotiin olin valmistautumassa tuohon aikaan, lähtemään

meren yli. Ja näin meren rannan, josta laivat lähtivät. Ja siellä oli eräs pieni lyhyt mies, ja hän sanoi: “Minä olen valmistanut veneen sinua varten, veli Branham.” Ja se oli pienen pieni kanootti, noin jalan mittainen, mutta se oli lumivalkoinen. Ja hän sanoi minulle: “Tämä on sinun meren ylitystäsi varten.”

“Oi”, minä sanoin, “se ei ole riittävä.”

¹⁴⁷ Hän sanoi: “Se kulkee neljäkymmentä mailia tunnissa edes takaisin täällä rannalla.”

¹⁴⁸ “Mutta”, minä sanoin, “se ei vie minua meren ylitse.” Sitten hän katsoi alas ja hän sanoi: “Mene samalla tavoin kuin he menevät.” Minä katsoin, ja siellä veli Fred Sothmann ja veli Banks Wood istuivat vihreäksi maalatussa kanootissa, ja sen perässä oli joitakin leiriytymisvarusteita. Veli Banksin hatunlieri oli käännetty ylös tällä tavalla, ja veli Fredillä oli omansa litistettynä nokaksi sillä tavalla. Ja hän sanoi: “Mene samalla tavalla kuin hekin.”

Minä sanoin: “Ei, en mene.”

¹⁴⁹ Ja tämä mies sanoi heille, tuo pieni mies, hän sanoi: “Oletteko te venemiehiä?”

Veli Banks sanoi: “Kyllä.” Veli Fred sanoi: “Kyllä.”

¹⁵⁰ Mutta minä sanoin: “He eivät ole. Minä olen venemies ja tiedän, etten haluaisi mennä vain tuollaisella, ja olen varma, etten menisi tuolla tavalla.”

Hän sanoi: “Miksi et mene heidän kanssaan?”

Minä sanoin: “Ei, ei.”

¹⁵¹ No niin, käännyin ympäri, ja kun tein niin, tuo pieni mies siellä laiturilla osoittautui hyväksi veljekseni, veli Arganbrightiksi.

¹⁵² Tässä näyssä menin takaisin, ja siellä oli pitkä matala rakennus. Ja sitten ääni sanoi minulle. (Kaikki te, tai useat teistä, muistatte tämän.) Ääni sanoi minulle: “Tuo sisälle ruokaa. Varastoi se sisälle. Ainoa tapa, miten pidät heidät täällä, on että heille annetaan ruokaa.” Minä olin tuonut sisälle suuria tynnyrillisiä kaikkein kauneimpia porkkanoita ja vihanneksia mitä koskaan olen nähnyt. Muistatteko nyt tuon näyn? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

¹⁵³ Nyt, ja myöhemmin kerroin teille, mikä tulkinta oli. Minun oletettiin menevän Zurichiin, Sveitsiin, veli Arganbrightin kanssa viiden illan kokouksia varten. Kerroin veljille ennen kuin se tapahtui: “Minä en tule menemään.” Olin siellä veli Welch Evansin luona, kun annoin tuon tulkinnan.

³⁰² Pankaa merkille Ilmestyskirja 5:1. Kuunnelkaa nyt tätä.

Ja minä näin hänen oikeassa kädesssä, joka istui valtaistuimella, kirjan, jossa oli kirjoitusta sisäpuolella (kirjoitus oli sisäpuolella) ja takapuolella, ja joka oli sinetöity seitsemällä sinetillä.

³⁰³ Nyt, tuon Kirjan sisäpuolella on kirjoitus, mutta sen takapuolella oli seitsemän sinettiä, joita ei ollut kirjoitettuna Kirjassa. Tässä nyt puhuu Johannes, Ilmestyskirjan kirjoittaja. Muistakaa nyt, sitä ei ollut kirjoitettuna Kirjassa. “Ja Seitsemännen Enkelin äänen päivinä kaikki tämä salaisuudet, jotka on kirjoitettu sisäpuolelle, tullaan päättämään.” Siitä tullaan huolehtimaan tuona päivänä. Näettekö nyt, mitä tarkoitan? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Seuraatteko mukaan? [“Aamen.”] Silloin on aika noiden Seitsemän Äänen Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa tulla paljastetuksi. Kun Kirja on saatettu päätökseen, on vain yksi asia jäljellä, ja se on Seitsemän salaperäisen ukkosenjylinän äänet, jotka olivat kirjoitettuna Kirjan takapuolella, ja joita Johannesta kiellettiin kirjoittamasta. Sallikaa minun lukea se.

Ja minä näin toisen mahtavan enkelin, jonka oli vaetetettu pilvellä, tulevan alas taivaasta, ja hänen päänsä päällä oli sateenkaari, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, ja hänen jalkansa olivat niin kuin tulipatsaat.

Ja hänellä oli kädesssä avoinna pieni kirja, (nähkäähän nyt, tarkatkaa tätä) ja hän asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman jalkansa maan päälle,

Ja huusi suurella äänellä, niin kuin leijona ärjyy, ja kun hän oli huutanut, seitsemän ukkosenjylinää lausuivat äänensä. (Tarkatkaa.)

Ja kun seitsemän ukkosenjylinää olivat lausuneet äänensä, minä olin kirjoittamaisillani,

³⁰⁴ Siellä sanottiin jotakin. Se ei ollut vain jonkinlaista melua. Sanottiin jotakin, jonka hän oli kirjoittamaisillaan.

...ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle:

³⁰⁵ Katsokaa, missä nuo äänet olivat, nuo Ukkosenjylinät. Eivät Taivaassa, vaan maan päällä. Nuo Ukkosenjylinät eivät milloinkaan puhuneet taivaasta. Ne puhuivat maasta.

...minä olin kirjoittamaisillani, ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Sinetöi... (Suurella kirjaimella S-i-n-e-t-ö-i) ...Sinetöi nuo asiat, jotka nuo seitsemän ukkosenjylinää lausuivat äläkä kirjoita niitä.

vastaanottanut hänen uhriansa. Ja Aabelille, vanhurskaalle, oli paljastettu se, että kyseessä oli veri, ja hän toi verta.

Oi Jumala, tämä Seurakunta ja ajanjakso, jossa me elämme!

²⁹⁷ Tuo Kirja, joka on kirjoitettu sisältä, on silloin saatettu päätökseen, kun tämä enkeli lakkaa (olkaa nyt hyvä ja ymmärtäkää tämä), kun Seitsemännen Enkelin sanoma on saatettu loppuun, jumaluuden salaisuudet, käärmeen siemenen salaisuus ja kaikkien näiden muiden asioiden salaisuudet.

²⁹⁸ Iankaikkinen poikuus, joksi he sitä kutsuvat. Kuinka Hän voisi olla iankaikkinen poika, kun iankaikkisuus ei ole koskaan alkanut eikä koskaan loppu? Ja poika on jotakin, joka on syntynyt jostakin. Kuinka siinä voisi olla järkeä?

²⁹⁹ Kuinka voisi olla olemassa iankaikkinen helvetti, kun helvetti luotiin? Minä uskon palavaan helvettiin. Tietenkin. Raamattu sanoo niin, mutta sen tehtävä on hävittää. Raamattu sanoo: “Siunattu on hän, jolla ei ole osaa toisessa kuolemassa.” Näettekö? Katsokaahan, teitä ei tulla hävittämään toisella kuolemalla. Ensimmäinen on fyysinen kuolema. Toinen on hengellinen kuolema, kun kaikki tulee päättymään. Sielu, joka syntii tekee, se sielu on kuoleva. Teitä tullaan rankaisemaan synneistänne ehkä satoja tuhansia vuosia, mutta ei voi olla olemassa iankaikkista helvettiä, koska Raamattu sanoo, että helvetti luotiin. Kuinka se voisi olla luotu ja olla iankaikkinen? Raamattu sanoo, että helvetti luotiin perkelettä ja hänen enkeleitään varten. Sitten jos se on luotu, ei se voi olla iankaikkinen, koska millään iankaikkisella ei ole koskaan ollut alkua eikä loppua.

³⁰⁰ Sen tähden me emme voi koskaan kuolla, koska olemme aina olleet. Me olemme osa Jumalasta, olemme Jumalan jälkeläisiä. Hän on ainoa Iankaikkinen, mitä on olemassa. [Veli Branham koputtaa saarnastuoliin kolme kertaa.] Te ette voi sen enempää kuolla kuin Jumalakaan, koska te olette Iankaikkinen Hänen kanssaan. Aamen! Silloin se tulee! Halleluja! Olenkin jo jotenkin väsynyt tähän vanhaan kulkutautisairaalaan.

³⁰¹ Huomatkaa, “tuo kirjoitettu Kirja”. Kun tämä enkeli päättää kaikki nämä irtonaiset päät, jotka ovat jääneet taisteluista jäljelle Lutherilta, Wesleyltä, helluntailaisilta. “Mutta on tuleva yksi”, sanoo Raamattu, “jonka äänen kuulumisen päivinä kaikki nämä salaisuudet...” Ykseys meni pois Jeesuksen Nimen kanssa. Kolminaisuus meni pois Isän, Pojan, Pyhän Hengen kanssa, aivan samalla tavoin kuin he tekivät Nikean kirkolliskokouksessa. Sama asia. He molemmat olivat väärässä. Mutta nyt, keskeltä tietä, löytyy Kirjoituksista Totuus. Näettekö, missä me olemme? Tuo Herran Enkeli.

¹⁵⁴ Eräänä iltana veli Welch tuli noutamaan minua. Me olimme menossa kalastamaan, ja sanoi, että veli Arganbright oli puhelimessa. Minä sanoin: “Hyvä on, tässä se on. He aikovat panna minut pois.” Ja monta kertaa...

¹⁵⁵ Ei veli Minerin kautta, hän on yksi hienoimmista ystäväistä. Mutta joskus, jos he vain voivat... Jos he ajattelevat, että te aiotte saarnata jotakin, joka on heidän oppiansa vastaan, he vain ilmoittavat että te olette siellä, voidakseen saada teidän ystäväenne tulemaan sinne. Ja he sanoivat...

¹⁵⁶ Veli Arganbright soitti ja sanoi minulle: “Veli Branham”, juuri sillä tavoin kuin Henki oli sanonut: “Tule ja tuo vaimosi mukana, koska sinun ei tarvitse saarnata kovinkaan paljon, koska uskon, että sinulle on varattu vain yksi ilta.” Ja hän sanoi: “Sinun ei ehkä tarvitse saarnata edes sitä.”

Minä sanoin: “Ei.”

¹⁵⁷ “Mutta”, hän sanoi, “tule vaimosi kanssa, tulkaa kaikki, näettehän. Ja jos tulette, minä vien teidät kiertoajelulle. Minun vaimoni ja sinun vaimosi ja he kaikki, me menemme Sveitsin halki ja jatkamme Palestiinaan.”

Minä sanoin: “Ei.”

¹⁵⁸ Minulla oli tuo tulkinta. Sanoin veli Welchille tai veli Fredille ja heille: “Tulen kertomaan sen teille aamulla, mutta ensin minun vaimoni täytyy sanoa jotakin.” Ja kun soitin hänelle, hän kieltäytyi lähtemästä. Minä sanoin: “Tässä se on.” Näettekö?

¹⁵⁹ Nyt, tuo pieni valkoinen vene oli tuo yksi kokous. Sopii hyvin mennä minne tahansa täällä rannalla, yhteen kokoukseen, mutta siinä ei ole tarpeeksi, vaikka se olikin valkoinen ja hyvä, kutsumaan minua meren ylitse.

¹⁶⁰ Veli Fred ja tuo veli siellä, jotka olivat tuossa näyssä, he esittivät: “Mene turistina, vain hvin vuoksi.” Mutta minä en välittänyt tehdä niin. Ja kieltäessä sen, etteivät he olleet venemiehiä, merkitsi sitä, etteivät he olleet saarnaajia. Mutta minä olin saarnaaja.

¹⁶¹ Sitten tuo ruoka tuossa pitkässä pienessä rakennuksessa. Minä en mennyt meren ylitse. Palasin tähän pieneen rakennukseen, ja me valmistimme tusinoittain ääninauhvoja pyramideista ja kaikesta osoittaaksemme ihmisille sen hetken, jossa me elämme.

¹⁶² Verratkaapa nyt sitäkin näihin toisiin uniin. Se oli näky. Tuo ruoka, tässä Se on. Tämä on tuo paikka.

¹⁶³ Huomatkaa, mitä sitten tapahtui? Sitten välittömästi sen jälkeen kun tuo neljäs uni oli kerrottu minulle, veli Parnell tuli. Hän on täällä jossakin. Tässä

hän onkin. Billy ei ollut täällä, ja tuo mies oli suunniltaan. Uskoisin, että hän on Bloomingtonista tai Bedfordista? [Joku veli sanoo: "Lafayette."] Lafayettesta, hän pitää kokouksia. Hän näki unen ja hän tuli veli Woodin luo ja hän sanoi: "En voi antaa tämän mennä. Minun täytyy kertoa se. Minun täytyy kertoa se veli Branhamille. Se vaivaa minua."

¹⁶⁴ Ja Jumala tietää, niiden välillä ei ollut yhtään unta. Ne vain tulivat yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi.

¹⁶⁵ Veli Parnell sanoi: "Minulla oli omituinen uni. Minä näin unta, että minulla tulisi olemaan siellä ylhäällä kokous, mutta tavalla tai toisella näytti siltä kuin kokous olisi ollut täällä uudessa kirkossa." Ja hän sanoi: "Tämä uusi seurakunta, kuinka se tuli ulos, ja hän ihmetteli, miksi ne kaksi eivät olleet yhteistyössä keskenään, tai jotenkin sillä tavalla. Ja hän sanoi, että hän seisoi täällä ja ajatteli: "Hyvä on, olen ollut täällä, minäpä vain odotan ja tulen osallistumaan kokouksiin." Ja hän sanoi, että eräs mies tuli rakennuksen lävitse yllään ruskea puku ja mukanaan kirja. Luulisin, että hän oli kirjoittamassa siihen. Hän sanoi veli Parnellille: "Tämä on suljettu kokous. Se on ainoastaan diakoneita ja luotettuja varten." No niin, hän tunsu itsensä jollakin tavalla hieman loukatuksi. Niinpä hän meni ulos tuon uuden kirkon ovesta, kirkon, joka oli rakennettu tai korjattu uudelleen. Ja kun hän meni ulkopuolelle, siellä satoi lunta. Oli huono ilma, oli talvi.

Ja kukaan näistä ihmisistä ei tiennyt tästä mitään.

¹⁶⁶ Kun hän meni ulos ovesta, minä seisoin siellä ja katselin länttä kohden. Minä sanoin: "Älä koe itseäsi syrjäytetyksi, veli Parnell. Minä tulen osoittamaan sinulle, mitä sinun pitää tehdä."

¹⁶⁷ Veli Parnell ja he muut tietävät, etten koskaan kertonut heille minkäänlaista selitystä. Se tapahtuu juuri nyt. Vaikka näinkin sen, kun he puhuivat siitä. Panitko merkille, kuinka nopeasti minä lähdin sieltä ulos, veli Parnell, jottei minun olisi tarvinnut kertoa sitä sinulle? Jatkoin matkaani enkä koskaan sanonut mitään veli Woodille enkä kenellekään muulle, en kenellekään. Minä vain jätin sen silleen, koska halusin nähdä, mihin se johtaisi. Oletteko kuulleet minun viimeaikoina sanovan: "Olen vaivaantunut"? Siitä oli kyse.

¹⁶⁸ Sitten veli Parnell sanoi minun sanoneen hänelle: "Veli Parnell, lähde liikkeelle, ja ensimmäinen paikka, johon olet tuleva, tulee olemaan Zippora." Se tarkoittaa yhdysviivaa tai pysähdystä tai jotakin sellaista. Minä sanoin: "Älä jää sinne." "Sitten jatka eteenpäin ja seuraavaksi tulet löytämään erään vanhan naisen äläkä sitten pysähdy siihen. Jatka edelleen ja tulet löytämään erään todella vanhan naisen. Älä pysähdy siihen." Koko ajan puhuessani me

"Minä tulen palauttamaan ennalleen", sanoo Herra. Me kävimme sen lävitse äskettäin saamassa *Morsiuspuu*. Siihen tarvitaan profeetta. Raamattu sanoo, että hän tulee olemaan täällä. Oikein. Malakia 4 sanoo, että hän tulee olemaan täällä, ja me uskomme, että hän tulee olemaan täällä. Me odotamme häntä ja me odotamme hänen julkitulemistansa. Ja me tulemme näkemään vahvistetun Jumalan Sanan.

²⁹³ Tulee olemaan vain muutamia, jotka ymmärtävät sen. "Niin kuin oli Nooan päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa." Kuinka monta pelastui? Viisi sielua. Lootin päivinä itse asiassa pelastui kolme. Vaimo lähti ulos, mutta tuli kadotetuksi. Samoin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa. Tulee pelastumaan vain hyvin harvoja, jotka tullaan muuttamaan tuona aikana. Yksi salaisuuksista on Seurakunnan ylösottaminen samalla tavoin kuin Loot otettiin ulos, pois. Nooa otettiin ylös ja Seurakunta tullaan myös ottamaan ylös. Yksi meni sisälle, yksi meni ulos, ja toinen menee ylös. Katsokaa, kuinka tarkkaa, täydellisestä se on.

²⁹⁴ Sana tulee. "Tuo Kirja, joka oli kirjoitettu sisältä", on silloin saatettu päätökseen, kun kaikki nämä salaisuudet, jotka tullaan julistamaan tulevat päätökseensä. Sallikaa minun nyt lukea se uudestaan, niin että tulette olemaan varmoja siitä. Katsokaa nyt.

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä: (tuon viimeisen enkelin) kun hänen äänensä alkaa kuulua, Jumalan salaisuus tulee päättymään...

²⁹⁵ No niin, mikä on "Jumalan salaisuus", yksi niistä? Paavali sanoi, uskon että se oli. 1. Timoteuskirjeen. kolmannessa luvussa: "Ja ilman vastaväitteitä suuri on jumalisuuden salaisuus..." Sillä Jumala oli julkituotu lihassa. "Me koskettelimme Häntä, näimme Hänet, ja Hänet otettiin ylös kirkkauteen. Todistettiin enkeleiden kautta, vahvistettiin täällä maan päällä" Se oli Jumala. Varmasti se on suuri salaisuus, mutta se kaikki on ratkaistu. Ei Isä, Poika, Pyhä Henki, kolme Jumalaa, vaan yksi Jumala kolmessa virassa. Isyys Mooseksen alla, Poikuus Kristuksen alla, Pyhä Henki tämän ajanjakson alla. Sama Jumala kolmessa tehtävässä, ei kolme Jumalaa. Salaisuus on nyt päätetty. Raamattu sanoi, että niin tulisi olemaan. Kun se...

²⁹⁶ Minä näin eräänä päivänä, kun tiedemiehet yrittivät väittää minua vastaan sen suhteen, mistä heillä oli tapana sanoa, kun minä olen sanonut: "Kuka uskoisi, että Eeva söi omenan!" Nyt tiede sanoo... Näin lehdessä eräänä päivänä suuren otsikon: "Hän söi aprikoosin." Hölynpölyä. Viettelisikö se hänet? [Seurakunta sanoo: "Ei."] Tietenkään ei. He ovat vain... Niin Kain ajatteli, tiedättehän. Ja siksi hän toi niitä uhriksi, mutta Jumala ei

Viimeinen oli kauimpana Hänestä. Katolisen kirkon Pimeä Ajanjakso kesti lähes tuhat vuotta.

²⁸⁷ Luther alkoi tuoda seuraavaa Valoa, hieman lähempänä Sanaa.

Seuraava Valo tuli vielä hieman lähemmäksi.

²⁸⁸ Seuraava Valo, Laodikea. Sitten se tuli takaisin siihen, mikä se oli alussa ja meni pois suoraan takaisin samaan sotkuun, samalla tavoin kuin se teki alussakin. Ettekö te näe, mitä minä tarkoitan? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²⁸⁹ Tarkatkaa nyt. On kadotettu paljon totuutta. Miksi? Koska muut tekivät kompromisseja totuuden kanssa. Mutta tämä Seitsemäs Enkeli ei tee kompromisseja minkään kanssa! Hän kokoaa kaikki irtolaiset päät, kerää ne yhteen, ja kun Hänen äänensä kuuluu, koko Jumalan salaisuuden tulevat päättymään. Jumala lähetti hänet. Kaikki kätkeyt salaisuudet päättyvät, kun hän... Se on paljastettu hänelle. Minkä kautta? Jos nämä ovat kätkeytyjä salaisuuksia, silloin tuon miehen täytyy olla profeetta. Ja emmekö me käyneetkin sitä juuri lävitse ja nähneet, että tuo profeetta, joka tulisi viimeisinä päivinä, tulisi olemaan tuo suuri Elia, jota olemme odottaneet? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Koska nämä salaisuudet, jotka on kätkeyty teologeilta, niiden täytyy tulla paljastetuksi Jumalan kautta, ja Sana tulee ainoastaan profeetalle. ["Aamen."] Me tiedämme sen. Hän tulee olemaan toinen Elia, niin kuin on luvattu. Oi, ja hänen sanoma, jonka hän tuo, tulee olemaan kaikkien näiden asioiden salaisuudet.

²⁹⁰ Meillä on vesikaste. Se on kokonaan sekoitettu. Oikein. Yksi pirskottelee, yksi valelee, yksi ottaa Isän, Pojan, Pyhän Hengen, yksi ottaa tämän, yksi kastaa kolme kertaa kasvot eteenpäin, kerran Jumalalle nimeltä "Isä", kerran Jumalalle nimeltä "Poika", kerran Jumalalle nimeltä "Pyhä Henki". Toinen sanoo: "Sinä olet väärässä. Sinun täytyy kastaa taaksepäin kolme kertaa sillä tavalla." Ja, oi, millainen sekasotku!

²⁹¹ Mutta nyt tuo koko asia on selvitetty. Sillä on ainoastaan yksi Jumala, ja Hänen Nimensä on Jeesus Kristus. "Eikä ole mitään muuta Nimeä Taivaan alla..." Eikä ole yhtään tekstiä Kirjoituksissa, missään kohtaa Raamatussa, missä ketään olisi koskaan kastettu millään muulla tavalla kuin Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Kertaakaan ei ole ketään Jeesuksen Kristuksen Seurakunnassa koskaan pirskotettu, valeltu tai mitään muuta sellaista. Yhtään kertaa ei koskaan käytetty seremoniaa: "Minä kastan sinut Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä." Ne ovat uskontunnustuksia ja sellaisia asioita.

²⁹² Ja taistelussa totuuden puolesta nuo päät joutuivat kadoksiin, mutta Jumala sanoi, että ne tullaan jälleen palauttamaan ennalleen viimeisinä päivinä.

kävelimme lumessa. Minä sanoin: "Mene eteenpäin, kunnes löydät minun vaimoni, ja kun löydät vaimoni, pysähdy siihen." Ja hän sanoi katsoneensa, ja me olimme erämaassa, poissa lumesta. Ja minä olin hävinnyt. Ja hän katsoi taakseen ja näki vaimonsa pumppaamassa vettä kaivosta, ja joku saarnaaja veti häntä vetääkseen hänet pois pumpun luota. Hänen vaimonsa tarkkasi häntä. Ja hän heräsi.

¹⁶⁹ Tässä on sinun unesi tulkinta. Olisin voinut kertoa sen sinulle tuona iltana, mutta minä vain käännyn pois. Tuo Zippora ja tuo vanha nainen ja toinen erittäin vanha nainen, ne ovat seurakuntia. Näettehän? Zippora itse asiassa oli Mooseksen vaimo. Ja me huomaamme, että sanoin hänelle, ettei hän pysähtyisi heidän luoksensa huolimatta siitä, kuinka vanhoja he olivat. Ne olivat organisaatioita. Älkää pysähtykö niiden luo! Ne ovat aikansa eläneet! Mutta kun hän tulisi vaimoni luo, joka on minun Seurakuntani, jonka Jeesus Kristus on lähettänyt minulle näinä viimeisinä päivinä, ja tässä se on! "Pysähdy siihen!" Ja minä olin mennyt länteen päin.

¹⁷⁰ Sitten sisar Steffy. Hän ei ehkä ole täällä, koska hän on ollut sairaalassa. En tiedä... Onko sisar Steffy... Kyllä, tässä hän on. Sisar Steffy tuli kotiini rukousta varten ennen menoaan sairaalaan leikattavaksi, että Jumala tulisi auttamaan ja siunaamaan häntä, ja sen Hän todella tekikin.

Hän sanoi: "Minä näin kummallista unta, veli Branham."

Minä sanoin: "Niin."

¹⁷¹ Hän sanoi: "Minä näin unta, että olin lännessä..." Tämä on kuudes uni. Ja hän sanoi: "Minä näin unta, että olin lännessä, ja maasto oli kumpuilevaa, ja kun katsoin, näin siellä kukkulalla seisomassa erään erittäin vanhan miehen, jolla oli pitkä valkoinen parta. Ja hiukset, joita hänellä oli jäljellä, riippuivat hänen kasvoillaan. Ja hänellä oli jotakin valkoista kiedottuna ympärilleen, jonkinlainen vaate, ja tuuli liehutti sitä." Uskoisin sen olleen niin, sisar Steffy, sillä tavalla. Ja hän sanoi: "Minä tulin yhä lähemmäksi. Hän seisoi vuoren huipulla katsellen itään päin." Ja hän sanoi: "Minä ihmettelin: 'Kuka tämä vanha mies on?'" Ja hän siirtyi lähemmäksi ja lähemmäksi ja tultuaan lähemmäksi, hän tunsu, kuka hän oli. Se oli kuolematon Elia, tuo profeetta, joka seisoi siellä ylhäällä katsellen itään.

¹⁷² Hän sanoi: "Minun täytyy tavata hänet!" Hänellä oli tarve. Ja hän juoksi ylös kukkulaa ja lankesi siellä maahan puhuakseen hänelle Elian nimessä. Ja hän sanoi kun hän puhui... Hän kuuli äänen sanovan: "Mitä sinä haluat, sisar Steffy?" Ja se olin minä.

¹⁷³ Sinun unesi täyttyi juuri siellä, sisar Steffy. Sillä välittömästi sen jälkeen minä menin Louisvilleen. Sinä tarvitsit rukousta. Näettekö? Ja hän selviytyi

hyvin sieltä sairaalasta. Ja tuo merkki minun länteen menemisestäni, kun katselin itään päin laumaani. Huomatkaa. Sitten...

¹⁷⁴ Menin Louisvilleen ja kun tulin takaisin ja kun olin ajamaisillani sisään portista, sinne porttini taakse oli lyöty paaluja. Herra Coyne, täältä kaupungin kadulta, oli menossa ylös kujaa pitkin. Hän sanoi: "Billy, tulehan tänne." Hän sanoi: "Sinun täytyy siirtää porttisi ja aitasi, kiviaita ja portit."

Minä sanoin: "Hyvä on, selvä on, Bill." Sanoin: "Tulen tekemään sen. Milloin?"

¹⁷⁵ Hän sanoi: "Tulen kertomaan sen sinulle. Annan sinun tietää milloin." Hän sanoi: "Hetki vuoden ensimmäisenä me aloitamme tekemään sitä."

Minä sanoin: "Hyvä on."

¹⁷⁶ Lähdin menemään takaisin talooni, ja vaimoni sanoi: "Minun täytyy mennä noutamaan ruokatavaroita oikein nopeasti." Menin alas kujaa, ja eräs poika, Raymond King, joka on kaupungin insinööri. Minä aina kutsuin häntä "Mutakorvaksi" [Mud Ear], koska ollessamme pieninä lapsina uimassa yhdessä, hän osui erään pojan korvaan mutapaakulla. Ja me aina kutsuimme häntä "Mutakorvaksi". Hän asuu siellä alempana kujalla, toinen talo veli Woodin alapuolella.

Ja niin minä sanoin: "Mud, tule tänne hetkeksi."

Hän sanoi: "Hyvä on, Billy." Hän tuli sinne luokseni.

Minä sanoin: "Tuo paalu, jonka sinä olet lyönyt..."

¹⁷⁷ Hän sanoi: "Billy, he tulevat ottamaan sen kaiken, kaikki nämä puut ja nämä aidat, ja kaiken muun. Ne täytyy siirtää."

¹⁷⁸ Minä sanoin: "Mutta insinööri sanoi minulle, että minun maani ulottuu keskelle katua."

¹⁷⁹ Hän sanoi: "Kyllä, mutta he tulevat laajentamaan sitä. He tulevat ottamaan sen joka tapauksessa." Hän sanoi: "Myös minunkin maani."

¹⁸⁰ Minä sanoin: "Hyvä on, veli Wood on muurari, minä pyydän, että hän siirtää sitä taaksepäin."

¹⁸¹ Niin sanoi: "Billy, älä koske siihen. Anna urakoitsijan tehdä se. Sehän on pappila, eikö olenkin?"

Minä sanoin: "Kyllä se on."

²⁷⁷ Nyt me olemme Laodikean Ajanjaksossa, kun he jälleen ovat tulleet kirkkokunnallisiksi; metodistit, baptistit, presbyteerit, luterilaiset, helluntailaiset. Ja me odotamme profeetan tuloa, jotta hän ravistelisi tätä ajanjaksoa ja kääntäisi heidät takaisin pois vääryyksistensä.

²⁷⁸ No niin, jos tämä on ollut suuntaus kautta kaikkien ajanjaksojen, niin muuttaisiko Jumala toimintatapaansa tässä ajassa? [Seurakunta sanoo: "Ei."] Hän ei voi muuttaa sitä. Hänen täytyy olla säännönmukainen.

²⁷⁹ Muistakaa, että tämä sanansaattaja oli Seitsemäs Enkeli ja hänen tuli ottaa kaikki salaisuudet ja kerätä ne yhteen. Huomatkaa. Seitsemännen Enkelin tuli ravistella Laodikean rikasta seurakuntaa. "Minä olen rikas, minulle on lisääntynyt tavaraa, eikä minulla ole tarvetta mistään." Hän sanoi: "Sinä olet viheliäinen, kurja, köyhä, sokea ja alaston etkä tiedä sitä." Se oli hänen sanomansa.

²⁸⁰ Oi Jumala, lähetä meille peloton profeetta NÄIN SANOO HERRAN kanssa, niin että vahvistettu Jumalan Sana tulee näkyviin sen kautta ja todistaa, että hän on Jumalan lähettämä. Ja kun hän tulee, hän tulee ravistelemaan tuota ajanjaksoa. Varmasti tulee. Hän tulee saamaan tuon Laodikean Seurakunnan nousemaan häntä itseänsä vastaan. Aivan varmasti. He tekivät niin jokaisessa ajanjaksossa. Se ei tule muuttumaan tässä ajanjaksossa. Sen on pakko olla samoin.

²⁸¹ Huomatkaa nyt tuo Laodikean Seurakunta. Tuo sanansaattaja, Seitsemäs Enkeli, tulee päättämään kaikki salaisuudet, jotka aikaisemmin on kadotettu taisteluissa totuuden puolesta.

²⁸² Luther nousi esiin, mutta hänellä ei ollut koko totuutta. Hänellä oli vain vanhurskauttaminen. Oikein!

²⁸³ Mukaan tuli pyhittämisen kanssa toinen sanansaattaja, jonka nimi oli John Wesley. Hänellä ei ollut koko totuutta. Se oli Filadelfian Seurakunta.

²⁸⁴ Sitten tulee Laodikean Seurakunta-ajanjakso Hengen kasteen kanssa, mutta he sekoittivat sen kaiken ja menivät suoraan takaisin muodollisuuteen samalla tavoin kuin he olivat tehneet sen aikaisemminkin.

²⁸⁵ Vaikka Hän on näöltään kuin "Alpha ja Omega". Hänen kätensä levitettyinä yhteen suuntaan ja toiseen suuntaan, "ensimmäinen ja viimeinen".

Hänen Henkensä lankesi Helluntaipäivänä ja täytti tuon ryhmän.

²⁸⁶ Vähitellen seurakunta tyhjeni, kunnes se oli tullut Pimeän Ajanjakson lävitse. Seitsemän kultaista lampunjalkaa, Seitsemän Seurakunta-ajanjaksoa.

²⁶⁹ Huomatkaa. Jos se antaa epävarman äänen, epäamatullisen äänen, niin kuka silloin osaa valmistautua? Mutta Pasuuna... Huomasitteko, että jokaisessa noista ajanjaksoista, niin kuin kerroin teille seurakunnan tulemisesta, siellä puhallettiin Pasuunaan ja Sinetti revittiin irti. Ja pasuuna merkitsee sota! Jos se ei anna raamatullista ääntä, niin miten on sen kanssa?

Mutta sallikaa minun muistuttaa teitä tästä. Älkää nyt kadottako sitä.

²⁷⁰ Huomatkaa. Jokaisella seurakunta-ajanjaksolla oli sanansaattajansa. Me tiedämme sen. Paavali oli ensimmäinen sanansaattaja. Ja kun ensimmäinen pasuuna soi ja Ensimmäinen Sinetti revittiin irti. Paavali oli ensimmäinen sanansaattaja, niin kuin me totesimme. Mitä hän teki? Julisti sodan. Mille? Ortodoksiselle Seurakunnalle, joka ei usko sitä messiaanista merkkiä, jonka Jeesus oli antanut heille. Olisihan heidän pitänyt tuntea se! Heidän olisi pitänyt tuntea Hänet!

²⁷¹ Muistakaa, että Paavali tuli ajanjakson lopulla. Kaikki sanansaattajat tulivat ajanjakson lopulla. Lopunajalla nämä asiat tuodaan julki.

²⁷² Paavali, joka tunsikin Kirjoitukset ja tiesi, että Jeesus oli Messias, räjäytti noita synagogia paikka toisensa jälkeen Kirjoituksilla, ja hänet pantiin ulos niistä jokaisesta. Kunnes hän lopulta pudisti tomunkin jaloistaan ja kääntyi pakanain puoleen. Mistä oli kyse? Puhallettiin pasuunaan! Enkeli-sanansaattaja seiso siellä Sanan kanssa. Oi! Älkää nyt kadottako tätä! Sanan kanssa! Ja Paavali, väärentämättömän tulkinnan kanssa Jumalan Sanasta, räjäytti jokaisen noista synagogista. Se maksoi hänelle hänen elämänsä.

²⁷³ Kuinka te voisittekaan jatkaa eteenpäin Irenaeukseen, seuraavan seurakunta-ajanjakson sanansaattajaan.

²⁷⁴ Ja Pyhään Martinukseen seuraavassa ajanjaksossa, kun he alkoivat saada nikolaiittain oppia, kun se alkoi tulla sisälle. He järjestyivät tuota ajanjaksoa. Pyhä Martinus järjestytti omaansa.

²⁷⁵ Sitten Luther, viides sanansaattaja, ravisteli katolista kirkkoa Jumalan Sanalla. "Vanhurskas on elävä uskosta", hän sanoi. Ja: "Tämä ei ole Kristuksen kirjaimellinen ruumis", ja hän heitti ehtoollisen lattialle ja käveli ulos ja hän ravisteli tuota katolista kirkkoa! Tuo Pasuuna soi. Se on totta. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

²⁷⁶ John Wesley astui esiin anglikaanisen kirkon päivinä, kun he sanoivat: "Ei ole enää mitään syytä pitää herätyksiä", kun se oli asettautunut aloilleen. Mutta John Wesley astui esiin sanoman kanssa toisesta armon teosta, pyhityksestä. Ja hän ravisteli tuota anglikaanista kirkkoa Evankeliumin pasuunalla, valmistautukaa sotaan. Kyllä. Hän teki sen.

Hän sanoi: "Antaa hänen tehdä se." Hän sanoi: "Sinä tiedät, mitä tarkoitan."

Sanoin: "Kyllä."

¹⁸² Minä käännyin pois, ja sillä hetkellä jokin osui siihen. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Menin kotiin, menin työhuoneeseeni, nostin ylös tuon kirjan, ja siellä se oli. Ei ollut kysymys betonimöhkäleistä, ne olivat kiviä. Minä sanoin: "Meda, valmistaudu."

¹⁸³ Kuusi peräkkäistä unta, ja sitten sen huippuna näky. "Kun nämä asiat tulevat tapahtumaan, mene länteen."

¹⁸⁴ Soitin Tucsoniin. Veli Normannilla on eräs paikka. Minä en tiedä, minne menen. Minä en tiedä, mitä tehdä. Minä olen vain... Minä seison... En tiedä, mitä tehdä. Jätän kodin, josta minun ei tarvitse maksaa vuokraa. Palkkani on sata dollaria viikossa. Ja minun täytyy maksaa melkein sata dollaria kuussa vuokraa talosta. Täällä minä olen veljeni ja sisarteni kanssa, missä minua rakastetaan. Ja minä olen menossa, enkä tiedä minne. Minä en tiedä miksi. Mutta on vain yksi asia jonka tiedän: vain seurata sitä, mitä Hän käskää tehdä. Minä en tiedä minne päin kääntyä. Mitä tehdä, se ei ole minun...

¹⁸⁵ Arvelen, että Abrahamista tuntui siltä, kun Hän sanoi: "Mene virran toiselle puolelle." Hän ei tiennyt mitä tehdä. "Mutta lähde vaeltamaan", hän erotti itsensä. Minä en tiennyt mitä tehdä.

¹⁸⁶ Viime lauantaiamuna, viikko eilisestä, noin kello kolmelta aamulla, olin noussut ylös juomaan vettä. Olin peitellyt Joosefin hänen huoneessansa. Sitten olin tullut takaisin vuoteeseen ja nukahtanut. Nukahdettuani... Kerron nyt näitä pieniä unia ja asioita, niin että tulette näkemään taustan sille, mitä olen aikeissa sanoa. Peittelin Joosefin, menin takaisin vuoteeseen ja nukahdin ja näin unen.

¹⁸⁷ Uneksin näkeväni miehen, jonka oletettiin olevan isäni, vaikka hän olikin valtavan suuri mies. Ja näin naisen, jonka oletettiin olevan äitini. Hän ei kuitenkaan ollut äitini näköinen. Tämä mies oli hyvin ilkeä vaimollensa. Hänellä oli kolmikulmainen keppi, joka oli jäänyt, kun hän oli halkonut puita, tiedättehän. Halkoessanne puita muodostuu kolmikulmainen keppi. Ja joka kerta, kun tämä nainen yritti nousta ylös, hän kahmaisi häntä niskasta, löi häntä päähän ja löi hänet tajuttomaksi. Sitten tuo nainen makasi siellä nyyhkyttäen ja itkien ja alkoi sitten jälleen nousta takaisin ylös. Hän käveli ympäri ylpeänä rinta pystyssä, valtavan suuri mies. Ja kun tuo nainen alkoi jälleen nousta, hän otti häntä niskasta kiinni ja sitten otti tämän kolmikulmaisen kepin, pamautti häntä sillä päähän ja tipautti hänet alas. Sitten hän käveli jälleen, pullisteli rintaansa ikään kuin olisi tehnyt jotakin suurta.

¹⁸⁸ Minä seisoin etäämpänä katselemassa tätä. Minä ajattelin: “En voi hyökätä tuon miehen kimppuun. Hän on liian iso. Ja sitten hänen oletetaan olevan minun isäni. Mutta hän ei ole minun isäni.” Ja minä sanoin: “Hänellä ei ole mitään syytä kohdella tuota naista tuolla tavalla.” Minä jotenkin menin hieman suunniltani hänen tähtensä. Niinpä sitten yhtäkkiä sain tarpeeksi rohkeutta ja menin hänen luoksensa, tartuin häntä kauluksesta ja käänsin hänet ympäri. Ja minä sanoin: “Sinulla ei ole mitään oikeutta lyödä häntä.” Ja kun sanoin niin, lihakseni kasvoivat. Näytin kuin jättiläiseltä. Tuo mies katsoi noita lihaksia ja sitten hän alkoi pelätä minua. Minä sanoin: “Jos vielä lyöt häntä, joudut tekemisiin minun kanssani.” Ja hän jotenkin epäröi lyödä häntä uudestaan. Sitten minä heräsin.

¹⁸⁹ Makasin siinä vähän aikaa. Minä ajattelin: “Mitähän se tarkoittaa? Kummallista, että näin unta tuosta naisesta.” Ja hetken kuluttua, tässä Hän tuli. Sain sen tulkin.

¹⁹⁰ Tuo nainen esittää maailman seurakuntaa tänään, koko maailmaa. Minä synnyin keskellä tätä sekasotkua, ja tässä minä olen. Hänen pitäisi jotenkin olla äiti... Vaikka hän olikin porttojen äiti, kuitenkin minä synnyin suoraan siihen. Ja hänen aviomiehensä on kirkkokunnat, jotka hallitsevat häntä. Tuo kolmikulmainen keppi, joka hänellä oli, on tuo kolminainen kaste väärissä nimissä, niin että joka kerta, kun hän yrittää nousta ylös, jotta seurakunta vastaanottaisi sen, hän lyö hänet maahan sen kanssa. Tietenkin koska hän oli niin suuri, minä vähän pelkäsin häntä, mutta minä käännyn ympäri ja hyökkäsin hänen kimppuunsa joka tapauksessa. Ja nuo lihakset olivat uskon lihakset. Se sai minut ajattelemaan: “Jos Jumala on minun kanssani ja antaa minulle sellaiset lihakset, niin silloin haluan seistä tuon seurakunnan puolesta: ‘Lakkaa lyömästä häntä.’”

¹⁹¹ Sen on täytynyt tapahtua kello kymmeneltä päivällä, kun vaimoni yritti päästä sisälle huoneeseen. Ja se tapahtui. Menin näkyyn tuona aamuna ja jollakin tavalla... Muistakaa nyt, se ei ollut mikään uni.

¹⁹² Unien ja näkyjen välillä on ero. Te näette unta nukkuessanne. Näyt tulevat, kun te ette nuku. Me olemme syntyneet sillä tavalla. Tavallinen ihminen, kun hän näkee unta, se tapahtuu hänen alitajunnassaan. Ja hänen alitajuntansa on kaukana hänestä. Hänen aistinsa toimivat niin kauan kuin hän on ensimmäisessä tajunnassaan. Tässä tajunnassa te olette normaali. Te näette, maistatte, tunnette, haistatte ja kuulette, mutta kun te olette alitajunnassanne, unessa, te ette näe, maista, tunne, haista ettekä kuule. Mutta on jotakin, kun te näette unta, jonka te muistatte tullessanne takaisin tähän tajuntaan. Siellä on muisti, niin että te muistatte jotakin, mitä olette uneksineet vuosia sitten. Tavallinen ihminen on sillä tavalla.

²⁶⁰ Pyhän Hengen kasteen salaisuus, ilman tunneaistimuksia, vain Kristuksen Persoonaa, joka tekee teissä samoja tekoja, joita Hän teki.

²⁶¹ Vesikasteen salaisuus, jonka äärimmäinen kolminaisuusoppi on vienyt arvonimiin Isä, Poika ja Pyhä Henki. Ja kuinka jumaluuden salaisuus on täyttynyt Jeesuksen Kristuksen Nimeen kasteessa, jonka Seurakunta on Ilmestyskirjan mukaan tässä ajassa saava.

Siinä on joitakin noista salaisuuksista.

²⁶² Tulipatsas palaa takaisin. Aamen! Se on asia, jonka tulee tapahtua, ja me näemme sen.

Oi, me voisimme jatkaa näiden salaisuuksien nimeämistä.

²⁶³ Nähdessämme tuon Tulipatsaan, joka johti Israelin lapsia, saman, joka iski Sauluksen maahan hänen ollessaan matkallaan Damaskoon. Ja tuo sama tulee samassa voimassa ja tekee samoja asioita ja paljastaa saman Sanan ja pysyy sanasta sanaan Raamatussa.

²⁶⁴ Pasuunan äänen kuuluminen tarkoittaa Evankeliumin Pasuunaa. Ja pasuunan ääni Raamatussa merkitsee valmistautumista raamatulliseen sotaan. Saatteko sen kirjoitetuksi muistiin? Raamatullinen sota.

²⁶⁵ Paavali sanoi, jos haluatte kirjoittaa tämän muistiin, sen 1. Kor. 14:8. Paavali sanoi: “Jos pasuuna antaa epävarman äänen, niin kuinka tiedetään mihin valmistautua?” Ja jos sillä ei ole raamatullista ääntä, Jumalan Sanan vahvistus, joka on tullut julki, niin kuinka me tuntisimme sen lopun ajalla?

²⁶⁶ Jos se sanoo, että he uskovat, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti, mutta kieltävät Hänen merkkinsä ja ihmeensä, joiden mukaan koko luomakunta ja koko Seurakunta on uskonut Häneen, niin kuinka me silloin tiedämme miten valmistautua?

²⁶⁷ Joku on tullut esiin jonkinlaisen kartan kanssa, jonka hän on piirtänyt, ja joku toinen on tullut esiin toisen asian kanssa ja on piirtänyt sen kaiken valmiiksi, ja on päinvastainen tämän toisen kanssa. Joku on tullut esiin ja sanoo, että tämä on Se, ja tulee takaisin tähän. Ja toiset ovat kirjoittaneet kirjoja ja muita senkaltaisia asioita.

²⁶⁸ Mutta Jumala tulee ylösnousemuksen voimassansa, ja kuka voisi puhua jotakin sitä vastaan? Jos Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hän tekee samalla tavoin kuin Hän on tehnyt eilen, tänään ja ikuisesti. Näin tämän enkelin pitäisi tehdä, ottaa nuo salaisuudet, nuo irtonaiset päät, jotka ihmiset ovat hyljänneet.

²⁴⁷ Kolmas salaisuus on salaisuus tämän ajanjakson lopulla tapahtuvasta elossa olevien pyhien muuttumisesta. 1. Kor.15 ja myös 1. Tess. 4:14-17.

²⁴⁸ Neljäs salaisuus on salaisuus Uuden Testamentin Seurakunnasta yhtenä ruumiina, joka koostuu sekä juutalaisista että pakanoista. Ef. 3:1-11, Room. 16:25 ja myöskin Ef. 6:19 ja Kolossalaiskirjeen 4:3.

²⁴⁹ Viides salaisuus on salaisuus Seurakunnasta Kristuksen Morsiamena. Ef. 5:28-32.

²⁵⁰ Kuudes salaisuus on salaisuus elävästä Kristuksesta, joka on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Galatalaiskirje 2:20 ja Hebrealaiskirje 13:8, ja monia muita sen kaltaisia paikkoja.

²⁵¹ Seitsemäs salaisuus on salaisuus Jumalasta, Kristuksesta, joka jumaluuden täyteys ruumiillistuneena, jossa on kaikki jumalallinen viisaus.

Ja jumalaisuus on palautettu ennalleen ihmisille.

²⁵² Yhdeksäs salaisuus on vääryyden salaisuus, joka löytyy Tessalonikalaiskirjeestä, ja niin edelleen.

²⁵³ Kymmenes salaisuus on noiden Seitsemän Tähtien salaisuus Ilm. 1:20. Me olemme juuri käyneet sen lävitse. Seitsemän Tähteä olivat ne Seitsemän Seurakuntaa. Seitsemän Sanansaattajaa ja niin edelleen.

²⁵⁴ Ja yhdestoista salaisuus on salaperäinen Babylon, tuo prostituoitu, Dan. 17:5-7.

²⁵⁵ Siinä on joitakin noista salaisuuksista, joita tämän enkelin oletetaan päättävän, kaikki Jumalan salaisuudet.

Ja eräs toinen:

²⁵⁶ Voinko sanoa tämän kunnioituksella ja olemalla viittaamatta itseeni, vaan viitaten Jumalan Enkelisiin.

²⁵⁷ Käärmeen siemen, joka on ollut kätketty salaisuus kautta kaikkien näiden vuosien.

²⁵⁸ Armo selvitti sen, ei epäsuosio, vaan todellinen, totinen armo.

²⁵⁹ Mitään sellaista ei ole kuin Iankaikkinen, palava helvetti. Te voitte palaa miljoonia vuosia, mutta millään Iankaikkisella ei ole alkua eikä loppua, ja helvetti luotiin.

Kaikki nämä salaisuudet!

¹⁹³ Mutta kun Jumala ennalta määrää jotakin, silloin tämä alitajunta ei ole jossakin kaukana tämän näkijän kohdalla, vaan molemmat tajunnat ovat yhdessä. Näkijä ei näyssä vaivu uneen, hänen aistinsa yhä toimivat, ja hän näkee sen.

¹⁹⁴ Minä kerran selitin sitä joillekin lääkäreille, ja he nousivat ylös ja sanoivat: "Ihmeellistä. Emme ole koskaan edes ajatelleet sellaista asiaa." Kun minulle tehtiin aalto-koe, he sanoivat, etteivät he koskaan olleet nähneet mitään sellaista. He sanoivat: "Sinulle tapahtuu jotakin." Ja minä kerroin asian heille. He sanoivat: "Niin se on, tarkalleen."

¹⁹⁵ Nuo kaksi tajuntaa ovat aivan lähellä toisiansa. Ei ole mitään mitä minä voisin tehdä, eikä se tee minua yhtään enemmän kuin, mitä joku toinen on. Jumala on vain tehnyt sen sillä tavalla. Te ette nukahda, te vain olette täällä, aivan kuin unessa. Te vain seisotte täällä katselemassa tällä tavalla.

¹⁹⁶ Ja te kaikki olette ympäri maailman nähneet sen. Te ette nukahda, te vain seisotte täällä puhujanlavalla puhuen ihmisille. Te kuulette, kuinka menen näkyihin ja tulen takaisin, kun ajan autoa kanssanne, tai missä tahansa muualla, ja kerron teille asioita, jotka tulevat tapahtumaan. Se ei koskaan petä. Se ei ole koskaan pettänyt. Onko kukaan koskaan nähnyt sen pettävän? [Seurakunta sanoo: "Ei."] Se ei voi pettää. Se ei tule pettämään niin kauan kuin kyseessä on Jumala. Huomatkaa, suoraan puhujanlavalla, kymmenientuhansien ihmisten edessä, jopa muilla kielillä, joita en osaa edes puhua. Silti se ei petä. Näettekö? Se on Jumala.

¹⁹⁷ No niin, tässä näyssä, josta olin puhumassa, minä katsoin ja näin jotakin outoa.

¹⁹⁸ Näytti aivan siltä kuin pieni Joosefini olisi ollut vierelläni. Minä olin puhumassa hänelle. Nyt, jos te oikein todella tarkasti katsotte tuota näkyä, te tulette näkemään, miksi Joosef seiso siellä.

¹⁹⁹ Minä katsoin, ja siellä oli suuri pensas. Ja tässä pensaassa oli lintuja muodostelmassa, pienen pieniä lintuja, noin puolen tuuman pituisia ja puolen tuuman korkuisia. Ne olivat pieniä veteraaneja. Niiden pienet höyhenet oli lyöty alas. Ylimmällä oksalla oli noin kaksi tai kolme, seuraavalla oksalla kuusi tai kahdeksan ja seuraavalla oksalla viisitoista tai kaksikymmentä, ne tulivat alaspäin pyramidin muodossa. Nuo pikku kaverit, pienet sanansaattajat, olivat loppuun kuluneita. Ne katselivat itään päin.

²⁰⁰ Ja tuossa näyssä minä olin Tucsonissa, Arizonassa, tuossa näyssä, sillä niin oli tarkoituksella, etten voisi olla näkemättä missä olin. Minä olin nyppimässä itsestäni erämaasta tulleita hiekkatakiaisia [Sand burr =

otaharjaheinä.]. Minä sanoin: “Tiedän, että tämä on näky, ja tiedän, että olen Tucsonissa. Ja minä tiedän, että nuo pienet linnut esittävät jotakin.” Ja ne katselivat itään päin. Yhtäkkiä ne saivat mieleensä lähteä lentoon ja ne menivät pois itää kohden.

²⁰¹ Niin pian kuin ne lähtivät, tuli muodostelma suurempia lintuja. Ne näyttivät kuin kyyhkysiltä suippoine siipineen ja olivat jotenkin harmaan värisiä, hieman vaaleamman värisiä kuin nämä ensimmäiset pienet sanansaattajat olivat olleet. Ja ne tulivat nopeasti itää kohden.

²⁰² Heti niiden kadottua näköpiiristäni, käännyin jälleen katsomaan länteen päin, ja siinä se tapahtui. Tapahtui räjähdys, joka käytännössä ravisteli koko maata!

²⁰³ Älkää nyt kadottako tätä! Ja te ääninauhoilla, olkaa varmoja, että te ymmärrätte tämän oikein!

²⁰⁴ Ensimmäiseksi, räjähdys! Ajattelin sen kuulostavan kuin äänivallilta tai miksi tahansa sitä kutsutaankin, kun lentokone ylittää äänen nopeuden, ja ääni tulee takaisin maahan. Se vapisutti kaikkea, kuin olisi jylissyt. Sitten se on voinut olla kuin suuri ukkosenjyrähdys ja salaman kaltainen. En nähnyt salamaa. Kuulin vain tuon suuren räjähdysten, joka kuulosti siltä kuin se olisi ollut etelään minusta, Meksikon suunnalla.

²⁰⁵ Mutta se ravisteli maata, ja kun se teki niin, minä yhä katselin länttä kohden kauaksi iankaikkisuuteen. Näin jotakin tulevan muodostelmana. Näytti siltä kuin ne olisivat olleet pieniä pisteitä. Niitä ei voinut olla vähempää kuin viisi eikä enempää kuin seitsemän. Mutta ne olivat pyramidin muodossa ja tulivat samalla tavoin kuin nämä sanansaattajatkin. Ja kun niin tapahtui, Kaikkivaltiaan Jumalan voima nosti minut ylös kohtaamaan niitä.

²⁰⁶ Voin nähdä Sen. Se ei ole jättänyt minua. Kahdeksan päivää on mennyt, enkä vielääkään voi unohtaa sitä. Koskaan ei ole mikään vaivannut minua niin kuin tämä. Minun perheeni voi kertoa sen teille.

²⁰⁷ Saatoin nähdä noiden enkeleiden, noiden, joilla oli taaksepäin kapenevat siivet, kulkevan ääntä nopeammin. Ne tulivat iankaikkisuudesta sekunnin murto-osassa, kuin silmänräpäyksessä. Ei ollut tarpeeksi aikaa edes räpäyttää silmää, vain vilaus ja ne olivat siellä. Minulla ei ollut aikaa laskea niitä. Minulla ei ollut aikaa. En ehtinyt kuin katsoa. Mahtavia, suuria, voimakkaita enkeleitä, lumivalkoisia! Siivet supussa ja ne pitivät ääntä: “Whew, whew.” Ja kun se tapahtui, minut temmattiin ylös tähän pyramidimuodostelmaan.

²⁰⁸ Minä ajattelin: “No niin, se on sitten tässä.” Ruumiini oli kokonaan tunnoton. Ja minä sanoin: “Oi, tämä merkitsee sitä, että tulee tapahtumaan

Kirjan takapuolella, Raamatun ulkopuolella. Pankaa merkille, me menemme siihen hetken kuluttua.

²⁴⁰ Nyt, ennen kuin alamme tämän, oletteko te väsyneitä? Haluaisitteko nousta seisomaan muuttaaksenne asentoa? [Seurakunta sanoo: “Ei.”] Kuunnelkaa nyt tarkasti.

²⁴¹ Tämä Seitsemäs Enkeli, Ilmestyskirja 10:7, on Seitsemännen Seurakunta-ajanjakson Sanansaattaja. Näettehän? Tarkatkaa nyt sitä tässä.

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hänen äänensä alkaa kuulua, Jumalan salaisuus tulee päätetyksi,...

²⁴² Nyt kun tämä sanansaattaja tässä, tämä Seitsemäs Enkeli, kuuluttaa sanomansa Laodikean Seurakunnalle. Huomatkaa millainen hänen sanomansa on. No niin, sitä ei annettu Ensimmäiselle Enkelille, ei Toiselle Enkelille, Kolmannelle, Neljännelle, Viidennelle eikä Kuudennelle, mutta Seitsemäs Enkeli oli se, jolla oli tällainen sanoma. Mistä oli kyse? Huomatkaa hänen sanomansa laatu, se tuli päättää kaikki Jumalan salaisuudet, jotka ovat kirjoitettuna Kirjassa. Seitsemäs Enkeli kokoaa kaikki salaisuudet, jotka ovat olleet kadoksissa näiden organisaatioiden ja kirkkokuntien kautta. Seitsemäs Enkeli kokoaa ne ja päättää koko salaisuuden. Niin Raamattu sanoo: “Hän päättää kirjoitetun Kirjan salaisuuden.”

²⁴³ No niin, pankaamme merkille muutamia näistä salaisuuksista. Ja jos haluatte kirjoittaa ne muistiin. Ensimmäiseksi otan sen, mitä Scofield sanoo täällä Matteus 13:ssa. Jos haluatte kirjoittaa joitakin niistä muistiin... Jos teillä ei ole Scofield Raamattua, niin voitte lukea, mitä hän ajattelee joidenkin näistä salaisuuksista olevan. Nyt, 11. jae:

Hän vastasi ja sanoi heille: (opetuslapsillensa) Koska teidän on annettu tietää taivaan valtakunnan salaisuudet, mutta heille sitä ei ole annettu.

²⁴⁴ Salaisuudet, tässä on “salaisuus”. Salaisuus on kirjoitus, se on aikaisemmin kätkettynä ollut totuus, joka nyt on jumalallisesti paljastettu, mutta johon yhä jää yliluonnollinen elementti ilmestyksestä huolimatta. Suurimmat näistä Salaisuuksista ovat:

²⁴⁵ Ensimmäinen on Taivaan Valtakunnan salaisuus. Siitä olemme nyt puhumassa. Matteus 13:5-15.

²⁴⁶ Toinen salaisuus on salaisuus Israelin sokeudesta tänä aikana. Roomalaiskirje 11:25 sisältää sen.

²³³ Minun käsitykseni oli tämä. Kun viime vuonna sanoin: “Minä...” Voin ainoastaan nähdä, että herätys on ohitse kansakunnan osalta, ainakin tämän kansakunnan osalta. Menin evankelioimismatkalle, monet teistä kulkivat mukani. Oi, se oli kyllä hienoa. Meillä oli suuria aikoja, hienoja kokouksia, paljon väkijoukkoja, mutta siinä ei ollut oikeata kaikua. Se ei osunut asian ytimeen.

²³⁴ Tänä vuonna menen lähetyksmatkalle. Niin pian kuin voin, menen uudelle lähetyksmatkalle Afrikkaan, Intiaan, ympäri maailman, jos vain voin.

²³⁵ Jos se ei auta, silloin en ota vettä enkä leipää, vaan kiipeän siellä jollekin noista korkeista vuorista ja tulen pysymään siellä, kunnes Jumala vastaa jollakin tavalla. Minä en voi elää tällä tavalla. En yksinkertaisesti voi jatkaa eteenpäin.

²³⁶ Tämä tässä voi olla vastaus. Minä en tiedä. “Kunnes Hän muuttaa minut”, muistatteko tuon näyn noin kolme viikkoa sitten, “kun seisoin auringossa ja saarnasin seurakunnalle.” Te kaikki olitte täällä viime sunnuntaina. Useina sunnuntaina te ihmiset täällä saatte ääninauhoja ja te olette täällä, kun ne tehdään. Te ymmärrätte nämä asiat, koska nyt vain koskettelen näitä asioita, ja te panette sen merkille. Jopa kaikki se, mitä on sanottu, sopii yhteen tämän kanssa. Sillä tavoin täytyy tulkinnan olla. Minä en tiedä. Siksi minä sanon: “Miehet, onko tämä se?”

²³⁷ Minä uskon, että Ilmestyskirjan kymmenennen luvun Seitsemäs Enkeli on Seitsemännen Seurakunta-ajanjakson Sanansaattaja Ilmestyskirjan kolmannen luvun 14. jakeessa. Muistakaa... No niin, sallikaa minun lukea se... Nyt, tämä oli Seitsemäs Enkeli.

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä, (seitsemäs jae) ...kun hänen äänensä alkaa kuulua, Jumalan salaisuus tullaan päättämään, niin kuin hän on ilmoittanut sen palvelijoillensa profeetoille.

²³⁸ No niin, pankaa merkille, että tämä oli enkeli, ja se on Seitsemännen Seurakunta-ajanjakson enkeli, koska tässä sanotaan, että se on Seitsemännen Seurakunta-ajanjakson Seitsemäs Enkeli. Jos haluatte nähdä, missä tuo enkeli on, Ilm. 3:14 se on “Laodikean Seurakunnan enkeli”.

²³⁹ Nyt te muistatte, kuinka siitä puhuttiin täällä, näistä enkeleistä Seurakunta-ajanjaksoille. Nyt, tässä se sulautuu näihin Seitsemään Sinettiin, joista tulemme puhumaan. Nämä Seitsemän Sinettiä, joista yritämme puhua, kun tulen takaisin, ovat ne Seitsemän kirjoitettua Sinettiä. Ja nämä Seitsemän Sinettiä, niin kuin te tiedätte, ovat vain Seitsemän Seurakunnan Seitsemän Enkelin julkittuleminen. Mutta nämä ovat Seitsemän muuta Sinettiä, jotka ovat

räjähdys, joka tulee tappamaan minut. Minä olen nyt tieni päässä. Minä en saa kertoa perheelleni, kun tämä näky jättää minut. Minä en halua, että he tietävät siitä, mutta taivaallinen Isä on antanut minun tietää, että aikani on nyt lopussa. Minä en tule kertomaan perheelleni, jotteivät he olisi huolissaan minusta: ‘Koska hän aikeissa lähteä.’ Ja nämä Enkelit ovat tulleet noutamaan minua, ja menetän nyt henkeni melko pian jonkinlaisessa räjähdyksessä.”

²⁰⁹ Sitten se tuli minulle, kun olin tässä muodostelmassa: “Ei, siitä ei ole kysymys. Jos se olisi tappanut sinut, se olisi tappanut Joosefinkin, ja voin kuulla Joosefin kutsuvan minua.”

²¹⁰ Sitten käännyin jälleen ja ajattelin: “Herra Jumala, mitä tämä näky merkitsee?” Minä ihmettelin.

²¹¹ Ja sitten se tuli minulle (se ei ollut mikään ääni), se vain tuli minulle. “Oi! Ne ovat Herran Enkeleitä, jotka tulevat antamaan minulle uuden tehtävän!” Ja ajatellessani sitä kohotin ylös käteni ja sanoin: “Oi Herra Jeesus, mitä Sinä tahdot minun tekvän?” Ja näky jätti minut. Melkein tuntiin en voinut tuntea mitään.

²¹² Nyt, te ihmiset tiedätte, millaisia Herran siunaukset ovat. Mutta Herran voima on kerta kaikkiaan erilaista, Herran Voima tuon kaltaisissa tapauksissa. Olin tuntenut sen monta kertaa aikaisemmin näyissä, mutta en koskaan sillä tavalla. Se tuntuu aivan kuin kunnioittavalta pelolta. Olin niin peloissani, että olin kuin halvaantunut näiden olentojen läsnäolossa.

²¹³ Minä sanon totuuden. Niin kuin Paavali sanoi: “Minä en valehtele.” Oletteko koskaan saaneet minua kiinni siitä, että olisin sanonut jotakin väärää jostakin sen kaltaisesta? Jotakin on tapahtumaisillaan!

²¹⁴ Jonkin ajan kuluttua sanoin: “Herra Jeesus, jos saan surmani, anna minun tietää se, niin en kerro siitä perheelleni, mutta jos se on jotakin muuta, anna minun tietää se.” Vastausta ei kuulunut.

²¹⁵ Sen jälkeen kun Henki jätti minut ehkä noin puolen tunnin tai enemmänkin jälkeen, minä sanoin: “Herra, jos sitten on niin, että tulen kuolemaan, ja Sinä olet päättänyt työn kanssani maan päällä, ja minut tullaan ottamaan nyt kotiin. Jos niin on, niin se on hienoa. Se kyllä sopii.” Niinpä sanoin: “Jos niin on, niin anna minun tietää se. Lähetä Voimasi uudestaan ylleni. Silloin tiedän, etten kerro siitä perheelleni tai kenellekään, koska Sinä valmistaudut tulemaan ja tempaamaan minut pois.” Ja minä... Mitään ei tapahtunut. Odotin hetken.

²¹⁶ Sitten minä sanoin: “Herra Jeesus, jos se ei merkinnyt sitä, ja se merkitsee sitä, että Sinulla on jokin tehtävä minua varten, ja se tullaan paljastamaan

minulle myöhemmin, silloin lähetä Voimasi.” Ja se melkein heitti minut ulos huoneesta!

²¹⁷ Löysin itseni jostakin nurkasta. Saatoin kuulla vaimoni jossakin yrittävän ravistella ovea. Makuuhuoneen ovi oli lukossa. Ja minulla oli Raamattu avoinna ja olin lukemassa... En tiedä, mutta uskon, että se oli Roomalaiskirjeen 9. luvun viimeisestä jakeesta:

Katso, Minä lasken Siioniin kulmakiven, kompastuskiven, kalliin kulmakiven, ja kuka tahansa, joka uskoo Häneen, ei ole joutuva häpeään.

²¹⁸ Minä ajattelin: “Onpa outoa, että olin lukemassa sitä.” Henki yhä kuljetti minua huoneessa. Minä suljin Raamatun ja seisoin siellä.

²¹⁹ Menin ikkunan luo. Kello oli noin kymmenen aamulla tai hieman yli. Ja minä kohotin käteni ja sanoin: “Herra Jumala, minä en ymmärrä. Tämä on outo päivä minulle. Ja minä olen meikein poissa tolaltani.”

²²⁰ Minä sanoin: “Herra, mitä se merkitsee? Salli minun lukea se uudestaan, jos se olet Sinä.” Tämä kuulostaa nyt lapselliselta! Otin Raamatun ja avasin sen. Ja siinä se oli jälleen, tuo sama paikka, jossa Paavali oli kertomassa roomalaisille, että juutalaiset yrittivät saada sen aikaan tekojen avulla, mutta se tapahtuu sen uskon kautta, jolla me sen uskomme.

²²¹ No niin, on ollut kauhistuttavaa aikaa siitä lähtien. Nyt te näette, missä minä seison. Minä en tiedä, mitä on tapahtumassa! Minä en tiedä mitä sanoa!

²²² Mutta nyt, sallikaa minun nyt tästä eteenpäin seuraavien viidentoista tai kahdenkymmenen minuutin aikana yrittää nyt tässä sanoa jotakin. Muistakaa, yhtään kertaa nuo näyt eivät ole pettäneet. Nyt tulen hetken aikaa ottamaan Kirjoituksia. Jos huomaatte, että Ilmestyskirjan 10. luvussa... Sallikaa minun nyt sanoa tämä: jos näky on kirjoituksen mukainen, se voidaan se tulkita vain Kirjoituksen avulla. Sitten minä haluan teidän panevan tämän yhteen.

²²³ Nyt te, jotka olette läsnä, ja te ääninauhoilla, olkaa varmat siitä, että te sanotte tämän sillä tavalla kuin minä sen sanon, koska se voidaan hyvin helposti ymmärtää väärin.

²²⁴ Onko teillä kiire? [Seurakunta sanoo: “Ei.”] Hyvä on. Kiitos että olette olleet niin vaiti ja mukavia.

Nyt tuo Seitsemäs Enkeli...

²²⁵ Nyt, (niin kuin otsikoin tämän), miehet, onko tämä lopun ajan merkki? Missä me elämme? Mikä hetki päivästä on? Niin kuin uupunut, joka on

painiskellut koko yön, nousee sytyttämään valon nähdäkseen, mitä kello on. Minun rukoukseni on: “Jumala salli meidän sytyttää valo.”

²²⁶ Minä seison kauhealla paikalla, jospa te vain tietäisitte sen. Muistakaa, minä sanon teille Herran Nimessä, että minä olen kertonut teille Totuuden! Ja jotakin on tapahtumaisillaan!

²²⁷ Minä en tiedä! Te ääninauhalla, käsittäkää se? Minä en tiedä. Minä tulen yrittämään. Se mikä tuli minulle eilen, kun istuin työhuoneessani. En sano, että tämä olisi totuus. Se oli vain jotakin, joka liikkui sydämessäni, kun kävelin edes takaisin lattialla.

²²⁸ Minun piti mennä, ottaa hieman vapaata, ja mennä metsästämään Charlien kanssa yhtenä päivänä ennen kuin meidän täytyisi erota toisistamme.

²²⁹ Sallikaa minun sanoa, että länteen menemiseni ei tarkoita sitä, että jätän tämän tabernaakkelin. Tämä on seurakunta, jonka Herra Jumala antoi minulle. Täällä on minun päämajani. Täällä minä pysyn. Minä vain menen ja olen tottelevainen käskylle, joka on annettu minulle näyssä. Poikani Billy Paul tulee yhä olemaan sihteerini. Toimistoni tulee olemaan juuri täällä, tässä seurakunnassa. Jumalan avulla tulen olemaan täällä, kun tämä asia on ohitse, ja saarnaan nuo Seitsemän Sinettiä. Ja kaikki ääninauhat, jotka valmistan, ja kaikki muukin tulee tapahtumaan juuri täällä, tässä seurakunnassa. Juuri tämä, niin pitkälti kuin tiedän, on paikka, jossa voin saarnata vapaammin kuin missään muualla maailmassa täällä olevan ihmisryhmän tähden, joka uskoo ja on nälkäinen ja pysyy siinä. Tämä tuntuu minusta kuin kodilta. Tämä on se paikka. Ja jos te huomaatte, tuo uni kertoi saman asian. Näettekö, se minne ruoka tuli kerätä.

²³⁰ No niin, mutta en tiedä, mitä odottaa tulevaisuudelta, mutta tiedän Kuka pitää tulevaisuutta käsissään, ja se on pääasia.

²³¹ Nyt Jumala, jos olen väärässä, anna minulle anteeksi ja sulje suuni, Herra, kaikelle, mikä ei ole Sinun tahtosi. Teen tämän vain sen tähden, koska olen vaikuttunut, Herra. Voikoot ihmiset ymmärtää, olen vain vaikuttunut.

²³² Syy siihen miksi uskon, ettei tulkinta tullut välittömästi, oli Jumalan yksinvaltiutta, koska uskon, että se on kirjoitettuna täällä Raamatussa minua varten. Sitten jos se on kirjoituksen mukaista, silloin vain Kirjoitus voi tulkita sen. Jos tämä on totta, veli, sisar, tarkoitukseni ei ole pelotella teitä, mutta meidän on nyt parasta olla hyvin varovaisia. Me olemme nyt aikeissa... Jotakin on tapahtumaisillaan. No niin, minä sanon tämän kunnioituksella ja Jumalan pelossa. Ja luuletteko, että voisin seistä täällä... Ja te ihmiset jopa uskotte minun olevan profeetan. Minä en väitä olevani sellainen.